

உ

செய்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காரடென்னும்
சாயாவனபுராணம்.

திருக்கயிலாயபரமபரைத

தருமபுரவாதீன வித்துவானும்

கார்காந்தவேளான் மரபினருமாகிய

சுவிராஜநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

பெருந்தோட்டம்

தெ. சி. துரைசாமிப்பிள்ளையால்

பரிசோதித்து

சீதம்பரம்

சுனமுடிந்தாலினாச அச்சக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909 (1908) சூலை 8உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம்

சிவகதாப்பிரசங்கரத்நாகரம்

சி. அய்யாக்கண்ணு ஓதுவாழர்த்தியவர்கள் இயற்றிய
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உனத்தமதாளடியவர்கட்கருண்முக்கட்பெருமானுருறையுஞ்சாயா
வனத்தருமான்மியமதனைக்கவிராசநாயகப்பேர்வள்ளல்செந்தே [கோர்
னெனததுகழ்தீந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றினமுன்னதனையச்சிலியற்றிமிக் [ல்
மனத்தெழுஞ்சீர்ப்பெருந்தோட்டத்துறைதுரைசாமிப்புலவன்வழங்கினு

சிதம்பரம்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தலைமை யுபாத்தியாயர்
ம க. வேற்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
மகாலங்ககவிராசரவர்களியற்றியது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருந்தருளெம்பரமருமையுடனுறை சாயாவனப்பேர்திகழுந்தெய்வப்
பெருந்தலமான்மியமதனைக்கவிராசநாயகப் பேர்ப்பெருமானுய்வைத் [க்
தருந்தமிழினமிழ்தமெனச்சாற்றின னுற்பெருந்தோட்டத்தலன்சார்சைவ
ருருந்துதுரைசாமியச்சிற்பதத்தெவரு மெளிதுணரக்கொடுத்திட்டானே.

திருச்சாய்க்காடு

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

பண்—இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலர்தூவிச்
சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
மத்தியானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
தத்துநீர்ப்பொனினிசாகரமேவுசாய்க்காடே.

(க)

பண்டலைக்கொண்டுதங்கள்பாடநின்றும்
வெண்டலைக்கருங்காடுறைவேறியன்கோயில்
கொண்டலைத்திகழ்பேரிமுழங்கக்குலாவித்
தண்டலைத்தடமாமயிலாடுசாய்க்காடே.

நாறுகூவிளநாகிளவெண்மதியத்தோ
டாறுசூடுமமர்பிரானுறைகோயி
லூறுதேங்கனிமாங்கனியோங்கியசோலைத்
தாறுதண்கதலிப்புதன்மேவுசாய்க்காடே.

(12)

வரங்கள்வண்புகழ்மன்னியவெந்தைமருவார்
புரங்கண்மூன்றும்பொடிபடவெய்தவன்கோயி
லிரங்கலோசையுமீட்டியர்சரக்கொடுமீண்டித்
தரங்கநீள்கழித்தண்கரைவைகுசாய்க்காடே.
ஏழைமார்கடைதோறுமிடுபலிக்கென்று
கூழைவாளரவாட்டும்பிரானுறைகோயின்
மாமையொண்கண்வனோக்கைதுளைச்சியர்வண்பூந்
தாழைவெண்மடற்கொய்துகொண்டாடுசாய்க்காடே.
துங்கவானவர்க்கும்கடருங்கடைபோதி
லங்கொர்நீழலளித்தவெம்மானுறைகோயில்
வங்கமங்கொளிரிப்பியுமுத்துமணியுஞ்
சங்கும்வாரித்தடங்கடலுந்துசாய்க்காடே.

வேதநாவினர்வெண்பளிங்கின்குழைக்காத,
ரேர்தநஞ்சணிகண்டருகந்துளுகோயின்
மரத்தர்வண்டுதன்காதல்வண்டாடியபுன்னைத்
தநிதுகண்டிடுபாழின்மறைந்துடுசாய்க்காடே.

(13)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

இருக்குள்வரைபற்றியடர்த்தன்மெடுத்த
வரக்கனுகநெரித்தருள்செய்தவன்கோயின்
மருக்குலாவியமல்லிகைசண்பகம்வண்பூந்
தருக்குலாவியதன்பொழிநீசொய்க்காடே. (அ)

மாலினோடயன்காண்டற்கரியவர்வாபந்த
வேலையார்விடமுண்டவர்மேவியகோயில்
சேலினேர்விழியார்மயிலாலச்செருந்தி
காலையேகனகீம்மலர்இன்றசாய்க்காடே. (ஆ)

ஊத்தைவாய்ச்சமண்கையர்கன்சாக்கியர்க்கென்று
மாத்மமாகவறிவரிதரயவன்கோயில்
வாய்த்தமாளிகைசூழ்தருவண்புகார்மாடே.
பூத்தவாவின்கூழ்ந்துபொலிந்தசாய்க்காடே. (க)

ஏனையோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தைசாய்க்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவிஸ்பத்து
மூனமின்றியுரைசெயவல்லவர்தாம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மாநிலத்தோரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பயி—கீதாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமினையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியார்கற்றருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்த்தாரே. (க)

போய்க்காடேமறைந்துறைதல்புரிந்தானும்பூம்புகார்ச்
சாய்க்காடேபதியாகவுடையானும்விடையானும்
வாய்க்காடுமுதுமரமேயிடமாகவந்தடைந்த
பேய்க்காடல்புரிந்தானும்பெரியோர்கள்பெருமானே. (உ)

நீநாளுநன்னெஞ்சேநினைகண்டாயாரறிவார்
சாநாளும்வாழ்நாளுஞ்சாய்க்காட்டெம்பெருமாத்கே
பூநாளுந்தலைசமப்ப்புகழ்நாமஞ்செவிகேட்ப
நடாளுநவின்மேத்தப்பெறலாமேநல்வினையே. (ஈ)

கட்டலர்த்தமலர்நூவிக்கைதொழுமின்பொன்னியன்ற
தட்டலர்த்தபூஞ்செருந்திகேரீங்கமருந்தாழ்பொழில்வாய்
மொட்டலர்த்ததடந்தாழைமுருகுயிர்க்குங்காவிசிப்தும்
புட்டினத்துச்சாய்க்காட்டெம்பரமேட்டிபர்தமே. (ச)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருநேரிசை

ந

[ப்

கோங்கன்னருவிமுலையாங்கொழும்பிணத்தோட்கொடியிடைபை
பாங்கென்னவைத்துகந்தான்படர்ச்சடைமேற்பான்மதியந்
தாங்கினுன்பூம்புகார்ச்சாய்க்காட்டான்ருணிழந்தி
மோங்கினுரோங்கினுரெனவுரைக்குமுலகமே. (நி)

சாந்தாகநீறணிந்தான்சாய்க்காட்டானகாமனைமுன்
நீந்தாகமெரிகொளுவச்செற்றுக்கந்தான்நிருமுடிமே
லோழந்தாரமதிசூடியொளிதிகழுமலைமகடோ
டோயந்தாகம்பாகமாவுடையானும்விடையானே. (சு)

மங்குரோய்மணிமாடமதிதவழுநெய்விதிச்
சங்கெலாங்கரைபொருதுதிரைபுலம்புஞ்சாய்க்காட்டான்
கொங்குலாவரிடண்டினிசைபாடுமலர்க்கொன்றைத்
தொங்கலானடியார்க்குச்சவர்க்கவகன்பொருளாலவே. (எ)

தொடலரியஞ்சாருகணையாற்புரமுன்றுமெரியுண்ணப்
படவரவதெழிலாரம்பூண்டான்பண்டரக்கணையுந்
தடவரையாற்றடவரைத்தோளுன்றினுன்சாய்க்காட்டை
யிடவகையாவைவோமென்றெண்ணுவார்க்கிடரிலையே. (அ)

வையநீறேற்றாணுமலருறைபுநான்முகனு
மையன்மாரிருவர்க்குமனப்பரிதாலவன்பெருமை
தையலார்பாட்டோவாச்சாய்க்காட்டெம்பெருமானைத்
தெய்வமாப்பேணுதார்தெளிவுடைமைதேரோமே. (க)

குறங்காட்டுநொல்விற்றோவணத்துக்கோலோவிப்போ
யறங்காட்டுஞ்சமணருஞ்சாக்கியருமலர்தூற்றுந்
திறங்காட்டல்கொள்தேதெளிவுடையீர்சென்றடைமின்
புறங்காட்டிலடலாண்பூம்புகார்ச்சாய்க்காடே. (க0)

நொம்பைந்துபுடைத்தொல்குதாபுரஞ்சேர்மெல்லடியா
ரம்பந்துமவரிக்கழலுமரவஞ்செய்ப்புங்காழிச்
சம்பந்தன்மமிழ்ப்கார்தசாய்க்காட்டுப்பத்தினையு
மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்—திருநேரிசை. பண்—கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுலாமலர்கவேத்தொழுதெழுமார்க்கண்டேயன
வடுகொளனுகிறென்றுமெய்கொள்வான்வந்தகாலன்
பூடுதொன்செல்லவஞ்சிப்பாதமேசரணமென்னச்
சாடினார்காலன்மானச்சாய்க்காடுமெவினாரே. (க)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

வடங்கெழுமலைமீத்தாகவானவரசுரரோடு
கடைந்திடுவெழுந்தநஞ்சங்கண்டபல்தேவரஞ்சி
யடைந்துநஞ்சரணமென்னவருள்பெரிதுடையராகித்
தடங்கடனஞ்சமுண்டார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௨)

அரணிலாவெளியநாவலருநிழலாகவீசன்
வரணியலாகித்தன்வாய்நூலினுற்பந்தர்செய்ய
முரணிலாச்சிலந்திதன்னைமுடியுடைமன்னஞ்சித்
தரணிதானுளவைத்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௩)

அரும்பெருஞ்சிலைக்கைவேடனாய்விற்றபார்த்தற்கன்று
வுரம்பெரிதுடைமைகாட்டியொள்ளமர்செய்துமீண்டே
வரம்பெரிதுடையனாக்கீவாளமர்முகத்தின்மன்னு
சரம்பொலிதூணியீந்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௪)

இந்திரன்பிரமணங்கியெண்வகைவசக்களோடு
மந்திரமறையதோதிவானவர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரமறியாததக்கனவேள்வியைத்தகர்த்தனான்
சந்திரற்கருள்செய்தாரஞ்சாயக்காடுமேவினாரே. (௫)

ஆமலிபாலுநெய்யுமாட்டியர்ச்சனைகள்செய்து
பூமலிகொன்னறகுட்டப்பெருந்தன்றைதானைக்
கூர்மழவொன்றாலோச்சக்குளிர்ச்சைக்கொன்றைமலைத்
தாமதற்சண்டிக்கீந்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௬)

மைபறுமணத்தனையநீர்தன்வரங்கன்வேண்ட
வையமிலமரரேத்தவாயிரமுகமதாகி
வையகநெளியப்பாய்வான்வந்திழிகங்கையென்னுந்
தையலைச்சடையிலேற்றார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௭)

ருவப்பெருந்தடக்கைவேடன்கொடுஞ்சிலையிறைச்சிப்பாரந்
துவர்ப்பெருஞ்செருப்பானைக்கித்தூயவாய்க்கலசமாட்ட
வுவப்பெருங்குருதிசோரவொருகணையிடந்தங்கப்பத்
தவப்பெருந்தேவுசெய்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௮)

நக்திலாமலர்பன் னூறுகொண்டிநன்னாந்தோடு
மிக்கபூசனைகள்செய்வான்மென்மலரொன்றுகாண
தொக்குமென்மலர்க்கணென்றங்கொருகணையிடந்துழப்ப
சக்திகரங்கொடுப்பார்போலுஞ்சாயக்காடுமேவினாரே. (௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருத்தாண்டகம்.

௫

புயங்குளைஞ்ஞான்கும்பத்துமாயகொண்டர்க்கனெடிச்
செவ்நிருமலையைப்பேர்க்கத்திருமலர்க்குமுலியஞ்ச
வீயன்பெறவெய்திவீழுவிரல்சிறிதுன்றியிண்டே

சயம்பெறநாமயீந்தார்ச்சாய்க்காடுமேவினாரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாணத்தினமதியும் பாம்புந்தன்னில் வளர்ச்சடைமேலாதரிப்ப வைத்
தார்போலும், தேனைத்திளைத்துண்டு வண்டிபாடுந் தில்லைநடமாடுந் தேவர்
போலும், ஞானத்திடுஞ்சுடராய் நின்றார்போலும் நன்மையுந்தீமையுமாளு
ர்போலும், தேனெத்தடியாரக் கினியார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிது
றையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௧)

விண்ணோர்பரவ நஞ்சுண்டார்போலும் வியன்றுருத்தி வேள்விக்குடி
யார்போலும், மண்ணுமலையுறையு மண்ணல்போலும் மதியரையமங்கையமர்ந்
தார்போலும், பண்ணுக்களிவண்டு பாடியாடும் பராய்த்துறையுண் மேயப
ரமார்போலும், திண்ணுப்புகார் முத்தலைக்குந் தெண்ணீர்த் திருச்சாய்க்காட்
டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௨)

கானிரியவேழமுரித்தார்போலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத் துள்ளார்போ
லும், வானிரியவருபுரமூன்றெரித்தார்போலும் வடகயிலைமலையுதம்மிரு
க்கைபோலும், மூனிரியத் தலைகலனு வுடையார்போலும் முயர்தோணிபுரத்து
றையுமொருவார்போலும், தேனிரியமீன்பாயுந்தெண்ணீர்ப்பொய்கைத்திரு
ச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௩)

ஊனுற்றவெண்டலைசேர்கையார்போலும் மூழிபலகண்டிருந்தார்போலும்
மானுற்றகரதலமொன்றுடையார்போலும் மறைக்காட்டுக்கேரி மகிழ்ந்தார்
போலும், கானுற்றவாடலமர்ந்தார்போலும் காமனையுங்கண்ணமுலாத்காய்
ந்தார்போலும், தேனுற்றசோலைதிகழ்ந்து தோன்றும் திருச்சாய்க்காட்டினிது
றையுஞ்செல்வர்தாமே.

(௪)

கார்மல்குகொன்றையுந்தாரார்போலும் காலனையுமொருதையாற்கண்
டார்போலும், பார்மல்கியெத்தப் படுவார்போலும் பருப்பதத்தேபல்லாழிநி
ன்றார்போலும், மார்மல்குபிச்சைக்குமுன்றார்போலும் மோத்துடொருநாளுநீங்
கார்போலும், சீர்மல்குபாடலுந்தார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறை
யுஞ்செல்வர்தாமே.

(௫)

மாணியப்பினந்துகந்தமாலுஞ் செய்யமலரவனுந்தாமேய்யின்றார்போ
லும், மூவாதமேனி முதல்வார்போலும் முதுகுன்ற மூதுருடையார் போலும்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருத்தாண்டகம்.

‘காவர்யமுனிதன்மேல் வந்தகூற்றைக் குகைகழலாலன் தருமைத்தார்போலன், தேவாதிதேவர்த் கரியார்போலன் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (சு)

கடுவெளியோ டோரைந்துமாணர்போலுங் காரோணத்தென்றுமிருப்பார்போலு, மிடுகுரல்வாய்ப்பூதப்படையார்போலு மேகம்பமேவியிருந்தார்போலும், படியொருவிலலாப் படியார்போலும் பாண்டிக்கொடுமுடியும்மூர்போலுஞ், செடிபடுநோயடியானாதீர்ப்பார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௭)

விலையிலாவாருசேர் மார்பார்போலும் வெண்ணீறுமெய்க்கணிந்தலிகிர், னார்போலு, மலையினர்மங்கைமணுனர்போலு மாற்பேறுகாப்பாய் மகிழ்ந்தார்போலுந், தொலைவிலார்புரமூன்றுந் தொலைத்தார்போலுஞ் சோற்றுத்துறதுருத்தியுள்ளார்போலுந், சிலையினர்செங்கணரவார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௮)

அல்லலடியார்க் கறுப்பார்போலு மமருலகந்தம் மடைந்தார்க்காட்சிபாலு, கல்லமுநல்லுரு மேயார்போலு நன்னாறு நானும்பிரியார் போலு மல்லுமுனைகனகையான்பாகர்போலுமுன்னமேதோன்றிமுனைத்தார்போலுந் தலைநடமாடுந் தேவார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௯)

உறுப்புடையவிராவணன் பொன்மலையைக் கையாலுக்கஞ்செய்தெடுத்தலுமேயுமையாளஞ்சு, நிறைப்பெருந்தோளிருபதும் பொன்முடிகன்பத் தநிலஞ்சேரவிரல்வைத்த நிமலார்போலும், பிறைப்பிளவுசடைக்கணிந்தபொன்மார்போலும் பெண்ணணுருவாகினின்றார்போலுந், சிறப்புடையவடியாண்டிணியார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ்செல்வர்தாமே. (௧0)

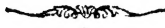
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்—(௪)

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சாயாவன புராணம்.

பாயிரம்.

கணபதி - துதி.

இலஞ்செஞ்சடைச்சூதரியம்பிய
கலைநிறைந்த சாயாவனக்காதையை
யலகிலன்பொடறைந்திடவைங்கரன்
மலரடித்துணை வாழ்த்திவணங்குவாம்.

சாயாவனநாதர்.

சீர்பூத்தவெண்ணிலவைத் திரைபூத்த வரந்தியைச் செந்தே
வூற்று, மார்பூத்த மலரதனைக் கடுக்கையினைச் செஞ்சுடிலத்தணி
யுங்கோவைக், கார்பூத்தமேனியனு மறைபூத்த நா வினலுங்காணு
தோங்கு, மேற்பூத்தசின்மயச்சாயாவனத்தெம்மிறையவனையிறை
ஞ்சல்செய்வாம். (க)

கூவேன்றகோதையம்மை.

தேவர்கண்மன்னிவாழுஞ்செம்பொனாளுஞ்சீர்சால்
நாவினுக்கரசன்கோட்டந்தூக்கியகாலந்தன்னிற்
சேவொன்றுமீச்சாய்க்காட்டிறைவர்க்கென்றங்கோவென்று
கூவேன்றகோதையார்தங்குளிர்மலர்ச்சரணம்போற்றி. (உ)

விநாயகர்.

பணிப்பிள்ளைமதிதுதற்கூவேன்றபைந்தொடிபயந்த
தனிப்பிள்ளைகரடமார்குஞ்சரப்பிள்ளைபவனச்செங்கா
லனப்பிள்ளைபூர்திதாதுமடியிணைபணியுஞ்சாயா
வனப்பிள்ளைபாதமானமலரிணைசென்னிவைப்பாம். (ங)

சுப்பிரமணியர்.

சூரனுங்கிரவுஞ்சங்கிழிபடவைவேல்வாங்கிச்சரர்கடம்மை
வீரமுடன்சிறைகிடுத்து வாசவன்விண்ணோருலகின் வெற்றியோ

டைப், பேரயிராவதத்துலவச்செய்தெய்வயானைவள்ளிபெருமா
னீலப், பாரமயிலேறிவரு மொருகுமரனிரு சரணம்பணிதல்செ
ய்வாம். (ச)

நாமகள்.

செங்கரத்திற்கவடிச்சிறப்பினள்
கொங்கைமுத்துவடம்புனைகோதையள்
பங்கயத்தனன்னாவுறைபான்மொழி
மங்கைவாணிமலர்ப்பதம்போற்றுவாம். (ந)

திருநந்திதேவர் அறுபத்துமூவர்.

வேத்திரஞ்செங்கயிற்றாங்கி வெண்பிகிறயா னுறைகயிலைப்
துவாயில், காத்திருக்குநந்தீசரடியினைகள் போற்றி மிகக்கனிந்த
ஞானம், பூத்தவறிவினராகிப்பத்தியினுல்லழிபட்டுப்பெரூல்லாத்
தோற்ற, மாற்றிமுத்திபெறுமந்த வறுபத்துமூவர்பதம் வணக்க
ஞ்செய்வாம். (சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திரையேறுங்கடல்புரையு மமணர்குழாங்கமுவேறத்தென்ன
ர்வெற்றி, வரையேறவடியருள மகிழ்வேறவேடாற்றின்மருவியே
ற, நரையேறுமானேறு மரனுமையா டிருமுலைப்பா னுவினேற,
வுரையேறும் பதிகமருள்கவுணியர்கோன்பா தமலருளத்தில்வைப்
பாம். (ஏ)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

இருமருங்குந் திரைத்தரள முடுக்களென வேவிளங்கியிலங்க
மாரீர்ப், பொருகடலின் முகடதனிற்சிலிமிதப்பபுணையெனவே
புரிந்துபற்றி, விரிகடலைக்கடந்தாணை வேதநெறிசைவநெறிவிள
க்கினுனை, யருள்பரவுந்திருவாமூரருளிறையையனவரதமகத்து
ள்வைப்பாம். (அ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வெங்கராமதலைதரத்திருப்பதிகம்புனைந்தாணைவிளங்குவென்
றும், பொங்கராவணிந்தாணைவழக்கேற்றியுரைத்தாணைப்புனிதச்சா
ந்தா, லங்கராகம்புனைந்தேபரவையுடன் சங்கிளியையணைந்தகோ
வைத், துங்கராமமரந்தொழுந்தம்பிரான்றோழனையாந்தொழுதல்
செய்வாம். (க)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

தென்னவற்குமந்திரியாய் மெஞ்ஞானவுண்மையெலாந்தெரியவென்று, மன்னுபெருந்துறைக்குருந்தரிழந்திழவனுபதேசமார்க்கங்கேட்டுத், தன்னுமெழிற் புலியூரிற்கோவைவாசகமுரைத்துத்துகள்சேர்புத்தன், றன்னைமுனம் வாதிவ்வென்றவாதலுந்தநாபதர்தாடலைமேற்கொள்வாம். (க0)

உருத்திரகணத்தவர் முதலியோர்.

பந்தபாசந்தவிர்க்கு முருத்திரபல்கணத்தவர்தாள் பணிந்துபோற்றி, 'யெந்தைசைவரிலை நிறுத்துமெய்கண்டா ரிணையடிகளிறைஞ்சிப்போற்றி, கந்துகத்தின்மீதேழிக் கயிலைபுகுஞ் சேரர்பிரான்கழற்றாள்போற்றி, தந்தையிருதாடடிந்தசண்டசர்புண்டரிகச்சுரணம்போற்றி. (கக)

இயற்பகையார்துதி.

கயற்பகைக்கண்ணியாரைக்கைதவப்பனவராய
மயற்பகைச்சிவனார்க்கீந் துமறித்தெதிர்கற்றத்தேரைப்
புயற்பகைக்கரவாள் கொண்டுபொருதழித்தரன்றாள்புங்க
வியற்பகைமுனிவர்பொற்றாளிறைஞ்சிவல்லினைகடர்ப்பாம் (கஉ)

கற்பினுக்கரசியார்துதி

வெற்பினுக்கரசிபொற்றோள் விழைமதிவேணிப்பெம்மான்
பொற்பினுக்கரசியாதும்பொன்னினைத்தருதியென்ன
வற்பினுக்கரசிபோவென்றியற்பகையளிக்கப்போந்த
கற்பினுக்கரசிபொற்றாள் கைதொழுதிறைஞ்சல்செய்வாம். (கங)

பட்டினத்துச்சுவாமிகள்.

அளகையர்கோன்செல்வநிகர்தமதுசெல்வங்கனவெனவேய
கத்திலுன்னிப், பளகதுக்கு மெஞ்ஞானத்தாற்றற்றது திருவி
சைப்பாப்பகர்துறஞ்சங், களமருவுமாருரர்மும்மணிக்கோவையு
மருளிக்கவின் பெற்றோங்கும், வளமிசூந்தபூம்புகார்ப்பட்டினத்து
ப்பிள்ளைபதம்வழுத்துவாமே. (கச)

அகத்தியமுனிவர்.

வாதாநிலைவலையையத்துவிந்தமலையினதுவலியடக்கி, யாதா
த்தமிழ்க்கதிராலுலக மெலாமொளிபரப்பி யருள்மீசுந்தே; தா

தாருநறுமலர்ச் சந்தனப் பொதிகைத்தடவையிற் றுனுறைந்தே,
நாதாந்தமுணர்கும்பமுனிவனடிதொழுதிதனைநவிலுவேனே. (க)

கஞ்சனார்ச்சிதம்பரதேசிகர்.

செந்திருவாழ்கஞ்சனூர்தன்னில்வாழ்ந்திருமறையோர்குல
த்தித்தஞ்சேரும்பாச, பந்தவினையகற்றியருட்பார்வைபார்த்
துப்பகர்ஞானமந்திரத்தையுபதேசித்தே, யந்தமுத்திரெறிகாட்
டியென்னையாளும்தணனா ராகமத்தின்வழியேநிற்பேன், சிறநு
ரத்தையுரித்தபிராண்டியைப்போற்றுஞ்சிதம்பரதேசிகர்திருத்தா
ள்சென்னிசேர்ப்பாம். (கங)

* தருயைச்சிவஞானதேசிகர்.

மருவளருமிதழியந்தார்வேணிதனில்வளைந்தாணைமனத்திலு
ன்னுங், கருணைபொழிமுகத்தாணைக் கண்டுகையையணிந்தாணைக்
காட்சியாணை, யிருவினையைத்தடிந்தன்பர்க்கெழின்ஞான்வுபதே
சமியற்றுவானைத், திருவளருந்தருமபுரச் சிவஞானதேசிகனைச்சி
ந்தைசெய்வாம். (கௌ)

வாழ்த்து.

கடவுளருமறையவருங்கருதுசிவாகமத்தினரும்
விடமணிந்தானடியவருமேன்மேலும்விளங்குகவிப்
படிபுரக்குமன்னவரும்புகங்குடியுந்தழைத்தோங்கு
நெடியமுகின்மழைபொழிகரீதிரெறிலிலவுகவே. (கஅ)

சிறந்தருள்சாயாவனத்தர்திருமேனிதனைத்திண்டு
நிறைந்தமறையோர்குலமுநீணகருந்தழைத்தோங்கு
அறந்தருளம்பலவாணமுனிதொகுத்ததிருப்பணியுந்
திறந்தருமெய்த்தானிகருஞ்செல்வமுடன்றழைத்தோங்கு. (கஆ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

புண்ணியமோர்வடிவா னோன்றுண்டரவளநாடன்புகலுங்கீர்த்தி
நண்ணுமெழிற்பாகையினாலகாளும்ராமலிங்கராயன்மிக்க
வண்ணலசாயாவனத்தர்தலமகிமைதமிழ்க்கவியாலறை யென்றோத
டுவண்ணருஞ்சீர்க்காருன்கவிராசநாயகன்ருனிபம்பினாலு.

அவையடக்கம்.*

செந்தமிழ்தூற்புலவர் பஸ்யாப்புத்தோதுஞ்சிறப்பின்மைத
னைநாடித்தியங்காவண்ணு முந்தவுரைத்திடெழுத்து மசையுஞ்

சீருமுதன்மைபெறுபந்த மடிதொடையின் குற்றம், வந்தவகையு
 ிரிசெய்ய லெதுகைமோனை வழுக்கள் பொருணலமிலதாய்வைத்த
 றுனு, மிந்தவகைக்குற்றமெலாமெனிதிற் காணவில்லக்கியமாவதற்
 கிதனை யியம்புகேனே. (௨௧)

கறைபணிமிடற்றர்சாய்க்காட்டினற்கதை
 யறிவிலேனமிழ்துநேர்தமிழின்யாக்குதல்
 பெறிதிரைமுழுக்கறத்தேனின்வாரியோர்
 பொறிவரிவண்ணெப்புக்கதாமரே. (௨௨)

மடமடவிகையுரங்குவளர்கொருருங்குகடி
 நீடியதரையிற்கீற்றற்பதியர்நிந்திப்பாரோ
 பிடுநூலுணர்ந்திடாதபேதையேன்பேசுபுன்சொற்
 நேடியேபொருளாராய்நதுதெரிந்தவர்முனிந்திடாரே. (௨௩)
 முகல்சொரிந்திடுநீர்யாவர்முன்நிலிற்றாநுற்றாலும்
 பகரதிசேரின்முத்திபலித்திடுந்தீர்த்தமாகும்
 வகையறியாதவென்சொன்மருவுநூறுநுந்தேர்ந்த
 மிகுதமிழ்ப்புலவர்பாலிற்சென்றிடினமிக்கதாமே. (௨௪)

மருவுயர் பூவினாற்போல்வளர்கவைப்பா லுணர்போற்
 பொருளறியாதவென்றன்புன்சொலும்புகலின்முன்னாட்
 கருதலர்புரமுன்றெய்தகடவுள்சாயாவனேசர்
 சரிதமேவுறலாலானரோர்தள்ளிடார்தழுவுவாரே. (௨௫)

நில்வரலாறு .

செப்பரியவிரொன்பான் புராணத்தன்னிற் நிகழ்கந்தபுரா
 ணத்திற்சிறப்பாயோங்கு, மொப்பிலாச்சங்கிதை கண்மூவிராண்டி
 லுயர்வுமிகுசங்கரசங்கிதையிலோது, மிப்பதியிள்கிறப்பையெலர்
 மிங்குளோர்களியப்புகலின்றமிழ்க்கவியாலென்னயானு, மப்பெ
 ரியோர்மொழி சிரமேற்கொண்டசொயாவடவியர்தாணினைந்துறுதி
 யடைவமென்னு. (௨௬)

சீப்பெறுசாயாவனத் தினிலக்கணமு நகர்ச்சிறப்புஞ்சிவனா
 மேவும், பேர்பெறுபீடிகை மகவான்வைத்தீதும் பூசித்தனம்பின்
 பெயர்ச்சுமாமறுங், கூர்பெறுநான்மருப்பிபதீர்த்தமுந்திருநாட்சிற
 ப்புமியற்பக்கையுர்கொண்ட, வேர்பெறுநற்றிருத்தொண்டுஞ் சங்
 கமுகதீர்த்தம்மாயிசைக்கலுற்றேன். (௨௭)

சாயாவனசநுக்கம்

பொன்னுருமாலயனும் வாசவனும் புராந்தகன் பெர்ப்பாதம்
பூணு, மின்னருஞ்செஞ்சடிவ முனிவரருமனுதினமும் விரும்பிப்
போற்றத், தென்னாரும் பொன்னிநதி வடபாலிலெந்நாளுஞ் சிற
ந்துவாமும், பன்னாகபூடனார் சாயாவனத்தின்பெருமைதனைப்ப
கரலுற்றேன். (க)

வேறு.

தெண்டிரைவெண்டரளங்கள் கொழித்திடு கோமதிநதியின்
செழுந்திரத்தின், மண்டுவிரைச்சந்துசெறிவனஞ் சூழும்மடியி
ங்கரியுநன்பு, கொண்டுமெந்விடமெந்தனான்று மகந்திகழமிடங்
கோதிலாத, வண்டரொடுமுனிவர் பயிலிடமாகுநைமிசாரணிபந.
தன்னில். (உ)

பாசடைகணெருங்குவன்னித் தருமிழற்கீழ்ச்சவுனகரும்பர
த்தைநாடுங், காசிபரும்வதிட்டரொடு வியாசர்புலத்தியர் பிருகு
கபிலர்பந்த, பாசவினைதனைபகற்றுங்கோதமர் நாரதர்மிசிபகர்
வான்மிகர், மாசகலுமனைவியரோடியாகசாலையுஞ்சமைத்துமகிழ்
ந்துசார்ந்தார். (ங)

அந்தமுனிவரர்வேள்வி யனைத்துமுடித்துவகையுடனமர்ந்தபி
ன்னர், வந்தருளுஞ்சூதரையோரசனத்திலிருத்திமிகமகிழ்ச்சிகு
ர்ந்தே, கந்தமலர்க்கழலிணையப்போற்றியருக்கியங் கொடுத்து
க்கருணைமிகீர், சந்ததமும் யாங்கனாய்ச்சகலபுராணங்களுமு
ன்சாற்றினீரால். (ச)

அளவைதனக்கெட்டாத மறைவகுத்த மாமுனிவனன்பினுலே
யுளமகிழவுமக்குரைத்தவறுமுன்றுபுராணத்து ஞாயர்காந்தத்தில்
வளமுறவேயுரைத்தருளுஞ்சங்கரசங்கிதையதனின்வையமாதின்
பளகின்மதிமுகச்சாயாவனமகிமைவிரித்தின்னும்பகர்கவென்றார்.
என்றவருந்தவரையிகழுகநோக்கிச்சூதமுனியினிதுகேண்மி[லின்
னன்றிதருமத்தலத்தின்பெருமையொருகாற்கேட்பினுவாற்றசொல்
றுன்பவக்கடல்கவறுமட்டமாசித்தியொடுகமவந்தெய்தும்
லென்றிதருசாலோகமுதனன்குபதவிகளுமேவுந்தானே. (ஊ)

அடுக்குமெழிற்காமியற்குக்காமியமுந் தருமத்தைப்பெரி
லே, ஞோடுக்கவென்விரும்பினர்க்குப் புண்ணியமுநித்தியத்தைத்

தொடங்கினோர்க்குக், கொடுக்குமிக நித்தியமும் வீட்டுநெறி
விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கும் வீடும், கடுக்கையணிவேணியர்சா
யாவனத்தின் பெருமையெவர்கழறவல்லார். (௭)

சந்தனஞ்சேர்புயவளவனரசுரிமை செலுத்திடலாற்றழைத்
தகொண்மூ, வந்துவந்துதிங்கடொறு மும்மாரிபொழிந்திடவே
வளம்பெற்றோங்கிச், செந்தமிழ் நன்மனைகடொறு முழங்குமெ
ழிற்சேராண்டிற் சிறப்புநல்கும், நந்துலவுங்காவிரிக்குவடபாலி
லெழுவனங்கண்ணனுமாதோ. (௮)

பதங்கனெளிவிடுமுலகின் முந்துவனம் பவனமெறி செவிக
னல்வாய், நிதங்கமழு மதக்கரடக்கிம்புரிக்கோட்டணி புழைக்
கைநீள்வெள்ளாணை, சதங்கைமணி கலகலெனவந்திறையுப்பு
சித்துத்தனிவீடெய்து, * மதங்கவனமா மதனைத்தரிசித்தோர்பவ
க்குறும்பைமாற்றுவாரே. (௯)

நீலநிறப்பசுந்தோகை மயிற்சாயப்புயற்கூந்த் நிகழ்வேற்பார்
வைக், கோலவரிவளைக்கைதிகழ்கும்பமுலையுமைப்பாகர் கொண்ட
ன்மேனி, வேலைதனிற்றுயினெடியோனனலூர்தி தேடரியவிமலர்
மேவுந், தாலவனமொன்றுளதங்கதைத்துதிப்போர் மும்மலமுந்
தவிர்குவாரே. (௧௦)

பிறையணியுஞ்சடைமுடியார் மழவேற்றார் வெண்பொடியார்
பிறங்குமாலக், கறையணியுமணிமிடற்றார் உமையிடத்தார் கூற்று
தைத்தார் கடிசேர்கொன்றை, நிறையலங்கன் மார்க்கத்தார்சிவ
லோகநாயகராநிமலர்மேவு, நறைவளர்பூம்புன்கவன மொன்றுள
துதருமமெலாநல்குந்தானே. (௧௧)

ஆதிசிதம்பரம் ஞானவனங்காலாஞ் சரம்பெள்ளையனத்தோ
ன்போற்று, நீதிவனநல்லவனம்பாலிக்குந்தருமவனநிகமவேள்வி,
மாதவர்க்கெருங்குவனஞ் சிதவனப்பொன்னி யிருமருங்குஞ்சு
முஞ், சோதியுறைசுவேதவனமொன்றதனைத்துதிக்கமுத்திசொ
ல்லுங்காலே. (௧௨)

விற்பொலியுது தன்மதர்க்கண் வெண்ணகைச்செந்துவரிதழ்
வாய்வினரமென்கூந்தற், பொற்புடையா னிடப்பாகர்க்குதவுமாரு
திப்புகைவான்னொலிந்தபோதிற், பற்பலமாமலர்ச்சோலையிடத்

* மாதங்க வனமென்பது மதங்கவனமென்றுயிற்று=இத்தலம் பெருங்
தோட்டமெனவழங்கும்,

*தின்முகிலெனமஞ்ஞைபரந்துலாவுந், தற்பரனூர்மகிழவனந்தொ
மூவார்கள்பரசதியைச்சார்வாரன்றே, (க௩)

நிரைநிரையாயிரதமெனநடந்துவருமரக்கலத்தைநீர்ப்பாய்ந்து
வரையெறியுஞ்சண்முகத்தோனயில்போலவேவிளங்குமகரமச்சங்
கரைசெறியவேதகர்த்துவிளையாடவொலிபொங்கிக்கதறுமாழி
திரையெறியுமுல்லைவனந்தெரிசித்தோர்பரிசுத்தச்செல்வராவார்.

மடலவழிசெங்கமலமலிபொன்னிரதிபாய்ந்திடலானமகனூழ
தான்மிக், குடையநீரலைநிறைந்துவரைநிரைகள்போல வுயர்ந்தோ
டித்துள்ளிச், சுடருநவமணிகண்மிகக்கொழித்திமொர்க்கலிபதன்
ன்றுலங்குநீரத், தடமதிற்சாயாவனத்தைத் தெரிசித்தார் முத
திநெறிதனைச்சேர்வாரே, (க௪)

இந்தவனமேழினுள்ளுஞ்சிறந்ததுசாயாவனமாயிதற்காலுமல்ல
நந்துமிழ்காவிரிதென்பாற்பல்லவனீச்சரங்கிழக்கினுந்தென்மேற்
கந்தமில்சீர் வலம்புரமா மேற்றிசையிற் கடைமுடியே யருள்மெய்
ஞ்ஞானச், கந்தரஞ்சேர்கவேதவனம் வடமேற்கதாத்தோன்றித்
துலங்காநிற்கும், (க௫)

வேறு.

திருக்கடவுர்க்கீசானத்திசையிலென்றுஞ்சிறந்திருக்குமெழி
ல்பர்வித்திகழுங்கீழ்ப்பான், மருக்கமழ்ப்பூம்பொழில் வேளுர்க்கன
லிதிக்கின்மன்னிவளர்பொன்மேருவயங்கன்மானும், பெருத்தம
லைபுகலிக்குத்தென்மேல்பாவிற் பிறங்குமுல்லைவனத்திற்குப்பெ
ருகியோங்கி, விரிக்குமலைவாரிதிக்குக்குடபற்றோன்றி மேவிடுஞ்
சாயாவனமாய் விளங்குமூதார், (க௬)

சீர்மலியுஞ்சிதம்பரத்திற்கெழில்சேரங்கிதிக்கினில் யோசனை
யிரண்டாய்த்திகழ்ந்துமேவும், பார்புகழுங் குடமூக்கிற் கிந்திர
திக்கிற்பகார்திடும்யோசனைநான்காய்ப்பரமனூர்க், கேர்மலியுயி
சான திசையின்முன்னு யெழிலாழிக்கணைக்கரை யோசனை மேல்
பாலாய்த், தேருலவும் விதியிந்திரபுரியாயென்றுஞ் சிறந்திசொ
யாலுனமாய்த்திகழுமூதார், (க௭)

வேறு.

ஷைவனருங் கடற்றயில்யோன் மலரவனிந்திரன் முதலாம்
வானுனோருஞ், சைவநெழிமாந்தருஞ்சீர்முனிவரருந்தருமொ

பொருளேயின்பு, மெவ்வயில்விநெச்சாயாவனத்தர்தமக்கெழி
ற்பூசையிற்றுகின்றே, ரெவ்வளவுபெரென்பேன்வானுக்கெனெ
ண்ணுமினுமென்னெனாதல். (௧௯)

சின்மயமாய் நித்தியமாபேங்காரத்துட்பொருளாய்த் திக
முமைந்து, நன்மைபெறு மெழுததுருவாய்க்கோடிசூரியரொளி
யாய்காளும்பாரிற், றென்மைபெறு முயிராகளாய் மகிழ்ச்சியது
வேயவ்வித்தேதான் றுஞ்சோதி, தன்மபரிபாலனச சாயாவனத்
தையகலாது சார்ந்துவாழும். (௨௦)

புன்குளிபமோர்சுடிவாஞ் சாயாவனத்தைப் பணிநதவாகள்
பூசுந் தெய்வம், னண்மையுடன் வலம்புரிந்தோர் மலர்விழியாற்
காண்பவர்கள் வகுந்தபெர்க, னுண்மையுடனினைநதவர்க ளாதி
லெருபுபாப செவனதுன்பமொழிததுநீடு, தின்மைபெறுங்கொ
டுமுடிசோ வெவ்விமால்வரை யதனிற்சேர்நதுவாழ்வார். (௨௧)

புனரிநனிற்செனிக்கமுத்தி நினைக்கமுத்தி யிறக்கமுத்திபுரு
நததுகாணப், பனமகந்றி முத்திதருந தலங்கடமையிதற்குவமை
பகாலாப, தவம்புசாயாவனநதான் பிறநதிடினு மரித்திடினுந
தவதன் னத்தே, யவமறனே நினைநதிடினுங் கண்டிடினு முத்தியி
னையளித்தலாலே. (௨௨)

இந்தவனம்பதி யதனைநினைப்போர் த டொழுவோர்க ளிதினி
நததோர், வறதுமுனர்ச்செய்திடு நற்புண்ணியத்தாற்செனித்தி
டுவோர் மாளுலத்தி, லெநதவருணத்தவர்களானுலும்பர னரு
ளாஸின்பமெய்திச், சநநநஞ் சாயாவனத்தார் தானடையுமுத்தி
நெறிதனிற்சார்வாரே. (௨௩)

இருகடர்கண் முருகனுடன்றழைசெனி மும்மதத்தொரு
கோட்டெழில்சேர்நால்வாய்க், கருதரியதந்திமுகன் வயிரவனுட்
கிரன்வகக்கள் கரியசாத்தன், திருவளருமெழுமுனிவர் பரமலு
றை திருக்கோயில் சென்றுசேர்ந்தே, யருமறையாகமப்படியே
சபரியைசெய்வார்தினமுமன்புகர்ந்தே. (௨௪)

. இத்திரன்றா னந்கரமமைத்தலினுலிந்திரபுரியெனப்பெரெ
ய்து, முந்தயிரவதமணி சேர்சினகரத்தை வறலுலகின் முறை
யிற்சேர்ப்பான். நநநமொருநான்கானும் விறலொடுபாதல்வுல

கந்தன்னின்மேவு, மந்தவரவாசினதாயிரம்பணமுடியளவுமகிற்
ந்ததன்றே. (௨௫)

அணிமருப்பாலகழந்திடும்போதனந்தினுயிரம்படத்தினம்
ந்தேயோங்கு, மணிகளினற்சாயைபுனிக் கொருகோடி.கதிரொளி
போல்வருதலாலே, கணிதமுயர் மறைக்கழவன் முதலாயவான
வர்கள் கருதிப்போற்றிப், பணிபுரியுமித்தலஞ் சாயவனமாமெ
னும் பெயரும் படைத்ததன்றே. (௨௬)

உரைக்குமிநதத் தலநாகபுரந்தன்மபுரந்துறக்க முயர்தென்
காசி, நிறைத்தமணிகொழித்து வருபொன்னி நகர்பொன்னகரநீ
ள்சவர்க்க, நரைக்கும்விடையூர்தி யுறைதெய்வநாயகபுரநன்ன
கர்புகாரார், தரைக்குளையந்திடுமயிராவத புரியாமெனும் பெய
ருந்தரிக்குமாதோ. (௨௭)

மண்டியலைமோதிவரு காவேரிசங்கமத்தின்வயங்குநாவாய்
கொண்டவருமாணிக்கமுதலானவமணிகள்குலவிச்சேர [முந்
வெண்டருஞ்சீர்வணிகர்குலப்பட்டினத்துப் பிள்ளையாரிருந்துவா
தண்டமிழ்சேர் தண்புகார்சாய்க் காடாமெனும் பெயருநதரிக்கு
மன்றே. (௨௮)

அகிலதலங்களுக்கெல்லாமர சாமித்தலமயிராவதப்பேர்த் தீர்
த்தஞ், சகலதீர்த்தங்களுக்கு நாயகமித்தலத்திலங்குமிநதிரமூர்
த்தி, நிகமசிவாகமம்புகழுமிலிங்கமூர்த்திகட் கிறையாய்நிலவி
யோங்குந், தகைமைபெறுமிவற்றினுயர் விவ்வனவென் றெவரா
லுஞ்சாற்றொணுதே, (௨௯)

வேறு.

இத்தலமான்மியத்தை யெழுதினோர் படித்தோர் கேட்டோர்
ரித்தமுஞ்சாற்றினோர்க ணீணிலத்தறிவான்மிக்க
புத்திரரனேகர் கல்விபொருள்புவிவாழ்நாள் பெற்றே
யுத்தமனானமெய்தி யும்பர்நாடாள்வர்மன்றே. (௩௦)

வேறு.

தீர்த்தமாமயிராவதச்செழும்புனலொருகா
லார்த்துமூங்கியே யிரணியந்தரணி நல்லணிகள்
சீர்த்திடுங்கலை செழியபாற்பக சிவச்சிதமணி
கூர்த்தவேதியர்க் களிப்பவர் கயிலைசேர்குவரால். (௩௧)

வேறு.

இப்படி யென்றே சூதரியம்புதலுமுனிவர்களிசைந்துபோற்
றிச், செப்பரிய நன்னகரின் வளங்களுலா மின்னமுநீர்தெரிப்பீ
ரென்ன, முப்புரிநூன்மார்பின் வரையருவியெனவிளங்கிட நீண்
முடிதுளக்கி, மெய்ப்பொருடேர் சூதமுனி மெய்ஞ்ஞானத்தா
லுணர்ந்து விளம்பலானான்.

சாயாவனசருக்க முற்றிற்று.

உ

சருக்கங்கிரகம்.

நிலவுலகிற் றெந்த புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தி
லே ஷோமதிநதியின்கரையில விளங்குகின்ற நைமிசாரண்யத்
திலே, செளநகர், காசுபர், வசிட்டர், வியாசர்முதலிய மகாமு
னிவர்கள் ஒருபெரிய யாகஞ்செய்து முடித்து மகிழ்ச்சிகொண்
டிருக்கும்போது அங்ஙெழுந்தருளிய சூதமாமுனிவரை அம்மு
னிவர்கள் பெற்றபீடத்தேற்றிப் பூசித்து வணங்கிச் சுவாமிகாள்,
திருவெண்காடு, திருவையாறு, கௌரிமாயூரம், திருவிடைமரு
தூர், திருவாஞ்சியம், சாயாவனமென்னும் ஆறுதலங்களும் காசி
யின்மேம்பட்டன வென்றும், அவ்வாறனுள்ளும் சாயாவனமே
சிறந்ததென்றும், அடியேங்கட்கு முன்னமே அருளிச்செய்தீர்
இன்னும் அச்சாயாவனத்தின் மகிமையைச் சொல்லியருளவே
ண்டிமென்று வேண்ட, சூதமுனிவர் மனமகிழ்ந்து சொல்வா
ராயினார்.

முனிவர்களே, சோழநாட்டிலே காவேரியின் வடபாகத்
தில், மாதங்கவனம், தாலவனம், புன்கவனம், சுவேதவனம்,
மகிழவனம், முல்லைவனம், சாயாவனம் என ஏழுவனங்கள் விள
ங்கும். அந்த ஏழுவனங்களுள்ளும் சாயாவனமே மேம்பட்டது
அத்தலம் திருக்கடலூர்க்கு வடகிழக்காயும், கடைமுடிச்சுரத்
துக்குக்கீழ்க்காயும், சீகாழிக்குத் தென்கிழக்காயும், திருமுல்லை
வாயிலுக்குத்தென்மேற்காயும், சமுத்திரத்துக்குமேற்காயும்விள
ங்குட். அத்தலத்தின்கண்ணே அறம்பொருளினபம் வீடென்னு
ம்பேற்றினை விருட்பிச் சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் தேவர்களை
யும் முனிவர்களையும் சைவதபோதணர்களையும் அளவிட்டுச்

சொல்லவொண்ணு. அத்தலத்தை வணங்கினோரும் பூசின
தோரும் வலஞ்செய்தோரும் தரிசித்தோரும் வாசித்தோரும் பன்
த்தோரும் சென்னதுன்பம் நீங்கத் திருக்கரிலாய மலைமார
சேர்வர். அத்தலம் இந்திரபுரி சாயாவனம் தெய்வநாயகபுரம்
ஐராவதபுரி முதலாகிய பற்பல திருநாமங்கடாபபெறும். அத்தி
ருச்சாயக்காட்டுக்கொப்பாகிய தலமும், அங்ருள் ஐராவதநீந
தம் சங்கமுதநீர்த்தம் முதலாகிய தீர்த்தங்களுள் ஐராவதப
தீர்த்தமும், இந்திரேசராக்கொப்பாகிய சிவலிங்கமுதநீர்த்தம்
எவ்வுலகத்திலும் இல்லை. அத்தலத்தின் உண்ணை செம்பெருமாள்
ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருடாகி எஞ்ஞான்றும்
தெழுந்தருளி யிருப்பர். அத்தலமான்மியத்தை எழுதினோரும்
படித்தோரும் கேட்டோரும் சொன்னோரும் எண்ணியவரப
களை யெண்ணியபடியே பெறுவர்கள், என்று நமசி முனிவர்
சொல்லியருளினார்.

முற்றிற்று.

திருக்காச்சருக்கம்.

விடையுடைத்த வனிதழியைப்பணிநதிவினுவைச்
சடையிலவைத்தவ னுமையிடத்தவ னெறுந்தலைவ
னெடியபச்சை மாலயனுமேபரன்கு நிமலன்
குடிமொள் பூம்புகார்ச் சிறப்பினைக்கூறுவன்மேன்மின். (க)

முன்னதாகிய கற்பத்தின் முரண்மிகு கொடியோர்
வன்னியன்ன செங்குஞ்சியர் மைவரை யென்னப்
பன்னுமேனிய ராகியதானவர் பலர்வான்
மன்னிவெண்பிறை பெயிறுதின்றதுக்கி வாய்மடிந்து. (உ)

வந்துகற்றின ரன்னவரநிற்கிடர வண்ணந்
தந்தநான்குறு தந்திமேற்சதமகன்ரார்ந்தே
யந்தவானுலகத்தை விட்டகன்று வெண்காடுந்
நிந்துசேகர னிணையடி தொழுதுபின் னெழுந்தான். (ங)

மீண்டுவானவர் புடைவர வெண்குடை மிளங்கத்
தூண்டுவாம் பரிவாழ்ணத் தொகுதிகள் குழ

நின் டவாந்ருழ் லரம்பையரிசையெலிநிரம்ப
வாண்டநாயகன் பூம்புகார் நகரினை யனைந்தான். (ச)

அலைந்த லாசவன் காவிரி சங்கமத்தாட
வுணர்ந்து போதையிலோத நீர்த்திரைக் குளிர்ச்சியினாற்
றணநத்போடையச் சேவல்கள் சிறகராற்றழுவி
மனம்பொலிந்த தேதகையிற் கண்வளருதல் கண்டான் (ரு)

வேறு.

பிரிவ்வொண் கருததாரம்பொற் பைநதொடி. துளைச்சுயர்த்தம்
மலரிபயிவிரல்கடைய மகிழ்நர்கல்வரளிற் காழி
பலிபொறவிறைந்துமாழி நீரத்திலமர்ந்து நிற்கு
மினைவிலா நறைசேர்புன்னை யிரும்பொழிலினை யெதிர்த்தான். (௩)

வனசங்கள் பொலிதலாலும் வண்டுநீர் தரளத்தாலும்
புனைநிறை பொலிதலாலும் சங்கங்கள் பொருந்தலாலும்
புலசுழி சுழிந்தலாலும் பொருவரலலவனாலும்
கலைகடல் கண்ணிமாரைக் கடுத்திடுங் காட்சிகண்டான். (௪)

வேறு.

கன்னிமாரிபன் மருளை கூத்தாடலுங் கவினும்
புன்னைச் சூழலி லன்னமுங் கானலம்புனலின்
மன்னுபானலுங் கழிகளுங் கண்டலுமணல்சேர்
வன்னகருன்றமும் வலாரிநேர்கண்டுள மகிழ்ந்தான். (௫)

வேறு.

பவளமுங் கதிர் மிக்கோங்கும் பருமணிக்குவையுநீடு
துவருதுண்ணிடை யார் மூரலென்னுநித்திலமுஞ் சூழ்ந்த
தவளமாமலா சேர்புன்னைத் தண்டலைக்கானலின்வாப்க்
கவளமால்யானை போலக்கடற்றிறை யெறிதல்கண்டான். (௬)

திண்டிற்றறனதனைன்னச் செல்வமும்படைத்தேயாக்கை
கொண்டபொன்னணி யணிந்தகொடையிலாவுலோபர்மிக்க
தண்டமிழ்க்கவிஞர் தம்பாற்சார்ந்திடி. னொடிக்குமுன்னே
கண்டவர்க்கொளித்தல்போலக்கடகங்கொளித்தல்கண்டான்.

வேறு.

கிரிபோற்புனைத்துப் புடைத்து விம்மிக்கொள் பூண்முலையாரா
சையுறத், தரியாதனங்கள் சரந்தொடுக்கத் தயங்குதாடவர்கள்வ

வரைப்புயமே, லரிதாம்வினைசெய்கம்மியன்றனுலையிற் பொறியாம
ழலென்ன, விரிவாங்கடனற்றிரைத்துளியைவிரைந்து வீசலதுக
ண்டான். (௧௧)

வேறு.

இனையபல்வளம் பார்த்தன னிந்திரனியல்பாய்க்
கனைகருங்கடற் காவிரிசங்கமழும்குப்
புனைபசுக்கணல்லாடை வாகனங்கள் பொன்போத
னனையநான் மறையந்தணர்க் கன்புடனளித்தான். (௧௨)

தானம்பற்பல செய்தபின் றழைசெவித்தவள
வாணையேறியே மீண்டனன் றண்டலையதன்வாய்த்
தேனுலாவிய மலர்களைத் தருக்கள் சிந்திடுதல்
வானவேந்தற்கு மலர்மழைபொழிவதைமாணும். (௧௩)

வேறு.

மாதளைவருக்கையொடு மன்னிவளர்கோங்கு
சூதமொடுதண்சுமுகு சொற்றிடுநரந்தர்
தாதுலவுபொன்மலர் தழைந்திடுகடுக்கை
சீதவிளநீர்பெருகு தெங்குசெநிகாவில். (௧௪)

சட்டமொடுமஞ்ஞை யெழிலசார்சிறைவிரித்தே
வட்டமிடுநன்னடனமாட மலர்வண்டர்
இட்டமுடனின்னிசைபெடுக்கவிளமாதர்
கட்டழகர்கண்டு களிகொண்டிலவுவாரால். (௧௫)

தெங்கினிலிவர்ந்தினிய செங்கனிகள் சிந்திப்
பைங்கமுகிலார் குலைகள் பாங்குறவுதிர்த்தே
யங்குளவரம்பையினருங்குலைகள் செற்று
மங்கலகன்மந்திசிறுவரையில் வரும்வாவி. (௧௬)

மாதர்குனையுச்சிமிசைவைத்திடுமிருளின்
சீதநறவத்துளியிழிப்புணன்மன் சிந்தி
ஒதுமொலிவண்டினிசைத்தோத்திரமுரைத்துப்
போதைமிகவேந்தியடியார்புரைவபூங்கா. (௧௭)

சந்தனமரச்செறிவு தன்னிலீளமாதர்
கந்நுகமெடுத்தெறிவந் காழுகரைவெல்வர்

வந்துசிலநாதர் மணமல்குமலர்கொய்வார்

உந்துமடவார் சிலருகைத்தடுவருசல்.

(கஅ)

வேறு.

இந்தக்காவினின்வளமெலாமிந்திரன் பார்த்துச்
சிறதையின்மகிழ்வெய்தி யேதிரையெனுங்கரத்தாற்

கந்தமாமலர்சொரிதிருக் காவிரிக்கரையின்

வந்துச்சேர்ந்தனன்வடிவெலாங்கண்பெறும்வானோன். (கக)

பொங்கியோங்கு பொன்முகலிகோதாவிரிபுகலூர்

துங்கபத்திரை நருமதைபம்பையேதுலங்கு

மங்கலம்பொலிசோணை முத்தாரீதி வரங்கூர்

கங்கைமாநதி தொழுதிடும்பொன்னியைக்கண்டான். (உ௦)

தவளவால்வளையுயிர்த்திடு தரளமும்பொன்னுங்

கவளயானையின் மருப்புநன்மணிகளுங்கமழுஞ்

சவரியும்விரைச சந்தமுங் கொடுவருதலின

லிவணல்வைசய ரொத்திடுமித்திருநதியே. (உ௧)

நறையளாவிய நறுமலர் தூவிகணிறைத்துக்

குறைவிலாத செம்பொன்னொடு மணிகொழித்திடலான்

மறைசொலும்பர் தம்விமானமாய்வயங்கியவுடிக்க

ணிறையும்வானத்தின் வில்லினைநிகர்க்குமிந்நீத்தம். (உ௨)

வண்டுமீக்களு மொய்த்திடவரம்பிகந்தாக்கங்

கொண்டுமுட்டெளிவின் றியேகுதித்துத்தேக்கெறிந்து

மண்டியேமிகவருதலான் மதுவினைநுகரு

மிண்டுமாக்களைநிகர்த்ததுவிரிந்தநீர்வெள்ளம். (உ௩)

படைத்தபல்வளஞ்சிறந்திடும்பொன்னியைப்பார்த்தே

மடற்செறிநதிடு மலர்நிறைபழனத்தின்வந்தான்

வடித்தமாமறைவேதியர் வந்தெதிரவாழ்த்தி

யெடுத்துச்செங்கரம்விரித்தல்போற்கமலங்களிலங்கும் (உ௪)

வேறு.

மகபதிவந்தானென்று வரிவிழியரம்பைமாதர்

செக்கிணவெனநடிக்குந் திறமைபோல்வனசமீதி

னிகரிலா வன்னப்பேடு நீள்கிறைகளையுயர்த்தித்

தகைமைசேர்வாவிதோறுந் தாழ்வினையாடுமாதோ. (உ௫)

அமரர்கோன் வரவைநோக்கியாட்பாணந்தறவமார்த்தித்
தமருடன்கூடிப்பாடுந் தன்மைபோற்றடங்கனெங்குங்
காமழ்மலர்நீதிலேறிக் கனிவண்டர் கள்ளருந்தித்
தமதினத்தோடுங்கூடித் தழைத்தபண்பாடுமன்னோ (௩௬)
வேறு.

கற்புடையகுலமாதர் கணவர்முகநாடிடுங்காற்
பொற்புறவேஞ்ஞனிவதுபொற்புனிதமுறவினசெந்நெல் [௩
பற்பலவாய்த தழைத்தோங்கிப் பணைத்துநிதியெனநெருங்
நறபுனன்னெழில்பாத்து நாணிபுகழ்திறந்திமால. (௪௦)
மாமலைகள்முழி இயவெனவயங்கு செந்நெற்போரின்
மீயிசையிற் றவழந்தேறி வெண்பணிவம்விளங்கி
லேமமிகுமொளிபரப்பு மிருந்தாடமாடுமொழை
மாமதியமிவந்திருக்குந் தன்மையெனவயங்கிவால். (௪௪)
வேறு.

பகவதாய்க்கமுஞ்சுங்கன்ன லுமேபரந்துநீண்டுதலைதெரியா
திரைந்தபழனச்செழுஞ் சோலையிடத்தின் மறுபிந்தேபாப்
யகம்புபாயுநதேனினிறலார்ந்து விளங்கலம்புயலசோ [௪
விசம்பிலுறைந்துசுதிப்பரபபுமவெண்மாமதிபொற்றோன்றிமொ
வேறு.

மலர்நெருங்கிய கழனியின்வளங்கண்டுமகிழ்ந்து
தலைமைபெற்றிடு செம்பியர்மணிமுடிதரிக்கு
மலகிலாதிநிறைந்திபூம்புகாரதனிற்
கலைமுழங்குடு மகதணர்வீதியைக்கண்டான். (௫௦)

வேதவோசையுமாகமவோசையும்விளங்கும்
பாதிவெண்பிறைவேணியர்சரிதழும்பகருங்
கீதவோசையுமாறங்கவோசையுங்கெழுமி
நீதியிந்நணர்தெருவெலாங் கடலொலிபுகர்க்கும். (௫௩)

மகுடமாமுடிபுனைந்திடுமன்னர்வீதியினிற்
பகடுபந்திசெய்திருத்தனம் பறைசுதைத்தாற்கண்
டிகலொழிந்தினியேனுமிங்கிருப்பமென்றெணீமுன்
னதுமொலாந்திரண்டுறுவதையொக்குமந்நகரில். (௫௨)

வரிசைபெற்றிடுபுரநதரன்வநதனனென்றே
புரிசைமேற்றிகழ்மணிக்கொடிவிண்ணினின்பொருந்துங்
புரிசீனீனெடுமாடவீதிகளினிற்றுமுகன்
ற்றுகைநீட்டியேவாவெனவழைத்தல்போலிலங்கும். (௩௩)

மாடமாளிகைவான்முதடணவுதோரணங்கள்
நீடுபெற்றிடுபுரிசைகணிலாமுற்றம்பிறங்கு
மாடவீத்தியலாணெடுத்திரங்களுமமைநதேச
நீடுநற்றெருவாயினீன்முகப்புக்கணிலவும். (௩௪)

வேறு.

தோரணமாதனச்செநதூணினிற்றெடுத்திரம்பொற்
பூரணதும்பம்வைபபர்பொற்றுநில்புனைவரென்றுங்
காரணநெடியமாடங்கவிற்பெறவலங்கரிப்ப
ராசனமுணர்ந்தவிய்யர்க்குருநிதியளித்துவப்பார். (௩௫)

வேறு.

அன்னமென்னடைக்கன்னியர்பலர்கள்பந்தடிப்பார்
வன்னவாழைகள் கமுகுகள்பந்தரின்வனைவார்
அன்னமுத்தமும்பவளமுந்துலங்குசெம்மணியு
மின்னுபொன்னுடன்வயிரமுமெய்யினிலணிவார். (௩௬)

வேறு.

சுநதனச்சார்துநல்லதழையகில்கமமுஞ்சாந்துங்
கந்தமார்மலருங்கொண்டுகவிற்பெறுமறுகுதன்னில்
வநதுவநதுவகைகூர்ந்துமன்னவர்குமரரெல்லாஞ்
சுநதியேயொன்றுக்கொன்றுசிறப்புடனாடிநிற்பார். (௩௭)

வேறு.

அரசர்வீதியின்சிறப்பெலாம்பார்த்தனனப்பா
லுரைசெய்வித்தகவணிகர்தம்மறுகுகண்ணுற்றான்
நிரைநிரைத்தகோமேதகச்சுவர்த்தலநிரம்ப
வரைவிலாதொளர்வச்சிரத்துயிலமும்வகுத்து. (௩௮)

புருடராகமாமரதனத்தாற்கைகள்பொருத்தி
வரிச்சயாவயினோயவரிச்சினைவரிந்து
பெருகுசெம்பொனற்றகடுகளவற்றின்மேற்பிணித்துக்
கிரிகள்வோலவேமாளிகையின்னணங்குகளும். (௩௯)

இனையமாளிகைகோடிகோடிகளுமேயிலங்க
மனையிற்செந்திருமங்கலம்பொலிந் துகுத்தாடப்
புனையுஞ்செம்பொனுந்தரளமுமணிகளும்பொலிய்த்
தனதன்றன்னினும்பெருகுசெல்வத்துடன் றழைப்பார்

சிறப்பதாகவேவாணிபத்தொழில்பலசெய்வார்
அறத்தைவேண்டியேயிருநிதிவந்தவர்க்களிப்பார்
திறத்தருந்தமிழிலக்கணவிலக்கியந்தெளிவார்
நிறுத்துவார்புகழ்க்களிருப்பாமாகைதோணிழைப்பார்- (சக)

வணிகர் தங்குலமரபெலாந்தழைத்திடவந்தே
யணிகொடண்புகாரங்கரினுக்கதிபராயுறையு
மனையில்பட்டினத்தடிகளினிருநிதிப்பெருக்கம்
பணியின்மன்னனுமளவிட்டுப்பருதலரிதால். (சக)

பயக்குறல்வண்ணத்தண்ணபரனருளல்லாற
செயற்குறம்வயமில்லையென்றுளமிகத்தெளிந்தே
கயற்கணங்கையைக்கடவுளுக்களித்தவக்கறையி
லியற்பகைவருமிம்மறுகியலெவருரைப்பார். (சக)

மன்னர்தம்படைவானினிலதிகமாய்வயங்கிப்
பன்னுமாமரகதத்தினுற்செய்ப்படைவாரு
மன்னும்வச்சிரமேழியும்பவளவேற்காலு
மன்னுமாமணிக்கலப்பைகணிரைநிரைவகுப்பார். (சக)

பதுமராகத்தான்மணிநுகம்பைம்பொனாபாசம்
சதிர்கொணல்வயிரேயத்தியற்றுதார்க்கமபு
குதிகொள்கன்றொடாக்குமுவிடபக்குமுக்குலவி
வதியுநற்றொழுவத்திடைமன்னிடவைப்பார் (சக)

நங்கைபாகனல்லடியராயாவர்நண்ணிடினுங்
சங்கைகுடியேயாமெனக்கருதியன்னவாதம்
புங்கமடிமலர்ப்பதம்பணிந்தருச்சனைபுரிந்து
துங்கநல்லுணவருத்தியேமகிழ்வரித்தூயோர். (சக)

அன்னதானத்திக்கரும்பசியாளனையாயி
ன்னன்னப்பாத்திரமெனவறிந்தலதுநாடாமே
நன்னனேர்சொலோடனமுளித்துயிரெலாங்குத்து
மன்னுகுர்த்தியேதரிப்பரிவ்வரநதிமரபார். (சக)

வேதமோதியரங்கொழுதரல்வேதியர்மொழியைச்
சீதமோங்குநன்மலொனச்சென்னியிற்சேர்ப்பார்
மாதவன்றொழுமாதொருபாகனார்மாண்பார்
பாதவந்தனைநாளுமேபணிப்பவம்பறிப்பார். (௪௮)

உலகமுய்யவேயுழுங்குலத்தொழில்புரிவார்கள்
நிலைபெறும்புகழ்படைத்தவேளாளர்நீதியினோர்
தலைநீம்பெற்றிடுவரநதிசூலத்தவர்தக்கேசர்
மலியுமளீதியின்மெழியங்கொடிகண்மிகழ்ந்தான். (௪௯)

வேறு.

எண்ணுமளவுநிறையுமாகியதேரீரிலக்கந்தங்
கண்ணிடவேபட்டபெயர்பொறித்திட்டகருமபொதிகள்
நன்னாறுகடைவாயிலேபுகழகருந்தாட்காவலையுந
திண்ணமுறுமுடையோரதவகாவலையுந்தீர்தனவாய். (௫௦)

ஆடுதவமபமாகவகட்டோருளராயினவர்கழுததுக்
கந்தகிடவதலையேற்றிக்கடிநகாசூழ்சிபயினலலா
கொந்தலையாதவாக்குக்கொள்வோமென்றுள்ளுரை
நடுநருநிந்துததுபாசெய்யுநலமார்வெள்ளிடைமன்றம்.

அழுநடுமெய்யானருடனருங்குன்செவிடுமும
முழுநடுமர்போழ்ததேமுதிர்ந்திமார்வத்துடனே
பழுதிலத்தாகாடகிறம்பாங்குறவேபெறுதலினுற
றொழுதுவலஞ்செயாக்கழிபுகதொல்லிலஞ்சுமாமன்றம்.

வஞ்சமுண்டிமயற்பகையுற்றோரவின்வாய்ப்பட்டோர்
நஞ்சமுண்டிகவருநதிடுங்கிடுவேர்கூளியினு
லஞ்சிடவேபிடிபட்டோர்குழந்துதொழுவத்துயர்போம்
விஞ்சமொனிகானெடுங்கன்மேவிநின்றமன்றமுமே. (௫௧)

தவவேடந்தனின்மறைந்தத்தவத்திற்குமுக்கான
பவமேசெய்வோரவலார்பாவையரைநயந்திடுவோ
ராவமறைந்துநின்றொழுமலவைப்பெண்டிரொகை
கவழுதுசான்றினர்புறங்குற்றாளரறைபோகமைச்சர். (௫௨)

இன்னவரென்கைக்கொண்டிப்பாசத்தடிப்படுவோ
ரென்னநகர்நாற்காதவெல்லையளவுங்கெட்டக

இன்னறநுங்கடுங்குரலையெடுப்பிப்பினங்நன ஓசெய்
யன்னவனாப்பூதமடித்தயில்பூதசதுக்கமுமே. (௫௫)

கோவினதுகோல்சற்றுக்கோடிடினுமறங்கூறுந்
தாவிலவைநூல்கோடியொருதிறத்திற்சாயந்திடினு
நாவினொடுநவிலா துநவையுறுகண்ணீருகுத்துப
பாவையதுநின்றமுடம்பாவைமன்றும்பார்த்தனனூல். (௫௬)

வேறு.

தள வழுரல்சேர்பற்பலகணிகையர்தண்ணர்
களபகுங்குமக்குழம்பினைக்கானையர்காற்றேற்
றுளநெகிழ்ந்திடவும்பற்கோடொக்குமொண்முலைமேல்
வளமுறப்புனைந்துலவுமம்மறுகுகண்டனனூல். (௫௭)

இணையின்பூம்புகாரொனும்பதிவனமெலாங்கண்டே
யணிநொள்வானவேந்தகமகிழ்ந்தாவயினுவித
துணையதாயதன்னான்மலிங்கப்பரஞ்சோதி
மணமிகுந்தமாமலரடியருச்சிக்கமதித்தான். (௫௮)

வானநாட்டினுஞ்சிறந்ததாமித்தலம்வளங்கூர்
ஞானயோகியரமரர்கள்சித்தர்கணனுஞ்
தானமாயிதுபுத்தியுமுத்தியுந்தருமே
லானதென்றரன்பிடிசையவண்வைக்கநினைந்தான். (௫௯)

வேறு.

எனச்சூதர்புகாரநகரினியல்பெல்லாமெடுத்தாரைக்க
மனத்தாலுநினைப்பரியதவமுனிவர்மகிழ்கூர்ந்து
தனத்தாசைமுதன்முன்றுந்தடிந்தருளுந்தாபதனே
வனப்பாரிந்திரன்பூசைவைத்தகதையுரையென்றார். (௬௦)

முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

ஆதிகற்பத்திற்கொடியவர்களாகிய அளவற்ற அசுரர்கள்,
இந்திரனோடு போர்புரிந்து வெற்றிகொள்ள நினைந்து, தேவ
லோகத்தை யடைந்து, பொன்னகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள்.

இந்திரன் அஃதறிந்து பயந்து அசுரர்களறியாவண்ண
ம் வெள்ளையானையின்மீ தேறிக்கொண்டு பூலோகத்தில்வந்து,
திருவெண்காட்டையடைந்து சுவேதாரண்யேசுவரரைத் தெரி
சித்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்செ
ன்று, காவிரிசங்கமத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, பிராமணர்களுக்
குப்பற்பல தானங்கள்கொடுத்துப் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டின
த்தின் சேர்வைளங்களையும், காவிரியாற்றின் பெருக்கத்தையும்,
வயல்வளங்களையும், அந்தணர்வீதியையும், அரசர்வீதியையும்,
வைசியர்வீதியையும், வேளாளர்வீதியையும், “எண்ணும் அளவு
ம் நிறையுமாகிய இலக்கத்தையும் பெயரையும் தம்மேலெழுதப்
பட்ட பொதிகள் வாயிற் காவலையும் தாட்காவலையும் உடையோ
ராவலையும் நீங்கினவாய்க்கிடப்ப, அப்பொதிகளை திருடுவோ
ருண்டாயின் கழுத்துக் கடுக்கும்படி அவர் தலைமீதேற்றி
நகர்முழுதையுஞ் சுற்றிவரச் செய்தலையன்றி அவர்க்குக்கொ
டாததும் திருடுவோமென்று நினைப்போரையும் பெருந்துயர்
செய்யவதுமாகிய” வெள்ளிடைமன்றத்தையும், “புண்ணுல
முகியமெய்யினரும் கூனரும் செவிடரும் ஊமரும் ஸ்நானஞ்
செய்த அப்பொழுதே அவர்களுக்குப் பழுதற்ற காக்கியையும்
நிறத்தையும் கொடுத்தலினால் அவர்கள் தொழுது பிரக்ஷணம்
செய்து செல்கின்ற” இலஞ்சிமன்றத்தையும், “பித்துப்பிடித்தோ
ரும் பாம்பாற்கடிக்கப்பட்டோரும் நஞ்சுண்டு வருந்துவோரும்,
பேயாற்பிடிக்கப்பட்டோரும் வலம்புரிந்துவணங்க அவர்க்கு
அத்துன்பத்தைப்போக்கும் ” நெடுங்கல்மன்றத்தையும், “ தவ
வேடத்தின் மறைந்து பாவஞ்செய்வோரும் பிறர்மனைவியைவி
ரும்புவோரும் அலவைப்பெண்டிரும் பொய்ச்சாக்கிசொல்வோ
ரும் புறங்கூறுவோரும் தருமநெறிதவறிய மந்திரிமாறும் ஆகி
யஇன்றோர்கள் என் கைப்பாசத்திலகப்படுவாரென்று நகரத்தி
ன் நாத்காத எல்லையளவும் கேட்கும்படி கடுங்குரலூறிகூறிப்பின்
அவ்வாறுசெய்வோரை யடித்துண்கின்ற பூதசதுக்கத்தையும்,
அரசன் செங்கோல் சிறிதுகோணினும் தருமசபையார்ப்பண்பாத
ஞ்செய்யினும் வாயினுற் சொல்லாது கண்ணீர்சொரிந்து பாணை
யானது நின்றழுவுன்ற ” பர்வைமன்றத்தையும், கணிகையர்
வீதியையும்; மற்றுமுள்ள சிறப்புக்களையுங்கண்டு மகிழ்ந்து, இப்

பூம்புகார் நகரம் தேவநாட்டினுஞ் சிறந்ததாயும், ஞானிகளும், யோகிகளும் தேவர்களும் சித்தர்களும் வசிப்பதாயும், போக மோக்ஷங்களைத் தருவதாயும் விளங்குதலால் இதனிடத்தே நம முடைய ஆன்மார்த்த லிங்கமூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து பூசித்துக்கொண்டு வசிப்போமென்று நினைந்தான்.

இந்திரன் பீடிகைவைத்த சருக்கம்.

முனிவர்மொழிந்திடவினவியசூதமுனிக்கோமான
இனிதெனவானவர்கோனிறைபீடிகையெழில்சேரும்
தனமிகமல்குபுகாரினில்வைத்திதகைசொல்வேன்
புனிதமொடன்பொடுகேளுமின்னிற்புகல்கின்றான். (க)

பல்லவனீச்சுரநன்னகரின்மேல்பாலாக
நல்லதொர்காவிரிநதிவடபாலொர்குரேசத்தி
னெல்லையிலரிமயனுவொர்விமானமெழிற்பொன்னால்
வல்லையமைத்ததிலரனுறைபீடிகைவைத்தானால் (உ)

வைத்தலும்வானவர்மலாமறைபெய்தனவானோவரு
முத்தமதுந் துமிமிகவுமுழங்கினவுரவோர்கள்
சித்தர்கண்மொய்த்தரகரவொலிசெய்தனர்சிவனோதும்
வித்தகவாகமவேதமுழங்கினமேன்மேலும் (ங)

சின்னர்பாடினர் துமபுருநாரதாசுரர்யாழ்கொன்
டின்னிசைசெய்தனவெண்வசுவுடனையெழுமாதா
பன்னியநாகர்கள்சிவகணநாதர்பரன்மேவு
மன்னியபீடிகைகண்டுபணிநதுமகிழ்ந்தார்களா. (ச)

சுந்திரர்கூரியரங்கியிசுக்கர்கடாமுற்றார்
மந்திரியுடனேவாயுவும்வருணனும்வந்தார்கள்
சுந்தமுறம்புயமாதொடுபாரதிகலையேறுஞ்
சுந்தரியோடுபுலோமசைபூமகள்சூழ்ந்தாரால். (ரு)

திருமால்பிரமனோடைங்கரன்வடுகன்செவ்வெருங்
குருமாமணிசேர்பீடிகைதொழுதெங்கோமானே
யருமாதவழேமுனியோரரசேயடியாருக்
கெழுமாவீதியெனநந்துகிகளிசைத்திட்டார். (க)

சங்கரன்மேவியசெம்பொற்பீடிகைதனையேள்விப்
புங்குவனும் வலம்வந்துவிழுந்தேபுவிமீதெட்
டங்கமுறத்தொழுதெம்பெருமானேயமரேசா
விங்கடியேன்செய்பூசனைகொண்டருளென்றேத்தி. (61)

வேறு.

என்னையாளுடையிறைவனிங்கமர்தலாலிமையோர்
மன்னுமாமறைமுனிவரித்தலம்வரலால்
வன்னமாமணிபொன்னிறைமாடமாளிகையாற்
பொன்னினாடிதுவேயெனப்புரந்தரன்புகழ்ந்தான். (அ)

என்றுமாதவச்சூதனுமிசைத்தலுமுனிவோர்
நன்றெனுகிழந்திரன்பூசையைநவில்வாய்
மன்றிலாடியமலரடிக்கன்பனையென்ன
வன்றுசூதமாமுனிவனுமதினைநன்கறைவான். (க)

முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரனைவன் திருப்பல்லவனிச்சுரத்தின் மேல்பாலாக
காவிரியின் வடபாலில் ஒருகுரோச எல்லையில் தேவதாசனைக்
கொண்டு ஒரு பொன்னிமானஞ்செய்வித்து, “தேவாகள் பூமா
ரிபெய்ய, பஞ்சதுந்தாமிமுழங்க, வேதாகமங்கள் ஒலிப்ப, சித்
தாமுதலியோர்கள் ஹரஹரவென்றேத்த அவ்விமானத்தினிட
த்தில் ஆன்மார்த்தலிங்கமூர்த்தியை” எழுந்தருளச்செய்து,
வலம்புரிந்து நமஸ்கரித்துத் துதித்தான்.

இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

தெண்டிரைபொன்விசிவருபொன்னிநதிசேர்ந்தே
மண்டுபுஷிதப்புனலின்வானிறைவனாடி
யண்டர்புகழ்நீற்றினையணிந்துதிருநீல
கண்டனதுகண்மணிகவின்பெறவுணிந்து. (க)

சொன்னகலசத்திலுறு தூயபுனல்கொண்டே
மன்னுமெழில்வெண்கரிமணிப்பிடரினேற்றி
மின்னுமடமங்கையர்கள் வெண்கவரிவீசத்
தன்னிகரிந்துத் துமிதடாரிகண்முழங்க.

(௨)

வந்தொளிகொள்சேம்பொன்மணிமந்திரமடைந்து
சுந்தையினிலன்பொடுசிவன்பதமிறைஞ்சி
நந்திடுதெய்வப்பசுவினன்னெய்கொடுகோடி
புந்துகதிர்வீசிரவியொத்தசுடரிட்டு.

(௩)

வேறு.

அங்கணன்முன்னுரைத்தருளுமாகமத்தின்படி பவன்றை
ன்மேனிக்குத், துங்கமுறுபரிமளஞ்சேர்தயிலமுமானை நுமமு.
தைந்துந் தூய்மை, தங்குமதுரந்தருபாறுயிர்நெய்தேன் செழுங்
கரும்பின்சாறுதீய, செங்கனிநீர் தெங்கிளநீர் சந்தனநீர் கும்பநீர்
சிறக்கவாட்டி.

(௪)

வேறு.

மெய்யிலுறும்புனலைவெண்டுகலின்மாற்றிச்
செய்யவொளிர்பட்டுவகைசீரொடுதரித்துத்
துய்யகளபப்புழுக்குபூசிவிரைதோன்று
மொய்யலர்கொள்கற்பகநன்மலைமுடிசூட்டி.

(௫)

செங்குவளைநெய்தனறைசேர்ந்திடுசெவ்வந்தி
கொங்குகமழ்தாதகிஞ்ஞிர்ந்தவிரைமௌவல்
பொங்கொளிறைந்திடுகடுக்கைபுனைவில்வம்
பங்கயமுதற்பிணையல்பற்பலவணிந்து.

(௬)

மாமணியிபுரணவகைகள் பலசாத்தித்
தூமதிநிறத்ததிருநீற்றிடுனெடுசோதித்
கோமணிகிரத்தொடுகளங்குளிருமார்பம்
மாமலையெனும்புயமருங்கினுமணிந்து.

(௭)

வேறு.

காவிரிதிரத்திடைவிளைகவினார்செஞ்சாலை
மேனியவாலரிபாசொளிமுற்கும்விரையேறும்
ஆவுறுநெய்பாகிவைகொடுநல்லன்பாற்செய்த
தாவில்குளோதனமிறைதிருமுன்னர்ச்சார்விததே.

(௮)

எலஞ்சுக்கொசுர்க்கரைநல்லரியீன்பாலுஞ்
சாலும்பாயசமாதியபலவுநதந்தேயின்
கோலம்புணையுமிதம்பெறுமுக்கனிகுளிர்நேனுஞ்
சிலமுடன்றிருமுன்புநிவேதனஞ்செய்தானால். (௯)
வேறு.

சிறந்தவெள்ளிலைசெம்பழுக்காயுட
னிறைந்தவன்பினிவேதனஞ்செய்துயின்
பிறங்குவாசப்பெரும்புகைகாட்டிநற்
பிறந்தருங்கதிர்த்தீபங்கள் கோட்டியே. (௧௦)

செழுங்கணடிமுன்காட்டித்திருமுடிக்
கெழுந்தமாழதியென்னக்குடைகவித்
தொழுங்கின்காலசமுற்றிடுமெல்லளி
வழங்குசுமரம்விசின்னமன்னவன. (௧௧)

இன்னபாவையுமன்பொடியற்றியே
துன்னுநல்விரைத்தூயகரந்தையும்
புண்ணைகூவிளமும்புதுநெய்தலும்
பன்னுநஞ்சமும்பண்பொடுசாத்தியே. (௧௨)

துங்கவானிற்றுலங்கிகுதற்பகப்
பொங்கர்நாண்மலர்மந்திரபுட்பமாப்க்
கங்கைகுடுங்கடவுட்கருச்சித் தூச
செங்கையார்ப்புட்பாஞ்சலிசெய்தனன். (௧௩)

வேதநான்குனுமிக்கதிதுவென
வோதுருத்திரமந்திரமோதியே
யாததேவணையன்பொடுபோற்றியே
கோதிலாதபொற்கோயிலைச்சூழ்த்தரோ. (௧௪)

மன்னிடிப்புவியீழ்ந்துவணங்கியே
பொன்னினுட்டுப்புத்தேளிர்புரவல
என்னமேனாமறிவருமண்ணலைத்
துன்னுநோத்திரஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (௧௫)

வேறு

தென் குடந்தைதனி லுறையுமெஞ்ஞானப் பரஞ்சுடரே சித்
தாபோற்றி, துன்பமெலாங்களைந்தருளுமிடைமருதூர் வீரநிற்
க்குஞ்சோதிபோற்றி, நன்குவளர்திருச்சேய்ஞ்ஞ ஹரிஸமர்ந்தரு
ளுமெங்கனாபோற்றி, பொன்பொலியுங் கடுக்கையணிவேணி
யஹம்புகாரமர்ந்தபுனிதாபோற்றி. (௧௬)

ஆவடுதண்டிதையரசே குற்றுவநகர்மேவுமமலாபோற்றி, கா
விரிபொன்றிரைக்கரத்தாழ்சொரியுமயிலாடு துறைக்கருததாபோற்
ற்றி சேவமருங்கொடியானே மாதங்கவனத்திருக்குஞ் செல்வா
போற்றி, பூவிரியும்பொழிப்புதார்த் திருநகர்வநதமர்ந்தோனே
போற்றிபோற்றி. (௧௭)

திருக்கடவுள் நள்ளாறுதென்னூர்மேவியருள் சிவனேபோ
ற்றி, மருக்கமழ் பூம்பொழிற்புகலூர் செங்காட்டங்குடி மருகல்
வளர்தென்காசி, கருப்பறிய லுராஸங்காட்டி, லுறைந்தருணிலந
ண்டாபோற்றி, தருப்பொலி பொன்னாடாண்டுதன்புகார் வந்த
மர்ந்ததனியேபோற்றி. (௧௮)

கனகசபைதனிலாடி யடியர்வினைகளைந்தருளுங்கடவுள்போ
ற்றி, யனமிவந்தி பூசனைசெய் தோணிபுரத் தமாந்தருளு மழகா
போற்றி, தனைநிகருங் கயிலைமலைவாரணுகியிலுறை செஞ்சடிவா
போற்றி, புணையுமலர்க் கற்பகநாடாண்டு புகார்வந்தமர்ந்தோப்
போற்றிபோற்றி. (௧௯)

அருணவிரியுறையோனே விருத்தகிரி யமர்வோனே யய்யா
போற்றி, கருணைபொழிகாளத்தி தீர்த்தகிரி யவிநாகி கழுக்குள்
றத்தோ, டருவினைக ளகற்றியருள் புள்ளிருக்கு வேனூர்வாழ்ம
லாபோற்றி, திருவளர் வெண்காடமர்ந்தோய் செழும்புகாருறை
தேவதேவபோற்றி. (௨௦)

அண்டமுதலணவீவளர் திரிச்சிராப்பள்ளியுறையரசேபோ
ற்றி, துண்டமதிச்சடையானே திருவானைக் காவிலுறைசோதி
போற்றி, கண்டகரா மவுணர்தமைக்காயுமாறருள் புரிவைகாலகா
லா, புண்டருகுலப்படையாய் புராந்தகனே புகாரமர்ந்த புனிதா
போற்றி. (௨௧)

வேறு

போற்றியென்றிறைஞ்சிப்பின்னும்புரந்தரனுஞ்சுவைசி
நீற்றினன்றன்னப்பூசைநேசமோடியற்றுகாணி
விற்றினிவிவர்த்தெங்கோமானிறைஞ்சுமிந்திரணைநேரக்கி
மாற்றலர்தமைச்செருக்கும்வரங்களுங்கொடுத்தான்மன்றை

பாற்பலவமார்போற்றும்பாய்கதிர்க்குவிசட்புத்தேவ
நற்பலவமார்போற்றும்பொன்னிரன்னதிவடதீரத்திறு
ரெற்பலவகொண்டிவதத்துதிசெய்மும்தத்துநால்
* உற்பலகணேசர்தம்மைபுழுவுலன்பொழித்தான். (௨௩)

இந்திரனுடனொன்றிவிமையவர்முனிவரானே
புத்தமிலிவிங்கங்கண்டையாவமோடருச்சித்தாரகர
மந்தமாருதவெற்போனும்வாய்க்திடுமன்றினுலே
புத்தரவகத்திபேசர்துணைமலர்யுத்தித்தான். (௨௪)

ஆழிபிறபொருந்தும்பொன்னியணிசொள்கங்கமதித்தில்
வழிமார்க்கண்டன்சங்கமுக்ககரைமகிழ்தர்ச்சித்தான்
ஊழிகாலங்கடோறுமோங்குதாந்தோன்றியார்த்த
கோழிரன்விலகம்போற்றுககோசனருச்சித்தான். (௨௫)

பொன்னியினுச்சிதன்னிற்பொருந்துபல்லவனேசனரு
னன்னிலைக்காசிபன்றனயநதருச்சினைபுரிந்தான்
மன்னுமாமறைவசிட்டன்வளாரதெழுமன்றினுலே
பன்னுசர்முத்தியப்பநாதனைப்பணித்தர்ச்சித்தான். (௨௬)

மன்னுசெங்கமுந்மலைமகிழ்விடியாவிடங்கர்
பொன்னடியாதவப்பூன்பொருந்துகொதமனார்ச்சித்தான்
சென்னிகர்கந்தரத்தார்திருமேனிபழகர்தம்மைத்
துன்னுசர்ப்புலத்தியப்பேர்த்துமுனிபூசைசெத்தான். (௨௭)

புண்ணிபமுருகர்பொற்றாநபேர்திரன்பூசைசெத்தா
னண்ணியேபொன்னித்தென்பானாகருக்கிறைபூசித்த
வண்ணலோகநாதவமலனைமுனிவரண்ட
ரெண்ணியவெண்ணியாங்கேயெய்துவானருச்சித்தான். (௨௮)

இந்திரபுரமதானவெழிற்சாயாவனத்தின்மென்பா
னந்துமிழ்தரளப்பொன்னிநதிதிருமட்டும்வானேருர்

பந்தபாசந்தவீர்க்குமுனிவர்பணிந்துபோற்றி.

வந்தருச்சித்தலிங்கஞ்சதமெனவறைவர்மாதோ,

(௨௯)

பொன்னிசேர்சங்கமத்திற்புகுந்தாடிச்சாய்க்காட்டிசர்

மின்னுதாள்பணிந்துவெண்காடுற்றுமுக்குளம்படிந்து

மன்னுவெண்காடர்ப்போற்றிவந்துகாவிரியின்மூழ்கிப்

பன்னுசாய்க்காடர்பாதம்பரவுவார்படைப்பார்முத்தி.

(௩௦)

வேறு,

எனவுமிந்திரன்சபரியையியிற்றியதிசைத்தாய்

புனையுமாமணிபடிபுகைபெயர்க்குமாபுகலென்

றனையமாமுனிவரொலாமடிதொழுதேத்த

வனையுஞ்செஞ்சடைச்சூதனுமனமகிழ்ந்திசைப்பான்.

(௩௧)

முற்றிற்று,

சுருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரனாவன் காவிரிநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, திருநீர்ணிந்து, உருத்திராக்கமாலிகை பூண்டு, பொற்கலசத்திலே திருமஞ்சனமெடுத்து, வெள்ளையாணியின் பிடரியினேற்றி தேவபாதங்கள் சாமரம் வீசப் பஞ்சதுந்துமி முழங்கத் திருக்கோயிலிற்சென்று, சிவபெருமானை வணங்கி, தெய்வப்புகளினெய்யாலெண்ணில்லாத தீபமேற்றி, சிவாகமத்திற்சொல்லிய விதிப்படி சிவபெருமான்நிருமேனியில் பரிமளதைலமுதல் கும்பத்துப்புண்ணியநீரூயுள்ள திருமஞ்சனஞ்செய்து, திருவொற்றாடை சாத்திப் பித்தாம்பரம் ரெத்நாபரணம் திருநீறு களப்பபுமுருகற்பகமலை முதலியவைகளைச்சாத்தி, செங்கழுநீர் செவ்வந்தி னில்வம் சுரந்தை கொன்றை முதலிய புட்பங்களாலாச்சித்தி, பரிமளதூபங்காட்டி, சர்க்கரைப்போங்கல் பாயசம் முக்களி முதலிய வெல்லாம்பரிவேதித்துப் பூசித்துப்புட்பாஞ்சலிசெய்து உருத்திர மந்திரமோதி யன்போடு துதித்து, வணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்தான்.

இவ்வாறு இந்திரன் நாவ்தோறும் பூசித்துக் கொண்டு வருநாளில் ஒருநாள் சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்பீடுதெ

முந்தருளிவந்து, இந்திரனுக்கு அசுரர்களைச் செயங்கொள்ளும் வரமளித்து மறைந்தருளினார்.

இந்திரன் செங்கழுநீர்விநாயகரைப் பூசித்தான். இந்திரனுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு வந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் அத்தலத்தின் கண்ணே அளவில்லாத சிவலிங்கமூர்த்திகளைக் கண்டு அன்போடு அருச்சித்தார்கள்.

அகத்தியமுனிவர் அகத்தீசரரையும், மார்க்கண்டமுனிவர் சங்கமுகேசரரையும், ஆங்கீரசமுனிவர் தாந்தோன்றியீசரையும், காசிபமுனிவர் பல்லவனேசரரையும், வசிட்டமுனிவர் முத்தியப்பேசரரையும், கௌதமர் பிரியாவிடங்கேசரரையும், புலத்தியர் திருமேனியழகரையும் பூசித்தார்கள். உபேந்திரன் முருகக்கடவுளைப் பூசித்தான். காவேரியின் றென்பாலுள்ள நாகராசன் பூசிக்க நேசரரைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்தார்கள். சாயாவனத்தின் றென்பாலாகக்காவேரிச் சரைவையிலும் தூறு சிவலிங்கமூர்த்திசளைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்தார்கள்.

காவேரிசங்கமத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவனேசரைத் தொழுது, திருவெண்காட்டிற் சென்று முக்குளத்தின் மூழ்கி, சுவேதாரண்யேசரரை வணங்கி, மீன்டுவந்து, காவேரியில்நீராடி, சாயாவனேசரரைத் தொழுபவர்கள் பிறவித்துன்பத்தினின்றும் நிங்குவர்.

இந்திரன்பீடிகைபெயர்க்குஞ் சருக்கம்.

வஞ்சுவவுணர்தம்மைவதைத்திடவரங்கள் பெற்றே மஞ்சவாகனன்புகாரின்மகிழ்ந் தினிதிருக்கும்வை வஞ்சினுங்கொடியரானவசுரர்வானுடுமுற்று மஞ்சவேதுருளியண்டர திபனைக்காணாரார். (க)

மாதவன்வாழுஞ்செவ்வைவகுந்தம்புகுந்துதேடித் திதுசேரவணர்யுருங்கண்டி லர்தெய்வவேந்தைப்

பேரினனுலகந்தன்னிற்புக்கெங்குந் துருவிக்காணு
சோதியாங்கடவுள்மேவுஞ்சந்தரக்கையிலேபுக்கார். (2)

ஆம்மலையிடத்துங்காணாம்பொன்மேருவினுங்காணு
தம்மையேநிகரும்போகமுனிவர்தமைத்துரத்திச்
செம்மணித்தேரிற்செல்லுந்தினகரன்நன்னைத்திங்க
ளம்மையையடர்த்தேயட்டதிசையினும்புகுந்தாராய்தாரா.

ஆத்திசைகளினிருந்தோர்யாரையுமடர்த்தாங்குற்ற
மத்தவாரணங்கடம்மைவருத்திவானிறைவர்க்காணு
சித்தர்களியக்கர்முன்னோநடுங்கிடச்சினடிக்கொண்டு
குத்திரவினைகள்செப்பிமவுணாகள்குழுமினரால். (3)

கடியவசுரரண்டகோளகைமுழுதுஞ்சென்று
தேடியுங்காணாகிச்சிவந்துவாய்ப்பிப்பிலுந்து
வாடியேகவாச்சியுற்றுமனமிகக்கலவரும்போதின்
னடியேதவததான்மிக்கநாரதமுனிவன்வந்தான். (4)

வந்தமாமுனியைக்கண்டுமனநதனிலுவகைபொங்கிக்
தந்தைதாய்தம்மைக்கண்டதன்மைபோலசுரர்யாரு
முந்தரியாசனத்தின்முகட்டினில்வைத்திறைஞ்சிப
பந்தபாசங்கன்பாற்றுமுனிவனைப்பரவினரால். (5)

செஞ்சடைமுடிதுளக்கிச்சிறந்தயாழ்முனியன்செப்புவ
கஞ்சமாமலர்முகங்கள்கதிர்செயர்க்கருமம்பாதிங்
கெஞ்சிடாதுரையுமென்னவிரக்கமில்வுணரெல்லா
மஞ்சியேவாய்புதைத்தங்கவருடன்விளம்பலானார். (6)

புரந்தரனினித்ததிக்குப்புலப்படாமையினுலப்ய
நிரந்தரங்கவற்சிகுர்ந்தேம்பாமெனநிகழ்த்தலோடும்
வரந்தருமுனிவன்கேட்டுமனமகிழ்ந்தவரைநோக்கித்
திருந்துவானவர்தங்கோமானுறைவிடஞ்செப்பலுற்றான். (7)

சுடர்ப்படையவுணர்காள்யாஞ்சொல்லுதுகேண்மினுங்க
ளடற்செருவஞ்சியேகிப்புகாரினிலமரர்கோமா
னுடற்குயிரன்னவும்பர்தம்முடினுவந்துகடி [ன்
யிடர்ப்படாதிருக்கின்றனாக்கெனமுனியிசைத்துப்போன

இந் திரன்பீழிகைபெயர்க்குஞ்சருக்கம்.

௩௧

அவ்வுனாகேட்டபோதிலவுணர்வாயாரநக்குச்
செவ்வியகிரிகள் போலத் திண்புயம்வளரப்பெற்று
மைவரையொருங்குகடும்வண்மைபோற்குழுமிநின்று
பவ்வமிக்கொலிமுழக்கும்பான்மைபோலார்ப்பரித்தார். (௧௦)

கவனவாம்பரிக்குழாமுங்கரடகுஞ்சரக்குழாமு
நவமணித்தேர்க்குழாமுநண்ணுகாலாட்குழாமும்
புனமிதெழுவித்தார்கள் பொற்பணுழிசேர்சேட
னிலையெலாம்பொறுக்கலாற்றுகுதெனச்சிரநடுங்கலுற்றான்.

இத்திறங்கோடிக்கோடிசேனைகளிடைவிடாமன்
மொய்த்தலும்புகாரைநோக்கிமுரணுடையவுணத்தியோ
ரொத்ததிண்டிமங்கள் பேரிசல்லரியொளிசேர்சங்கம்
யுத்தவெம்முரசுமாதியொலித்திடவெழுந்தாரன்றே. (௧௨)

சேனையாலெழுந்த தூளிதினகரன்றனைமறைத்தல்
யானவனிலென்றெண்ணிக்காட்டிடவளமைபோலும்
யானையின்கடநீர்மாவாயமர்ந்திடுவிலாழியாரீர்
சேனையாய்க்கொண்டல்வந்துசொரிதலைநிகர்க்குமம்மா (1)

வழுநுந்திவினுள்ளோரேழ்பெருங்கடலினுள்ளோர்
காமும்பாதலத்தினுள்ளோர் தடவரையகத்தினுள்ளோர்
ருழிகாலத்தின்காறுமுள்ளதாமாயுளுள்ளோர்
குழுவாராழியென்னத்தொலைவிலாவசுரர்மாதோ. (௧௪)

வேறு.

குண்டலங்குழைமீதிருகடரெனக்குலவத்
திண்டிற்றசுரச்செம்மயிரெரியெனத்திகழ
வண்டகோளகைமுகமெட்டளவிடயாக்கை
மண்டியெமிகுந்தெழுந்தனவாளெயிற்றவுணர். (௧௬)

உருமிடித்ததுபோன்றதோர்குரலினருயர்ந்த
கருமுகற்கணமொத்திடுமெய்யினர்கழற்கால்
வீருதுபெற்றவர்மடங்கலாமெனவருவிறலோர்
நிருதரானவர்வன்கணர்பாவத்தினிறையோர். (௧௭)

சத்தசாகரமனைத்துமேகிளர்ந்தெழுந்தகைமை
யொத்துரைக்கொணுப்பாதகத்தானவரொருங்கே

பத்திராலுமாழலகத்திநிடமின்றிப்பரந்து
மத்தவாரணமடங்கன்மீதேறியேவந்தார். (௧௭)

வந்ததானவர்தமைக்கண்டுமகதியாழ்முனிவன்
சின்னநன்மகிழ்வெய்தியேபுகாரினிற்சென்றங்
கிந்திரன்முதலாகியவிமையவர்க்கெல்லாம்
பிந்திடாதபோர்த்தானவர்வரவுபேசினான். (௧௮)

உரைக்குமுன்னமேயுருமெனப்பரிகரியொலியு
நிரைத்தேர்மணியோசையுரிசாசரொருங்கே
யிரைத்தவோசையுமெழுந்திடத்தானவக்கொடியோ
ரரைக்கணத்தினிலாக்ருவந்தமர்செயவகுத்தார். (௧௯)

அடுத்தகாலையிலருந்தவமுனிவரமரார்
நடுக்கமெய்தியேநற்புகார்வந்துறைநாதா
மடக்கொடிக்கொருபாகனேமறலியையிதைக்க
வெடுத்தபாதனேயேழையேங்களுக்கருளென்றார். (௨௦)

என்றகாலையிலிபமுகன்சாத்தனேழ்சத்தி
மன்றலங்கடம்பணிந்தவன்வயிரவன்முதலோர்
நன்றிமேவிடுந்நகர்நலிவுறுவண்ணம்
வென்றிமேவுநல்வாயிலின்மேவியேகாத்தார். (௨௧)

கற்றைவார்சடையிறையவர்தந்திருக்கருணை
பெற்றவீர்திரன்றழைசெவிக்கிம்புரிபிறங்கி
யுற்றநான் குகோட்டும்பிலைவிளிந்துநம்மீதிற்
செற்றமேனியவவுணரைச்செறுவெனவிடுத்தான். (௨௨)

தவளவாரணமவ்வுரைகேட்டலுந்தருக்கி
யிவணடைந்திடுங்கொடியராமவுணர்களெல்லா
யிவறுமாறுபோர்புரிந்திவண்மீளகுவலென்றே
பவணைநாடனைப்பணிந்துசென்றதுமிகச்சினந்து. (௨௩)
வேறு.

கிம்புரியணிசெறிகொம்புவளர்கிளரொளிமதியெனவிலகியிடற்
தும்பிகடழைசெவிதனிலுலவிச்சொரிமதவருவிகள் பருகியிடப்
பம்பலினொடுகளதெளதமெனும்பருமையுறுங்கிரிவருவதுபோற்றே.
தும்பர்க்கனிமகிழ்வுறவவுணருயிர்கொளவந்ததவ்வொண்களி

இத்திரன்பீடினைகபெயர்க்குஞ்சருக்கம்.

௩௩

மணிபொலி கண்கண்கணைவளரெழின் மிகுமொளிம
ருவியகிங், கண்பொலிகலகலகலென்க்கிளாதுதலிலகியவணி
யசைய, ஸ்ணையமுரணிகரங்கிரிமீதிலகு சதங்கைகள் சலசலெ
னப, பணிமுடிபயில்புகிடுகிடெனப் பதறநடந்தது வெள்ளிப
மே. (௨௫)

கடத்ததழைசெவியசைவுறலாங்ககனமதுறைபவரெருவியிட
நெடியகைவா னுறியிமீர்தலினுனிலவுறுமிதுனமுமஞ்சியிட
வ் வைவையிகரிருவிழிக னுறுவஞ்சகவவுணர்க்கனமிகவறை
'நொடியினிலடையலர்படைமுழுதும்நூறநடந்ததுவெள்ளிபமே.

ஒடிநீடியகரமதனூலோங்குறவளர்தருநருவினுறுங்
கோடுகடனைமுறிசெய்யுமணற்குன்றுகளைச்சரணுவிடறி
நீடியகடலகனொரேழினையுநெடியதொர்திடரெனவேபுரியுஞ்
சேடனும்வெருவுறவடிவைத்தேதிரிதருமகபதிவெள்ளிபமே.')

மறவியைகிரெனவவுணர்தலைமாரபுகையிருபுயமலைகளொலாம்
நெறநெறநெறநெறவெனவேயோர்மிடத்தினிலுரனேரடியா
னுறமிதிசெய்தவருடலையெலாமும்பரின்மீதெறிசெய்துவருந்
தறுகணர்முதுகிட்டேவெருவத்தனியமர்செய்ததவ்வெள்ளிபமே

மலையெனநீள்கரமதுதனிலோர்வன்மையுறும்பெருமுசலெடுந்
துலையுருமவுணர்களிர்தமெலாமொண்டுகளாகியொழிந்தேகந்
கொலைசெறிமதகரியிவுளியெலாங்குடர்பிதிப்படமோதிக்குருதி
யலைமிகுருதியெனவேவாடிடவேயமர்செய்ததுநனிலெண்கரியே.')

தானவர்முனைகள்சிதறுதலுந்தகுசெக்களமிகுருதிக்கொள
வானவரசனுமனமகிழ்மறபுயிரையினிமிகுதியெனப்
பானுவினுதயமெனக்குருதிபடிதருமுருனையிரைநிரையாய்
வானிடைகொடுகலாஸ்ஸிசுமண்டமர்செய்தது வெள்ளிபமே. ()

வில்லொடுகணைதொடுகைத்தலமும்மேவிதிக்கிரியும்வரிசைபெறும்
பல்லபடைகளும்கிசிறிவரும்பற்றலருடலுமழிந்திடவுங்
கல்லெனுமிருபுயநெரிதரவுங்கனல்கொரிமணிசிறிசிறிதிறிடவுங்
கொல்லுறுவண்கரமுசலத்தைக்கொண்டிபுடைத்ததுசுதகளிறே.

ஆத்தனருருமிடியெனவவுணர்னைவரும்வெண்கரிதனையனுதித்
பார்த்தனர்கொடுகணைகைம்முசலந்தூளிபடுத்தியருத்துதலும்

பார்த்தனரிமையவர்பரிவுற்றாற்பண்புறுசிதநளிரோத்தருவைப்
பேர்த்துமுகக்கைகிடித்தவுணப்பெரும்படையாவுமழித்திடவே
கட்டுறுபரிகளும்தகரியுங்கனின்மணியிரதமுமவுணர்கண்மெய்
தொட்டிகுவசமுமலைநிகரத்துலங்குபுபங்களுமிகுதூளி
பட்டிடமோதலுமப்போதப்பாதகப்பாதவயபைநாடிக
பெட்டிநர்மகபதிமதகரியைக்கெழுமியசெனமொடுசமுடையோ

சக்கரமழுமுச்சிரலோற்றுவனவாசிதகரிமுதுகுடி
பககமழுத்திவருத்திதலும்பாதகஷாராகண்மகிழ்வுற்றுக்
கொக்கரிசெய்தனர்வானோர்தன்கொடுத்துய்நுற்றனர்கெண்கரியு
சுக்கியதவரெறிபாசத்தாற்றிசைதெரியாதுதளர்ந்ததோ (௩௪)

ஆக்கணமகபதியதனையறிந்தாயிரமாயிரமமரிநு
பககமும்வராதகசுதூரகபபடையொடெழுநதுயர்துகதுப்கண்
மிக்குமுழங்கிடயாணாறும்கிருதுக்கொடிகள்பரததுவரத்
திக்கொடுவெற்புநடுங்கிடவேசெனமுற்றுகவமேகினனல். (௩௫)

வந்திமெந்திரனைக்கண்டொலிபமவுணர்கள்பாசத்தா
னோற்கனனெனவப்பாசத்தைகொடியிலுறுததவன்விற்சொண்டு
முநதிவனைத்தொளிராணிநெலிமுரநெடுசெய்தலுமகரமொலஞ்
சாதிபிரிந்துவருந்தினர்வான்செல்லிடிபுண்டிமொவமபோல்.)

ஆத்தலையவுணர்கள்படைகுழுமியரிப்பல்கணைமனற்சொரிதலுமே
விததகமுற்றிடுதவளநெடுமவேழப்பிடரின்மிசைபெறி
யுத்தமமகபதிகனல்சொரியுமோராயிரமத்திரம்விடவே
செத்திரவதைபுற்றவுணரெலாஞ்செம்முறுவிதுநநனரால். (௩௬)

தலையற்றிடுதிதிமைந்தொலாஞ்சதூர்முகனருளியவாமதனாற்
நல்பெற்றிப்படைபலகொண்டேநாவிடுபரிகரிமீதேறி
யலைபெற்றிடுகடல்போல்வந்தேதயாகண்டலனைவருத்துதலு
பெற்றிடுவானிறையவன்முன்னின்றெத்திபுணரையிதுசெய்கான்.

இந்திரபுரியுறையிறையவனொரெண்ணருமவுணரைவதைபுரியத
சுந்தர்வரமதுதனையெண்ணித்தபையறுநானவர்குளர்கிரமுங்
கருநாருபகரமும்மாபுங்குழலினையோடிருகாதுகளுஞ்
சுந்தரஞ்ஞாணிபட்டிடவேசாரியுகமகபதிசித்தினனல். (௩௭)

இந்திரன் பீடிகைபெயர்க்குஞ்சருக்கம்.

௩௫

கணையல்கோபதிசொரிதலுமேகண்டகவவுணர்க்குச்சிமுதலாத
துணிபடவழிநதுயிர் தொலைதலுமேசொரிநதனர்மலர்மலையும்ப
பெலா, பீணையறுமுழவொடுதுந்துபிகளெங்குமுழங்கனவெழின்
மெயும், பணையுலையரிவைபயர்நடனமிடப பண்ணவரின்பொடுது
லாவினரால் (௪௦)

வேறு.

உய்த்துற்றவவுணர்களொண்புணர்
விழும்பாணையவீரரைவெம்பரி
சூழுந்தேரைத்துநாந்துகொண்டேகுத
லாழிமேலமர்க்கேகூத்தலொக்குமே. (௪௧)

குருதியாற்றிற்குளித்திடுங்குளிகள்
பெருகுளின்றவவுணப்பிணங்களைக்
கருதுகின்றகழுனொடுபாறுக
ஞருவித்தன்குளையோடுதுகருமால் (௪௨)

வேறு.

அவுணப்படையுதிருங்கடலணியாயுதமீனாங்
கவனப்பரிதிரைமுனைகள் களுலுங்கொழுதுரையாம்
அவனோபொலிமணிநித்திலமாரந்திகழலவன்
நவமுற்றிடுகுடரேதுகிர்நற்றேர்விடுகலமே. (௪௩)

பொற்றூர்படைதானிப்படிபொடியாதுலுமிதுவெண்
னிற்றானருள்வரமென்றுநினைந்தேதிசையுள்ளோர்
தோற்றாத்திதியின்மைந்தர்கடொலைந்தாரெனத்துள்ளிக்
காற்றாமெனவந்திந்திரனைக்கண்டுகளித்தார். (௪௪)

செந்தாமரையாள்கேள்வலுமனமுநதினேநவுங்
கந்தாரிபமுந்தும்மகபதிவெஞ்சமர்காண
வந்தார்தையித்தியர்யாரையுமாய்த்தானெனமகிழந்தே
தந்தாரநறுமலர்வாசவனேற்றொண்முடிதரித்தான் (௪௫)

வண்டார்மதவயிராவதமாவாரணமேழிங்
கொண்டான்மருத்துவன்வானவர்குழுமிப்புடைவரவே
விண்டாவிடவேவெற்றிகொண்முரசுத்தொலிபரவ
வண்டாப் பலர்படுசெம்புலமதினின் றுமகன்றான். (௪௬)

அகன்றேநெறிசெல்போதனிலங்கம்முழுதுங்கண்
மிசுந்தேதிகழிவிண்மயனைக்கொண்டுமுன்மேரு
நகம்போற்சிவனார்மேவிடநற்பொன்னினியற்று
செகம்போற்றிசாயாவனத்திருக்கோயிலைக்கண்டான் ()

சண்டானுளமகிழ்ந்தானிருகரங்கப்பினன்சுமே
லண்டார்தமையடல்செய்துமொசண்டலனன்பாய்ப
பண்டேகியநெறிவந்துயர்பலநல்கிடுபொன்னி
தண்டாதுபுகுஞ்சங்கமுகத்தின்கணாசாரந்தான். (௪௪)

காவேரிசங்கமமாடினன்கருதுந்நிதிபல்வும்
புவார்சுரர்கட்கீந்துயின்பொன்னிப்புனன்முழுகி
மேவார்புரமுன்செற்றிடுகிமலன்னருண்மேவுந்
தேவாதிபன்வாமுந்திருச்சுயக்காட்டினிற்சேர்ந்தான் ()

வேறு.

அன்னமாநகரமரர்கோனணைதலுமணிகொள்
சொன்னகும்பத்திப்புதுப்புனனிறையவுந்துலங்கி
வன்னபேகியமகரதோடணங்களுபலீந்து
பொன்னின்மாநகர்போற்பொலிந்திருந்ததையன்றே (௫0)

மாமணித்திருவிமானத்தைவலஞ்செய்துமறைதேர்
பூமன்மாலினுக்கரியவன்பொற்பநிறைஞ்சிக்
காமனைப்பொடிபடுத்தியகடவுளேயென்றுஞ்
சோமனைப்புனைவேணியாவென்றுமேதுதித்தான். (௫௧)

பத்தர்போற்றிடும்பரமனைபழமறைமுனிவோர்
சித்தர்சாரணமரர்கள்பணிநதிஞ்சிலனே
வத்தனையெனையுண்டிடுங்கருணைவாரிதியே
முத்திரன்னெறியளித்திடுமூர்த்தியேயென்றான். (௫௨)

என்றுபூசனைபுரிந்துளமகிழ்ந்தெழுந்திருந்து
துளாவானவர்தம்மொடுஞ்சுரருலோகத்துக்
கின்றுபொருவலெனநினைந்திந்திரானிறைவாழ்
நன்றுசேர்மணிப்பெட்டகந்தனைநயந்தெடுக்க. (௫௩)

அந்தமாமணிப்பீடிகையுதிலெழுந்தருளு
டுமந்தையார்திருவருளினுலெடுபடாமையினால்

வந்துவந்திமையோர்கடம்வலியினுலெடுக்க
வந்தினின் றெடுபடாமைகண்டிம்பர்கோனயர்ந்தான். (௫௯)

பின்னர்வாசவன்பிரானுறைபெட்டகமேவு
மன்னுபொற்றிருவிமானத்தைவாம்பரிபூண்ட
பொன்னெடுங்கிரிபோன்றதோர்தேரினிற் பிணித்தே
யன்னவாம்பரிசுளையுதைத்தலுமவைமுயன்று. (௬௦)

மன்னுவன்மைபூண்டிழுத்தலும்வரனுறைகோயி
லென்னவுஞ்சிறிதேனுமேயசைந்திடாதிருக்க
வன்னதன்மையுமமரருக்கிறையவனறிந்து
மின்னுமோடைபூண்வெண்களிற்றினைவிளித்துரைப்பான். ()

பனைக்கைவாரணத்தரசநின்பாங்குறுபலத்தா
ன்னைக்குமுன்னிச்சின் கரமெடுவெனநிகழ்த்த
வனைத்துலோகமுமதிரவத்தந்திபொற்றளியை
முனைத்தசைத்திடவானவர்களுமுறையிட்டார். (௬௧)

தந்தநான்குறுதந்திபொற்றளியினையசைக்கு
மந்தலேவலையிலருளுருவாயனைத்துலருந்
தந்தவம்பிகையச்சமுற்றான்செவிசார்வா
னொன்றுகூவினானுக்குறுந்திருதுதலிறைவன். (௬௨)

கூவுந்தன்மையைக்கேட்டனனுமைதனைக்குறித்துத்
தேவியஞ்சலென்றுரைத்துத்தன்நிருவடிதுனியைப்
பூவினூன்றினன்பொற்றளிசலிப்பின்பிப்பொலிந்த
தோவிலாதுபாதலமெலாமகழ்ந்ததவ்வம்பல். (௬௩)

சூழியானைகூர்ங்கோட்டினுற்றுதைந்துகீழுள்ள
வேழுலோகமுஞ்சினகரமெடுப்பலென்றகழ்த
லாழியான்சிவனடிபெறவேனொன்றாய்ப்பல்
லாழிகாலமுன்னிலமிடந்ததனையேயொக்கும்? (௬௪)

வானநிகர்த்திடும்வாலியமதகரிமருப்பா
னுரைசெய்பாதலத்தளவுமேயகழுவ்வழியா
லாவேந்தினதாயிரம்புணமுடியமைந்து
நிரைகொண்மாமணிச்சாயைமுப்புவனமுநிறைய. (௬௫)

வந்துகுழந்திநீந்தன்மையைவானுளேர்கண்டே
யிர்தநன்னகர்க்கிலங்குசாயாவனமெனும்பேர்
தந்துபோற்றினர்பணிந்தனர்தானவாழியுந
தந்தநான்குதும்வாழிதாந்திருநிறத்தந்தி.

(௩௨)

முற்றுந்தன்னுவலியொருங்குறமிகுமுயற்சி
யுற்றுநீண்டவொண்கரங்கொடுசுற்றிமேலிழுக்கச்
சுற்றுமத்திருத்தனிபெபராமைபாற்றளர்ந்தே
வெற்றிவேந்தனுக்குரைத்ததுவேந்தனும்வெருளி.

(௩௩)

வந்துகண்டிஃதெம்பிரான்செயலெனவனங்கி
யிர்தவற்புதந்தன்னைபூன்கண்டதுமிகுபென்
றந்திமேனியாயடியவர்க்கெனியனையமுதே
முந்துமாமறைமுதல்வனையெனமுற்றிட்டான்.

(௩௪)

வேறு.

நெடியோனேடுஞ்சரணமுறையோ
சடையார்கொன்றைத்தாராய்முறையோ
கடுமுன்னுகர்கங்காளாமுறையோ
துடிசேரிடையாடுணைவாமுறையோ.

(௩௫)

ஞானக்கனியேநம்பாமுறையோ
தேனிறற்கழிஞ்சுவையேமுறையோ
கூனற்பிறைசேர்குடிலாமுறையோ
வானிறற்கழெம்மரசேமுறையோ.

(௩௬)

பண்டாமடியார்வினைபாறிடவே
தண்டாமனைநேர்தாடந்தருளு
மண்டாமுறையோவமலாமுறையோ
வெண்டாவிசீரிறைவாமுறையோ.

(௩௭)

வேறு.

இப்படிமுறையோவென்றேஇந்திரனடுங்கியேத்த
வப்பணிசடையானெம்மையாளுடைவிடைமீதேறி
யொப்பறுசுணத்தந்தம்மோடியுந்தவமுனிவர்குழ
வைப்புயலுர்குழின்னேவந்தருள்செய்தானன்றே.

(௩௮)

வான வர்க்கரசன்கண்டுமலரடிவணங்கியேத்தித்
தேனமர்கொன்றையாயென்சிவலிங்கமூர்த்திதன்னை
வானிடைக்கொடுபோய்வைத்தேமணிக்குமலர்கள் கொண்டு
யானருச்சினைசெய்தேத்தவருளெனவண்ணல்கூறும். [௧௧]

இத்தலஞ்சிவலோகத்தினெண்மடங்கதிகமாசு
புத்தப விவ்வி லிங்கத் துற்றுநா டிங்குவைகிப்
பத்திசேரடியார்க்கென் றும்பண்புறுபுத்தியோடு
வித்தசமுத்தியீவான் விரும்பினுமதனல்வேந்தே. (௧௦)

இங்குநின்றிவ்வி லிங்கமெடுபடர்விதநாஞ்செய்தோர்
துங்கமார்பரார்த்தபூசையிதற்குநீ துலங்கச்செய்வி
பங்குனித்திங்கடன்னிற்பாங்குறுவிழாவுஞ்செய்தி
பொங்குசீர்ப்பரார்த்தபூசைபுரிதிறம்புகலக்கேட்டி. (௧௧)

ஆயன்முகந்தனிற்செனித்தவந்தணராணோர் பூசித்
துயர்பதமபெறுதற்கிட்டவி லிங்கமேயுரித்தாமன்னோர்
வியனிலநதனிற்பரார்த்தம்விரும்பியேதின்வொரோற்
புயல்வளமறும்புவிக்குப்புரவலர்க்காகும்பாவம். (௧௨)

நம்முகவயின்பிறந்தநற்றவக் * காசிபாதி
யைம்முனிவரர்கள்கோத்திரந்தனிலவதரித் து
மெய்மமைசேரபிடேகாந்தம்விருப்பொடுபெற்றோர்தாமே
செம்மைசேர்பரார்த்தலிங்கநீண்டுதற்கருகராவார். (௧௩)

உரைத்திகொசிபாதியுறுவர்கோத்திரத்தாரேனும்
பரித்திடாதிபிடேகாந்தம்பரார்த்தமாமிலிங்கநீண்டிற்
றரைத்தலந்தனக்குமீவந்தன் றனக்குமேசாருந்தீங்கு
வரைச்சிறகரிந்தோயன்பர்வணங்கிவர்புலுறும்பொருட்டால். ()

இத்தலத்திவ்வி லிங்கம்பரார்த்தமாவிலங்கச்செய்தோ
மத்திறமதனாலாதிசைவரிலார்வத்தோடே
யுத்தமலபிடேகாந்தமுற்றவர்தம்மைக்கொண்டே
நித்தியத்தூடனெனைமித்தியந்தனைநிலவச்செய்வாய். (௧௪)

ஆன்புரின்பாழிற்கொண்டவாரிபனாண்டளபபான்
றன்புடையணுகியன்னோன்றான்மிசைவீழ்நதிறைஞ்சி

* காசிபா-கௌதமர் - பாரத்துவாசர்-கௌசிகர் - அக்ஸ்தியர் இவா
களே ஸ்ரீ ஸ்ரீ முனிவர்களாவார்.

சென்பொதுதித்துவீரோரிலக்கண மன மந்த தான
கொன்பெறுமிலிங்கமந்தக்குரவன்பாற்பரிவாற்பெற்றே. (௭௬)

ஆன்மார்த்தபூசைசெய்துகொண்டீயம்பொனாட்டின்
பான்மேவிச்சத்தமாரும்பல்போகந்துய்த்துவாழ்தி
மேன்மாசுதீர்த்துமேலாம்விடருள்வோமென்றேதிப்
பான்மானுமொழிமான்வாமப்பரமனவ்வினிகம்புக்கான். (௭௭)

முற்றிற்று.

சுருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரன், அசுரர்களைக் கொல்லுதற்குச், சிவப்படி
மானிடத்து வரம்பெற்றுக காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வீசுக்கின
றநாவில், அசுரர்கள் தேவலோகமுழுதும் தேடி, இந்திரனைக்
காணாமல் பின்பு வைகுந்தத்திலும் சத்திபலோகத்திலும் கைலா
சத்திலும் மகமேருவிலும் அட்டதிசைபிலும் புகுந்து தேடி
றார்கள். அவ்விடங்களிலும்காணாமல், மனவருத்தமுற்று ஓரிட
த்தில் கூடியிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் நாரதமுனிவர் அவ்வ
சுரர்களிடத்திற்சென்று, இந்திரன் தேவர்களுடன் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தில் வசிக்கின்றனென்று கூறிப்போயினா. இவ்வா
ற்றைப்பேசிக்கேட்ட அசுரர்கள், மகிழ்ந்து யானைக்கூட்டங்களு
ம் குதிரைக்கூட்டங்களும் தேர்க்கூட்டங்களும் காலாட்கூட்டங்
களுமாகிய எண்ணில்லாத நால்வகைச்சேனைகளுடன் காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தை நோக்கிச் செல்லுகையில் நாரதமுனிவர் இந்
திரனிடத்திற்சென்று, அசுரர்கள் யுத்தத்திற்கு வருதலைக் கூறி
றார். அசுரர்களும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கருகே வந்து சேர்
ந்தார்கள். அல்தறிந்த இந்திரனும் தேவர்களும் முனிவர்களும்
சிவபெருமானை வணங்கி உமாதேவியாரை, யோர்பாகத்திலுடைய
வரே! இயமனை யுதைத்த திருவடியையுடையவரே! மேழையே
ங்களைக் காத்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தலுஞ் சிவபெருமான்
'நிருவருளினால், விசாயகர், ஐயனார், சத்தமாதாக்கள், முருக
க்கடவுள் முதலியோர் அந்நகரத்தின் வாயில்களைக் காத்துக்
கொண்டார்கள். அப்பொழுது இந்திரன் அசுரர்களோடு போ
செய்யம்பாட வெள்ளையானைப் பார்த்து, பார்த்துப் பார்த்து

யானது மிகுந்த கோபத்தோடு சென்று அசுரர்களை யெதிர்த்து யமன்போலச் சினந்து அவர்களுடைய தலைகளும் மார்புகளும் கைகளும் நெறநெறவென்று நெரியுப்படி உரல்போன்ற அடிகளான் மிதித்துக்கொன்று, உடல்களை ஆகாயத்திலெறிக்கும், துதிக்கையில் ஓர் இருப்புலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரதங்களைத் துகளாகும்படி யடித்தும், யானை குதிரைகளைக் குடல்சரியும்படி யடித்தும் போர்செய்யும் போது அசுரர்கள் ஆரவாரித்துவந்து, பாணங்களைச் சொரிந்து வெள்ளையானையின்கையிலுள்ள இருப்புலக்கைபைத் தூளாகச்செய்து வெள்ளையானையை வருத்திலும் வெள்ளையானை கோபங்கொண்டு ஓர் பெரிய மரத்தைப் பெயர்த்துத் துதிக்கையிற்கொண்டு யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் தூளிடும்படி யடித்துக் கணக்கற்ற அசுரர்களை யுட்கொன்றது. அச்சமயத்தே அசுரர்கள் நெருங்கி வெள்ளையானையின் கையில் ருக்கின்ற மரத்தைப் பாணங்களான்முறித்து அவ்வெள்ளையானையைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாசத்தாற் கட்டி, சூலத்தால் முதுகு பக்கம் பிடரிமுதலிய இடங்களில் குத்திவருத்துதலும் வெள்ளையானைச் சார்வுற்றது. அதனை யிந்திரன் நின்று நால்வகைச் சேனைகள் சூழ யுத்தகளத்தையடைந்து பாசத்தையறுத்து விடுத்து, அவ்வெள்ளையானையின்மேற்கொண்டு, கையில் ஓர் பெரிய வில்லைப்பிடித்து நானே சைசெய்தமாத்திரத்தில் பற்பல அவுணர்கள் இடிமுழக்கங்கேட்ட அரவம்போல் சிதறி யோடிவருத்தினர்கள். அதனையுறிந்த அசுரவேந்தர்கள் கூடி யிந்திரன்மேல் பல பாணங்களை விடுத்தார்கள். இந்திரன் அக்கிரியைக் கக்குகின்ற ஆயிரம் அஸ்திரத்தைவிடுத்து, அசுரர்கள்விட்ட அஸ்திரங்களையும் அவர்கள் தலைகளையும் அறுத்தான். தலைபற்ற அசுரர்களெல்லாம் பிறமன்கொடுத்த வரத்தாற் றலைபெற்றெழுந்து யானை குதிரை தேர்களிலேறிப் பற்பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு இந்திரனைவந்து சூழ்ந்துகொள்ள அப்பொழுது இந்திரன் சாயாவனையரரைத்தி யானித்து அவர்கொடுத்தருளிய வரத்தை நினைந்து, அவுணர்களுடைய சிரம் தோள் மார்பு கைகால்முதலிய அவயவங்களை அறுத்துக்கொல்லும்படி பல பாணங்களை விடுத்தலும் அப்பரணங்கள் சென்று அவர்களுடைய சிரமுதலியவைகளை யறுத்

தலால் பகைவராகிய அசுரர்களுல்லாரும் இறந்தொழிந்தார்கள். இந்திரன் மனமகிழ்ந்து போர்க்களத்தினின்றும் நீங்கி, சங்கமுக தீர்த்தத்திலும் காவேரியிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, சாய்க்காட்டையடைந்து, சிவபெருமானைப் பூசித்து நமஸ்கரித்துத் துதித்து, தேவர்களோடும் இன்று வானுலகத்திற்குச் செல்வோமென்று நினைந்து, ஆன்மார்த்தலிங்கமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும் பொற்பீடிகையை யெடுத்தமாதிரத்தில் அந்தப்பீடிகையானது சிவபெருமான் நிருவருளினால் எடுபடாமையால் வருந்திப் பின்பு சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் பெட்டகம் வைத்திருக்கின்ற விமானத்தைக் குதிரைகள் பூட்டிய தன் தெய்வ விமானத்திற் பிணித்துக் குதிரைகளை நடத்தவும் அவ்விமானஞ்சிறிதும் அசையாதிருத்தல் கண்டு வெள்ளையானையை விடுக்க வெள்ளையானைசென்று விமானத்தை யசைக்கும்போது உமாதேவியார் கூக்குரலிடுதலும் சிவபெருமான் உமையே பயப்படாதே யென்று சொல்லியருளித் திருவடிதுணியை யூன்றித் திருக்கோயில் அசையாவண்ணம் செய்தருளப் பின்னர் வெள்ளையானை தன்கொம்புகளால் விமானத்தைப்பாதல உலகத்தளவும் அகழ அவ்வழியினால் ஆதிசேடன் நிருமுடியில் இருக்கும் ரெத்தங்களின் சாயைவந்து புளிமுழுதும் நிறைதல்கண்டு தேவர்களெல்லாம் இந்நகர்க்குச் சாயாவனமென்று பெயரிட்டு வணங்கித்துதித்தார்கள். பின்னும் வெள்ளையானை, தன்றுதிக்கையால் விமானத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு மேலே இழுக்கவும், அவ்விமானம் சிறிதும் அசையாமையால் வெள்ளையானை தளர்வுற்றது, இந்திரன்கண்டு பயந்து நடுங்கி இது சிவபெருமான் செயலென்று நினைந்து நமஸ்கரித்து முறையிடுதலும் சிவபெருமான் இடபவாகனமேற்கொண்டு தோன்றியருளினார். இந்திரன் நமஸ்கரித்தெழுந்து துதித்து, சுவாமி! அடியேன் விண்ணுலகத்திற்கொண்டுபோய் வைத்துப் பூசிக்கும்படி, இச்சிவலிங்க மூர்த்தியைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததலும் சிவபெருமான் இந்திரனை நோக்கி இந்திரனே! இத்தலஞ் சிவலோகத்தினும் எண்மடங்குமேம்பட்டதாகும், நாம் இவ்விலிங்கத்திலே வீற்றிரு

ந்து, இங்குவந்து வணங்கும் அன்பர்களுக்குப் போகமோகூ
ங்களைக்கொடுக்க விரும்பினேம். ஆதலால் இவ்வினங்கம் இவ்
விடத்தினின்றும் எடுபடாமற் செய்தோம். இவ்வினங்கத்திற்கு
ப்பரார்த்த பூசைசெய்வித்துப் பங்குனிமாதத்திற் றிருநாட்செ
ய்வாயாக. பரார்த்தபூசை செய்யுந் தன்மை எவ்வாறெனில்
பிரமன் முகத்துப்பிறந்த பிராமணர் பூசித்துப் பலனடைதற்கு
இட்டலிங்கமேயுரியதாகும். அவர்கள் பரார்த்த லிங்கத்தைத்
நீண்டுபொராயின் டுவிடிலம்மை குறையும். அரசர்க்குப் பாவமு
ண்டாம் நம்முடைய ஐந்துமுகத்தினும் பிறந்த காசிபன்முதலா
கிய ஐந்துமுனிவர் கோத்திரத்திற் பிறந்து சமயநிகை விசே
ஷநிகை நிர்வாணநிகை ஆசாரியாபிஷேகம் என்பவைகளை
ப்பெற்ற ஆதிசைவர்களோ பரார்த்தலிங்கபூசைக்கருகராவார்.
சொல்லப்பட்ட காசிபதிமுனிவர் கோத்திரத்திற் பிறந்தவரா
யினும் சமயமுதலபிடேகார்தம் பெறுதவர்கள் பரார்த்தலிங்க
த்தைத் திண்டினால், அரசர்க்கும் உலகத்துக்கும் பாவமுண்
டாகும். ஆதலால் ஆதிசைவர்களில் அன்புடனே சமயமுதல்
அபிடேகார்தம் பெற்றவர்களைக்கொண்டே நித்தியநைமித்திய
களைச்செய்வாயாக. உன்குருவாகிய விபாழனிடத்தே வேறோ
ர்சிவலிங்கம் பெற்று ஆன்மார்த்தபூசை செய்துகொண்டு பொ
ன்னுலகத்திருந்து, மேலான போகங்களை யனுபவித்து வாசி
வாயாக. மேல்மலபரிபாகத்தில் மோகூத்தைக் கொடுப்போழு
என்று சொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்தின்கண்ணே புகுந்தரு
ளினார்.

முற்றிற்று.

ஐராவதஜீத்தச்சருக்கம்.

யாமுனிவரர்களைந்தாய்வாசவன்பூசைதன்னைப்
பூமியிற்பெயர்க்குங்காணைவினித்துநீபுகன்றிய்மேன்மை
யாமயிராவதத்தின் றடத்தியலறைவாயென்னத்
தேமுரல்கொன்றையான்றாள்சிறைசெய்துரைக்குஞ்சுதன். (க)

தானவாநிழிபுஞ்செய்யபுகர்முகத்தவளமேனி
யானையத்திருச்சாய்க்காட்டினைபர்தாள்வணங்கிநின்று
சேனிகர்விழியாள்வாமச்செல்வநின்சினகரத்தை

யானகழ்ந்திட்டபாவமெவ்வகைதீருமென்னு. (2)

வெருவலுற்றிரங்கும்வேலைவிண்ணிலோர்வாக்குத்தான்நிப்
பொருவிலித்தளியைநின்னாற்பொற்புகிம்புரிப்பூண்
மருவுகோட்டாடெடூர்நுவயங்குமில்வவற்றென்கிழ்பால்
வருநலமிகுப்பாதாளமேழின்கீழ்மன்னுகங்கை.

(3)

அத்தகுபுனிதகங்கையாடிநீசாய்க்காட்டிசர்
உத்தமமலரடிக்கெண்ணெய்கொண்டுபூசை
பத்தியோடியற்றிற்பாவம்பாறுமென்றுரைக்கவள்ளை
யத்தியத்திருமாற்றங்கேட்டத்தடரோக்குங்காலை.

(4)

கோநகல்பாதலத்திற்குலவியபுனிதகங்கை

பாதகரீக்கியார்க்கும்பரகதியளிக்குமாறு

தாதகிசூடுமெங்குள்சங்கரனருளினிலை.

மீதெழுந்தத்தடத்தின்மிளிர்ந்துதேங்குற்றதம்மா. (5)

வேறு.

வினாசெறிந்துதாதுலவியேமென்முகிழ்விரிந்து

பிரசமூற்றியேநெட்டிதழக்கமலங்கள்பிறங்க

வரிவண்டின்னிசைமுரன்றனவண்மணிகொழிக்குர்

தினாபொருந்துமத்திருப்பெருந்தடந்தனின்மாதோ. (6)

மன்னுமன்றலங்குவளையின்வண்டுகண்வளரத்

தவன்னுமென்சிறைதுலங்குதேனின்னிசைபாடும்

பொன்னிறக்கவ்வேதிமம்பொற்புறுபொறிப்பேர்

மின்னையொத்தொளிர்செய்யபங்கயமலர்மேவும். (7)

சிறந்தபங்கமுகின்செழுங்குலைதனிற்றாவி

நிறைந்தசெந்நிறப்பழங்களைநிமிடத்திலுதிர்ந்தே

நிறங்கொள்வெள்ளியின்றகட்டினைநிகர்த்திடும்வாளே

பிறங்குதாமமாமலர்மிசைப்பெட்பொடுதுஞ்சும். (8)

வேறு.

இன்னவற்புதங்கள்சுண்டேயிமைத்திடாரயனக்கைம்மா

அன்னபூந்தடத்திற்புக்கெம்மண்ணில்செங்கமலத்தாளே

முன்னியே துதித்துமுழுகமுதல்வனாயிமையோதே தும்
பொன்னிகர்சடையிற்கங்கைபுனைந்திடும்புனிதர்தம்மை. (சு)

புழையுடைசுகரத்தான்மொண்டுபுனிதமஞ்சனநீராட்டித்
தழைவுறுவில்லங்கோங்குதாமரைசமுநீர்மௌவல்
வழைசுரவீரங்கொண்டு *மாந்திரவிதியாற்பூசை
விழைவுறப்புரிந்தீசர்க்குவினாமிகுதாபதிபம். (சு0)

இன்புறவெடுத்தக்கோட்டியினியமுக்கனிமுன்வைத்தே
யன்புறநிலேதித்தம்பொனாலயந்தனைச்சூழ்வந்தே
யென்பரவெழிலார் கொன்றையினமதிசூடுந்தேவர்
முன்புசென்றிறைஞ்சிமுவாமுதல்வனையோற்றியென்று. (சுச)

மனங்கரைந்தேத்துமேல்வைவரதர்சாய்க்காடரோமங்
கனம்புனாவார்குவென்றகாரிகையொருபாற்காண
வினம்பொலிகணங்குள்சூழ்வெழிற்சிதவிடைமேற்றேன்றித்
தனம்பொலிராட்டியானைதன்முகனோக்கிச்சொல்வார். (சு2)

சிதகிரிநின்பாலுற்றதீவினையாவுந்தீர்த்தோம்
இதமுறுநினகூங்கோட்டாலிடந்தவித்தடநின்பேரான்
† முதமுறவினங்கவென்றுமூவுலகினிலுள்ளோரு
மிதனிடைமுழுகின்வெண்டுமெவற்றையுமவர்க்களிப்போம், (சு௩)

வேறு.

இனையபொய்கையைநினைத்திற்புகன்றிடிவிறைஞ்சுற
கனைசுழற்புனையிந்திரனாகையேகளிப்பார்
வினையிரண்டையும்விட்டிரல்விட்டினைவிரும்பித்
தனையுணர்ந்துமேயிருப்பர்நந்தாளனைகருதி. (சுச)

போற்றுமுன்றடப்புனற்றினாமீதினிப்புரளங்
காற்றனைந்திற்பறவைசண்மிருகங்கள்கருத்துத்
தோற்றுமானிடர்புல்கொடிதூலங்குபாதவமு
மேற்றிகழ்ந்திடுநந்திருக்கையின்மேவும். (சு௫)

தருமமேரிறைந்திடையிராவததடத்தைக்
சருதியேவலமன்புடன்காலினுச்செய்யிற்

பெருகடுந்திரிபுவனத்தைவலஞ்செய்தபேறு
மரியசெல்வமுனானமுமவர்க்களித்திடுவோம். (க௬)

இணையநற்றடந்தெரிசுக்கற்பாவமுமிடரும்
வினைகளானவுங்கவலையுமகன்றுமெய்ச்செலவர்
தனையுமேவுவர்தண்சுடர்க்கயிலையும்பெறுவர்
புனையும்வெற்றியும்புகழூநல்லருளுமெய்துவரால். (க௭)

இந்தநற்றிருத்தீர்த்தத்தையெண்ணியன்புடனே
வந்தொர்வைகல்புக்காடினோர்வாண்மதிச்சடையுங்
கந்தரம்புரைகந்தரமும்முகனீமந்து
முந்துமோர்மழவிடையுமேபெறுவரீதுண்மை. (க௮)
வேறு.

செட்டியிராவதப்பேர்த்தீர்த்தத்தன்னைத் திகழ்கரத்தாற்சீ
ரந்தெளித்தோர் செல்வராவார், இப்புனலின் மூழ்கினர் நந்த
ரைப்பெற்றேயெழில்பரவுமகபதிபோலென்றும் வாழ்வா, ரொப்
பரியகரையிலணுவளவுசெம்பொனுவந்து மறையவர்க்கீந்தோரும்
பராவார், கைப்பதுமந்தனின்மாடமயிழந்துநீரைக்கருதி யாசமித்
தவர்தாய்கருச்சேராரே. (க௯)

வேறு.

இரவிமதிக்கலந்திடுநாட்பூரணையாடிப்பிறப்போடிலங்குமாசி
விரவுமகஞ்சிவநிசுதைமாதத்தின்பிறப்புடனேவிருச்சிகத்திற்
பரிதிதினமிந்து தினமர்கழியிலாதினாநாட்பரிந்துமுழுகிப்
பரவிநியமம்புரியினயுதபரிமேதபலன்பலிக்குந்தானே. (௨௦)

கதிரிரண்டிலரவணையுங்கிரகணகாலந்தன்னிற்கருதிமுழுகி
விதிமுறைபஞ்சாக்கரத்தைச்செபிக்கிலென்றுகோடியதாய்மே
ன்மையெய்து, மதிகவினையொடுபஞ்சபாதகத்தாறகன்றிவெரு
ள்பெற்றோங்கும், கதியடைவரிவர்பெருமையிவ்வளவென்றெவ
ராலுங்கணிக்கொணாதல். (௨௧)

தருமவடிவாமயிராவததீர்த்தத்தடங்கையிற்றயங்கவென்
றும், பருமலைக்கஞ்செங்கலிநாற்படிவகுத்துச்சுற்றிய மண்டபமும்
பாங்காய், நிருமிதஞ்செய்தோர்புனியினினைவுற்ற பொருளெல்லா
நிரம்பப்பெற்றுத், திருவினராய் வாழ்ந்துபவக் கடனீர்திச் சிவ
லோகஞ்சேர்குவாரே. (௨௨)

வேறு.

அருணவுதயந்தனிலயிராவததீர்த்தத்திலாடிப்பின்
கருணை நூலின்படியிமங்கருதிமுடித்தேவில்வமணம்
பரவும்பூவினமைப்பூசைபரிந்துபுரிந்தேநம்மடியார்க்
செரணியம்போனகமீவோநிருக்குமுலகநம்முலகம். (௨௩)

புவனமொருமூன்றினும்விளங்குப்பொருந்துதீர்த்தம்புகுந்தாடித்
தவமேசெய்வார்பலனிலுமித்தண்ணூர்புனலோர்நான்மூழ்கி
னவமேயறுநற்கோடிபலமளிககுமுண்மையீதாகும்
பவமேயநற்றுமித்தீர்த்தப்பணிபின்னுங்கேள்வெண்கரிநீ. (௨௪)

இலங்கியோங்குமித்தடத்தினொழிலரீரீர்த்தந்தநர்க்குத்
• துவங்குமாடையிருந்தியந்தாய ॥ வரிதாம்பூலமொடு
நலங்கொள்கரபிமுதலெவையுநல்கியவர்ச்சூழந்திறைஞ்சுமீவோர்
பலங்கடமைபில்வனவென்றேயனந்தனலும்பகர்வரிதால். (௨௫)

வேறு.

நிலைமைபெறுஞ்சீரயிராவததீர்த்தநீராடிநீங்கப்பொன்னி
யலைபுரளும்புனற்படிந்துசாயாவனேசர்பதமன்பாற்போற்றித்
தலைமைபெறுசங்கமதீர்த்தந்தோயந்துச்சிதவனமுக்குளத்தின்மூ
ழ்கி, யிலகிபத்தின்றடம்படிந்திரவிளிங்கங்காணமுத்தியீவோ,
ங்கண்டாய். (௨௬)

வேறு.

என்றுபல்வரங்களீந்தேயிந்திரவிளிங்கந்தன்னிற்
பொன்றிகழ்கொன்றைவேணிப்புண்ணியன்புகுந்தபின்னர்
நன்றுறுவெள்ளையானைநாரிபாகன்றாளேத்திக்
குன்றிறகரிந்தவானோர்கோவின்பாற்குதுகிற்றன்றே. (௨௭)

வேறு.

மன்னும்வெண்கரிதீர்த்தத்தின்வளமெலாமுரைத்தா
யின்னும்வாசவனியற்றிடு சிறப்பியம்பென்றே
பன்னுமாமறைமுனிவர்தொழுதடிபணியப்
பொன்னின்வார்சடைமாமுடிச்சூதனும்புகல்வான். (௨௮)
முற்றிற்று.

சருக்கசங்கிரகம்.

வெள்ளையானையானது, சாயாவனேகரர் திருவடிகளை வணங்கி நின்று, சுவாமி ! நீர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தீவ்பசிமா னத்தை யசைத்தகழ்ந்தபாதகம் அடியேனுக்கெவ்வகையாற்றீ ருமென்று, பயங்கொண்டி வருந்தும்போது, ஆகாயத்தினின் றும் ஓர் திருவாக்குத்தோன்றி வெள்ளையானேயே! இவ்விமான த்தைச்சுற்றிலும் உன்மருப்புகளாற்றோண்டப்பட்டு விளங்கும். பள்ளத்திற்பென்கீழ்பாலாகப் பர்தாளத்திலிருக்கின்ற கங்கை இப்பொழுதுவரும். நீ அப்புனித கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவனேஸ்வரரைப் பூசித்தால் இப்பொழுதே பாவம்நீ ங்குமென்றுசொல்ல, அம்மொழியைக்கேட்ட வெள்ளையானே அததடாகத்தைநோக்குதலும் கங்கைபாதாளத்தினின்றும் வந துநிறைந்தது. வெள்ளையானே அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து சாயாவனேஸ்வரரைப்பூசித்து வலம்புரிந்து நமஸ்கரி த்துத்துதிக்கும்போது சாயாவனேஸ்வரர் இடபவாகனத்தின் மீதெழுந்தருளியவந்து, ஐராவதமே! உன்பாவத்தை நீக்கினேம். இத்தீர்த்தம் உன்பெயரால் “ஐராவததீர்த்தமென்று” விளங் கச்செய்தோம். இத்தீர்த்தத்தை நினைத்தோரும் புகழ்ந்தோரும் வணங்கினோரும் இந்திரனாப் போகங்களை யனுபவித்துப் பின் றோகூத்ததைப்பெறுவர். இத்தீர்த்தத்தில் அன்புடன் ஒருதி னம் ஸ்நானஞ்செய்தவர் நம் சாரூபத்தைப் பெறுவர். இத்தீர் த்தத்தில் அமாவாசையிலும் பெளர்ணமியிலும் மாசிமகத்தி லும் சிவராத்திரியிலும் தைமாதப்பிறப்பிலும் கார்த்திகைமாத த்து ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் திங்கட்கிழமையிலும் மார்கழித் திருவாதிரையிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர்களுக்கு வஸ் திரம் பொன் அரிசிமுதலிய தானங்கள் கொடுத்து வணங்கு வோரடையும் பலன் இவ்வளவென்று ஆயிரநாயையுடைய ஆதி சேடனானுஞ் சொல்லமுடியாது.

இத்தீர்த்தத்திற்கு மலைக்கல்லினாலுஞ் செங்கல்லினாலும் படியுஞ் சுற்றுமண்டபமுஞ் செய்தவர்புதியில் நினைந்தபொருளொ லலாம் நிரம்பப்பெற்றுவாழ்ந்து, பிறவிக்கடலை நீர்திச்சிவலோக த்தையடைவார்.

இத்தீர்த்தத்திலே மூழ்கப் பின்காவிரியில் நீராடி, இந் திரலிங்கத்தைவணங்கி, பின் சங்கமுதலீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து, 'திருவெண்காட்டு முக்குளத்திற் படிந்து, சுவேதவன நாதரைப்பணிந்து மீண்டுவந்து ஐராவததீர்த்தத்தில் ஸ்நான ன்செய்து, இந்திரலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்க்குப் பேரின்பத் தைக்கொடுப்போம் என்று சொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்திற் புதுந்தருளினார்.

திருவிழாச்சுருக்கம்.

தெள்ளியவெள்ளிக்கிரிகரீரகோயிற்செய்விக்க
வுள்ளிமனத்தரியன்பெருநூல்களுணர்ந்தோனா
மௌளலின் மயனைவிளித்தொருபொற்றளியெம்மிறையாம்
வள்ளற்றீருச்சாய்க்காடர்க்கழுகொடுவனையென்றான். (க)

ஆம்மகவான்மொழிகம்முறவேமயனன்போடுஞ்
செம்மணிமரகதவயியேயம்மொளிகேசர்முத்தம்
பைம்பொனராமணிகதிர்வச்சிரமுன்பலகொண்டே
யிம்மெனுமளவினியற்றினனற்றளியெழிலாக. (உ)

பொங்குமருத்தத்திருமண்டபமும்புனைகோலத்
துங்கமகாமண்டபமுமைநிலயஞ்சடர்வீசும்
மங்கையர்தங்கிரடம்புரிமண்டபமடிலோனு
மைங்கரவள்ளலுமேவுறுதனியுமமைத்தேபின். (ங)

வண்டார்கொன்றைச்சடைநடராசர்வாழ்மன்றம்
பண்டருணான்முப்பொருடெளிவித்தபரன்கோட்டர்
தண்டாமரையாள்சினகரம்வகென்றன்கோயில்
சண்டேசுரனாறுறைபொற்றளியுந்தான்செய்தான். (ச)

இன்னனபல்பலசினகரம்வேள்வியெழிற்சாலை
மன்னியபாகசாலையுடன்பலிவண்பீடம்
பன்னகநன்மணியாற்றிருமாளிகைபண்பாக
வன்னமுறும்பொன்வயிரங்கொடுதிருமதில்செய்தான். (ரு)

உத்தமமேனாடளவுமுயர்ந்திட்வுடுவேந்துஞ்
சித்திரபாலுவுநாடொறும்விலகிச்சென்றேகப்

பத்தியின்மேலேழுல்கினர்கண்டுபணிந்தேத்தத்
சித்திரகோபுரமேருவைநிகரச்செய்தானால்.

(௬)

வேறு.

இனையநற்றிருப்பணிகளையிறற்றியேயிமையோர்
புனைவனாகெழில்விதியும்பொற்புறவகுத்தே
பனிரெடுங்கதிர்வழந்திமொளிகைபலவும்
வணையுமாமணித்தெற்றியும்வளம்பெறச்சமைத்து.

(௭)

மகரதோரணவருக்கழும்வானுலாங்கொடியும்
பகருமாமணிப்புரிசையும்பற்பலவிற்பறி
மகபதிக்குறைசெய்தனன்மகபதிதானு
நிகரிலிப்பணிஈண்டுளமகிழ்ந்தனனேர்ந்து.

(௮)

வேறு.

தருவுடைக்கடவுள்கோமான்சங்கரன்முகத்திற்நோன்றும்
பொருவில்சீராதிசைவப்பூசுரர் தம்மைக்கொண்டு
பெருகுறுமன்பாலாறுகாலமும்பிறங்குபூசை
திருவளர்சாய்க்காடர்க்குச்சிவாகமப்படிசெய்வித்தான்.

(௯)

மாசிலாச்சாய்க்காட்டிசர்மலரடிபணிந்துதெய்வத்
தேசிகற்றும்புதுவேறோர்சிவலிங்கமூர்த்திபெற்றுப்
பூசனைநிறையார்வத்தாற்புரிந்துகொண்டென்றுங்குன்றத்
தேசறுகனகராட்டிற்சென்றுவாழ்ந்திருந்தான்வேந்தன்.

(௧0)

வேறு.

பொன்னியோங்குசாயாவனந்தன்னிலேபொருந்தி
மன்னிவாழ்ந்திமொனிடர்வானவராவார்
துன்னுபாதவங்கற்பகதருவெனத்துலங்கும்
புன்னிடம்புகழ்ப்பசுவெலாந்தேனுலாய்ப்பயிலும்.

(௧௧)

தகைமையோங்குசாயாவனத்தலத்தினுக்கிணையப்
புகலவேருருதலழியுண்மையிப்புரமே
புகரில்புத்தியுமுத்தியும்பொற்புறவளிக்கும்
நிகடமுண்மையிதாடிமணப்புகன்றிடுநெடிது.

(௧௨)

வளம்புனைந்தசாயாவனந்தன்னிலேவயங்குங்
குளங்கனோடைசுள்சூபங்களும்பராற்குயிற்றி

விளங்குபொய்கைகள்வினாகமழ்பொன்னிவாடிகளின்
உளங்கனிந்திடுமென்புடன்முழ்கியேயோங்கும். (கரு)

ஞானவேதியர்க்குநிதிமுதலியநயந்து
நானஞ்செய்பவர்சார்சுவர்சர்சாரூபம்
பானலோடைந்தனவனமமைப்பவர்பரனுக்
கானதொண்டெய்பவர்சிவலோகத்தினமர்வார். (கசு)

புண்ணியங்களோருருவமாய்ப்பொருந்துசாய்க்காட்டி.
னண்ணினோரில்வாழ்பவர்தமக்கனநயந்தோர்
சுண்ணருஞ்சிலைசெங்கலாற்றிநுப்பணியிசைத்தோர்
வண்ணமாயிலையமாமலையினில்வார். (கரு)

வேறு.

மகபதியினைவர்க்குசுரல்பெயுருளியுவாய்மையெண்ணி
யகமகிழ்ந்தருள்வெண்காடுற்றவீர்திருவொர்க்குத்
தகைமைசேர்மர்சிதன்னின்றவில்கீர்விழாநடாத்தி
நிகரில்கீர்ப்பொன்னிருமுருகெம்புகார்ச்சாய்க்காடுற்றான்.

உற்றிடும்வானவேந்தனுமுவலன்பொடுசாய்க்காடர்
பொற்றிருத்தாள்பணிந்தப்புனிதர்க்குத்திருநாட்செய்யக்
கற்றமாமுனிவர்பார்க்குங்கருதுவானவர்க்கும்பூவி
லுற்றிடமென்னர்கட்குமுழையராலுணர்த்தினால். (கௌ)

காமனைப்பயந்தோன்பூமான்றன்னெடுங்களித்துவந்தான்
மாமறைவானோன்வாணிமாதொடுமகிழ்ந்துவந்தான்
தாமதிபரிதியங்கிழந்தனர்வந்துகொன்றைத்
தாமமார்வேணிச்சாயாவனத்தர்தந்திருநாட்காண. (கௌ)

தேவர்கண்முனிவரானோர்சித்தர்கின்னரரியக்கர்
தாவில்கீர்நாகர்வந்தார்தராதலவேந்தர்வந்தார்
காவிலுக்கரசன்கண்டுகளித்தனன்கடவுளோர்க
ளாவணரினையுஞ்சாயாவனநகரலங்கரிப்பார். (ககூ)

ஆரணமுழங்கும்விதியனைத்தினுமுவகைபொங்க
வாரணப்பிடரினைற்றிமணிமுரசறைவித்தார்கள்
தோரணம்புனைவித்தெங்குந்துவசமுநிதைத்தார்பொன்னுற்
பூரணகுடம்பைத்தார்புனைமணிமாடந்தோறும். (உ௦)

வாழையுங்கரும்புமோங்கிவளர்பசங்கமுகுருநட்டார்
நீழல்சேர்மணியுமுத்துநெடுஞ்சுவர்த்தலத்திழைத்தார்
சூழறுதூணந்தோறுந்துலங்கரதனம்பதித்துத்
தாழையின்கனிகடுக்கிச்சமைத்தனர்மறுகுதோறும். (௨௧)

மணிமுடிவானோர்மன்னன்மஞ்சுசூழிமயமாதின்
கணவர்முன்புகன்றசைவாகமவிதிப்படிமீன்மாதத்
தணிபெறுபூர்வபக்கச்சட்டியிலறுமீனாள்
வினையில்சாய்க்காடர்க்கேற்றுக்கொடியினையேற்றினானே (௨௨)

கோலமாராடகத்தாற்றியின்றபாலிகைகரினாத்துச்
சீலமார்யாகசாலைத்திசைக்கவைச்செழுந்தீயோம்பி
மூலமந்திரத்தான்மிக்கசெபம்பலமுனிவர்செய்தார்
ஆலமர்கண்டன்றொண்டரரரவெனத்துதித்தார். (௨௩)

வானவர்முனிவர்சூழவண்மைசேர்விதிதோறுங்
கானதுந்துமிழுங்கக்கன்னியர்கவரிவிசத்
தேனிறைமலரின்மாரிபொழிந்திடத்தேவியோடும்
பூனிறைவிமானமேறிப்புனிதனூர்பவனிபோந்தார். (௨௪)

சுருண்டபூங்குழன்விண்ணூர்கேயநற்கீதம்பாடப்
புரண்டிடுதரங்கவாழிபோன்முரசொலிகள்போர்ப்ப
விரண்டெஹும்விழாவிற்சோமமண்டலத்தினிதினேறித்
திரண்டுநற்றொண்டர்சூழத்திருநகர்வலம்வந்தாரே. (௨௫)

வருமதிநிகரவேவேண்சத்திரவகைநிழற்றப்
பெருமைசேராலவட்டம்பற்பலபிறங்கிச்சூழ
முருகலர்தொடையணிந்துமூன்றாடகதிற்கால்செம்பொற்
பரிதிமண்டலத்தினேறிப்பரமனூர்பவனிபோந்தார். (௨௬)

மாதவர்மார்தர்வானோர்மற்றனோர்நெருங்கிச்சூழக்
கீதபல்லியமுழங்கக்கினரொளியெயிறத்துக்கும்
பூதவாகனத்தினேறிப்பொற்கொடியுமையாளோடுங்
„சோதிநன்னூலர்நாளிற்றொன்னகர்வலம்வந்தாரே. (௨௭)

கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கருதுமெய்யன்பரெல்லா
முற்றிடுமுழுவலன்பாற்கண்ணுபோற்றிடவுவந்தே

வெற்றிமால்விடைமீதே நிவிண்ணவர்குழாங்களுக்குழ
மற்றையையந்தாமவிழாவினவளநகர்வலம்வந்தாரே. (௨௮)

மதமுடைப்புழைக்கைமின்னிவயங்குபொன்னோடைநெற்றி
கத மிகுஞ்சரத்திலேறியேககனவாணர். [க்

துதிபுரிந்திறைஞ்சவாரூந்திருநாளிற்றுலங்குபாதி
மதிதுதலுமையாண்மைந்தர்தம்மொடும்பவனிவந்தார். (௨௯)

சிந்தையின்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துசெழுங்கதிர்மணியாற்பொன்னு
ளிர்திரனமைத்தளித்தவெழின்மணிவிமானத்தேறிச்
சந்தரத்தோகையோடுஞ்சுதரோடுமேழாநாளிற்
கந்தமார்மலர்புனைந்துகடிநகர்கூழ்ந்தாரன்றே. (௩௦)

அட்டமாசித்திபெற்றவருந்தவரமர்போற்ற
எட்டெனுந்திருவிழாவி்லிராவணனிடந்தெடுத்த
கட்டழகானவெள்ளிக்கயிலைவாகனத்திலேறி
மட்டுறுவிரைசேர்கொன்றைமாலையார்பவனிவந்தார். (௩௧)

மாமேருநிகரச்செய்தவச்சிரத்திருத்தேநோறி
நாமாதுகேள்வனாதிராணன்முனிவர்போற்றப்
பூமாரிவிண்ணோர்சிந்தப்புகழுமைமைந்தரோடுங்
காமாரியொன்பதாநாட்கவினுறப்பவனிபோந்தார். (௩௨)

கற்றைவார்சடையார்தேரிலேறியேகவினார்விதி
யுற்றுலாக்கொள்ளும்வேலையுடன்காலினுறங்கூழ்ந்தேகும்
பற்றுளாரோரடிக்கோர்பரிமகஞ்செய்தபேற்றைப்
பெற்றிடுவார்கள்பின்னர்ச்சிவகதிபெறுகுவாரால். (௩௩)

நீற்றினன்பொற்றேர்ப்பின்னர்நியமமாய்ச்செல்கின்றோர்க்குக் .
காற்றணைந்திடுசாந்தாற்றிகவிகைசெம்பொன்னளித்தோர்
நாற்றெருத்தனிலுந்தண்ணீர்ப்பந்தர்கணயந்துவைத்தோர்
கூற்றினையுதைத்தான்மேவுஞ்சிவலோகங்குறுகுவாரால். ()

அன்னநற்றினத்திற்சைவரானவர்க்கனிபிளோடு
நன்மைசேர்மகேசபூசைநயந்துநல்லன்பாற்செய்வோர்
பன்னுமாமறையவர்க்குப்பரிவுடனனங்கொடுப்போர்
மன்னுரீர்வெள்ளிக்குன்றின்மகிழ்ந்தினிதிருப்பர்மாதோ. ()

அவ்விரவிநிற்றிருத்தேரதனினின் றிறங்கியீசர்
திவ்வியவிமானமேறித்தேனுநெய்த்தீபமோங்க
மைவியியுமயாண்மைந்தர்மன்னுசண்டேசரோடுஞ்
செவ்வியமணிபுனைந்திருக்கோயி லுமேசேர்ந்தார். (௩௬)

அற்றைநாள்விடியற்போதிலமலமாமன் றுளாடும்
புற்றராவணிரடேசப்புனிதர்பல்லியங்களார்ப்பப்
பொற்றிருக்கோயினின் றும்போந்தெழிற்சாந்துசாத்தி
நற்சுடர்தெரிசித்தோங்குஞ்சினகரநண்ணிரால். (௩௭)

பத்தெனுந்திருநாடன்னிற்பரிமர்வெள்விடைமேற்போந்து
பத்தர்முன்னுலுணர்ந்தபனவர்பண்ணவர்களேத்த
முத்தெறிதிரையார்சங்கமுகதீர்த்தங்கொடுத்துவந்து
வித்தகத்துவசந்தண்ணிவிதிமுறையிறக்கிவைத்தார். (௩௮)

மேடமாமதிமுன்னாகவிளங்கிழவாமத்தோருக்
காடகச்சிலையினுக்கமர்ந்தமாபூசையர்ற்றி
நாடொறுந்திருநாடண்ணைநடத்திரல்லருள்பெற்றுய்ந்தான்
கோடுநான்குடையவேழக்கொற்றவானவர்கோன்மாதோ. ()
முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரன், தேவதச்சனைக்கொண்டு சாயாவனநாதர்க்கு
த்திருக்கோயில்கட்டுவித்து, ஆதிசைவர்களால் சிவாகமவிதித
வறாமல் ஆறுகாலம் பூசைசெய்வித்து, குருவாகிய வியாழபகவா
னிதத்து வேறோர் சிவலிங்கமூர்த்திபெற்று, ஆன்மார்த்தபூசைசெ
ய்துகொண்டு, பொன்னுலகத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்.
பின்பு இந்திரன், சிவபெருமான் சொல்லியருளிய திருவாக்கை
நினைந்து, திருவெண்காட்டையடைந்து, சுவேதவனநாதர்க்கு
மாசிமாதத்திற்றிருவிழாச்செய்து, அங்குநின்றும் சாயாவனத்தி
ற்குவந்து, சாயாவனநாதர்க்குப், பங்குனிமாதத்தில் பூர்வபக்
கஷ்டியும் கார்த்திகைநகஷத்திரமும் கூடிய சபதினத்தில் இட
பக்கொடியை யேற்றினான். சாயாவனநாதர், இரண்டாந்திரு
நாள் சோமமண்டலத்திலும், மூன்றாந்திருநாள் சூரியமண்டல

த்திலும், நான்காந்திருநாள் பூதவாகனத்திலும், ஐந்தாந்திருநாள் இடபவாகனத்திலும், ஆறாந்திருநாள் யானைவாகனத்திலும், ஏழாந்திருநாள் இந்திரவிமானத்திலும், எட்டாந்திருநாள் கைலாசவாகனத்திலும், ஒன்பதாந்திருநாள் திருத்தேரிலும் எழுந்தருளிப்பவனிவந்தருளினார். ஒன்பதாந்திருநாளிராத்திரி விடியற்காலத்தில் நடேசப்பெருமான் எழுந்தருளித் திருச்சார் துசாத்தி, தீபதேரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கோயிற்கெழுந்தருளினார். பத்தாந்திருநாள் சாயாவனநாதர் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிச் சங்கமுகதீர்த்தங்கொடுத்துவந்து கொடியீறக்கிவைத்தார். பின், சித்திரைமாதமுதலாக இந்திரன் சாயாவனநாதர்க்கு மகாபூசை செய்வித்து, நித்தியோற்சவம் நடத்தித்திருவருள்பெற்று வாழ்ந்தான்.

இயற்பகையார்சருக்கம்.

போதமாமுனிவர்சூதன்பொன்னடிவணங்கிப்போற்றி
வேதமாமுதல்வற்கன்பின்மிகுமியற்பகையார்காதை
நீதமாமுனிவசொல்வாயெனமிகுநேயத்தோடு
சூதமாமுனிவன்சாயாவனத்தர்தாடொழுதுசொல்வான். (க)

மணிகொழித்தெறியும்வேலைவண்புகார்நகரின்மேய
வணிகர்தங்குலத்துவந்தார்மாதொருபாகர்க்கன்ப
ரெணியெதுவிரும்பினுலுமிலையெனதளித்துநாளும்
பணியணிவேணிச்சாயாவனத்தர்தாள் பணியுரீரார். (உ)

பூமலர்க்கணைவேளன்னார்பொருளினுற்றனதெனப்பார்
நாமநீருலகம்போற்றியியற்பகைநாமம்பூண்டார்
காமருவடமீன்போற்றுங்கற்பினுக்கரசியென்னு
மாமனைக்கிழத்தியோடுமனையறம்புரிந்துவாழ்நான். (ங)

தன்மதிமிலைந்தசாய்க்காட்டிசர்தம்மடியார்தம்மை
யுண்மகிழன்பிற்போற்றிவேண்டுவவுதவுநாய்கர்
வண்மைசேர்சீர்த்தியிந்தமண்ணுளோர்நனிகண்டியப்ப
பெண்மகிழ்பாகரீத்தெம்பிரானொருவடிவங்கொள்வார். (ச)

வெண்ணில்கொய்தகச்சம்விளங்கப்பின்செருகப்பொன்செய்
யொண்டிகிலுத்தரீயந்தோள்கிடந்துலாவப்போக்கிக்
கொண்டபொன்குயிற்றுங்கண்டிகண்டத்துக்குலாவப்பூட்டி
வெண்டிருநீறுசாந்தமட்டிவேத்திரங்கைதாங்கி. (௫)

வரையினிலருவிமீனமார்பில்வெண்ணூலிலங்க
வினையவிழ்மலர்செய்மலைகுஞ்சிமேல்விளங்கவேத
வுரையெனச்சீதம்பாடித்தூர்த்தவேதியராபோதக்
கரைமலிபுராரினுப்கர்கடிமறுகணுகச்சார்த்தார். (௬)

கண்ணுதலடிபார்த்தம்மைக்கனவினும்முமலனீனே
ரெண்ணியதொண்டியற்றுமீயற்பகைவணிகர்கோமான்
நண்ணுபொன்மணிமாடத்தினுயகன்புகுதலோடுந
துண்ணெனவெழுந்துபோற்றித்தொழுதுபொற்பீடத்தேற்றி ()

நிலமகழ்த்தேனமாகெருடியவன்றுருவிக்காணு
நலமிகுதிருத்தாண்மீதுநறுமலர்கொடுபூசித்து
வலமதுபுரிநதியான்செய்தமாதவவடிவாயிண்டென்
குலமுழுதாளவந்தகோலமேபோற்றியென்று. (௮)

நின்நிவணிகர்தம்மைநேயமாய்வஞ்சவேட
மொன்றியபெருமானேக்கியொருப்படுமன்பினோடு
குன்றவிற்கோமானன்பர்வேண்டுவகொடுத்திரென்னு
ரன்றுபுகழ்கேட்டும்பானுமொன்றாயந்துவந்தோம், (௯)

கொடுக்கலாமென்னியாமுங்கூறலாமென்றேவெள்ளி
யடுக்கலானுரைத்தகாலையடிபணிந்தடிகாண்முந்நீ
ருடுக்கலாம்புவியிலெற்கென்றுளவெலாமன்பர்வேண்டிற்
'முடுக்கலாமென்பதுண்டோவேண்டுவதருவென்றார். (௧௦)

எனவிவரியம்புமாற்றங்கேட்டியற்பகைதுங்காதன்
மனைவியைத்தருவீரென்றுகேட்டலுமனமகிழ்தே
முனமுறுதவத்தாலென்பா லுளபொருண்முன்னிக்கேட்டார்
புனவரேயென்போல்பாரேபாக்கியம்பெற்றாரென்று (௧௧)

கதுமெனவிரந்துள்புக்குக்கற்பினுக்கரசியென்னு
'மதுமலர்க்குழலினுரைமணக்குலமடந்தைசேண்மோ'

விதுமுடிப்பெருமானன்பர்க்குணையின்றுவிருப்பினிந்தே
னிதுவுணர்குதியெழுமுகலங்கப்பின்றெளிந்திசைப்பார். (௧௨)

அன்பர்நிப்பணித்ததிங்கின்றிதுவெனிலதற்குமாறு
பென்பனியுளகொலோவென்றிசைந்தியற்பகையார்தாளின்
முன்பணிந்தெழுமுன்றொண்டர்முடிகவிழ்த்தெதிர்வணங்க
மின்பெயர்ந்தெனப்போய்வஞ்சுவேதியர்ப்பணிந்துநின்றார். (௧௩)

மனைநிபையனித்ததொண்டர்வந்துவேதியரைத்தாமூஉ
வெனையினைம்பணித்தலென்னையென்றிடவஞ்சுவேடர்
கனைகடற்புகாருங்கேளுங்கடந்தெனைவிடுத்தியின்று
வனைகழற்றுகோயென்னவணிகரும்பிணங்கச்சொல்வார். (௧௪)

வேறு.

முன்னையானேசெய்குதலன்றோமுறையாய்
நென்னையென்னேதாழ்த்தேன்வானாதிதுகாறிவ
கனனேவந்தேனென்றேவேறோடமெய்தி
பொனராஞ்சுக்கச்சிடையிட்டுடைவாளேந்தி. (௧௫)

வந்தடிபோற்றிக்கைதவமுறுதவமனைப்பாரை
முந்தெழின்மாதொடுபோகவிடுத்துமுனைப்போறிந்
சுந்துவல்பாவர்தடுக்கினுமென்றுசினத்தேதாடுந்
தந்திணிதோடுணையாகநடந்தனர்தனிவீரர். (௧௬)

மாதாநவோரும்வள்ளறன்கேளிரும்வந்தொன்றாய்ப்
பெறையொர்பார்ப்பான்பின்செலவிட்டுப்பின்போரு
ம்துமுன்செய்தாராரியற்பகையானிதுசெய்தான்
உதவன்மட்டோநங்குடிக்கென்றுந்தீதன்றோ (௧௭)

பித்தனவன்செய்தானெனிலிந்தப்பெருஞால
மொத்திடுமோபழிமீட்குதுமென்றொளியாவன்னிலும்
முத்தலைவேலுங்கொண்டுபுரண்டெழுமுந்தீரின்
குத்தெறிவெட்டென்றார்ப்புறம்பாருங்குறுகுற்றார் (௧௮)

மான்முதலாந்தேவர்க்கும்வழித்துணையாம்வான
முன்றுணையாக்கொண்டிடுமடியார்பின்றழ்த்தெய்தநத
தென்றுளிகஞ்சத்திருவணையாரொடுசெலபேசு
வான்றுதிசெய்யப்போமதுகண்டுவளைத்திட்டார். (௧௯)

ஏடாபார்ப்பானென்செய்தாயெங்குலமாதை
நடார்காணக்கொண்டுநடந்தாய்நவையில்லாப்
பிடார்வேதகுலத்தாய்நீயிப்பிழைசெய்தாற்
கோடார்யாரெங்கெய்துதியென்றெதிர்கூடுற்றார். (௨௦)

பித்துட்பட்டவியற்பகைதன்னைப்பெரிதும்நீ
எத்தியிவட்கொண்டேகுவையேல்யாமேதுக்கு
வைத்துயிர்வாழ்வதுமாதைவிடுத்திடமாட்டாயே
வித்தரையின்முடிவின்னென்றாரெம்பெருமானார். (௨௧)

அச்சுற்றார்போன்மறைவடிவாந்தம்மருகெய்துங்
கச்சுப்பூண்முலையான்முகநோக்கக்கண்டெய்த்தீர்
* கிச்சுட்பட்டிடுதுய்யிலியற்பகைகேளோரை
நச்சுக்கூர்வான் கொண்டடுமென்றார்நவையில்லார். (௨௨)

என்றிடுமாற்றங்கேளாமுன்னிடியேறன்னார்
கொன்றிடுவேன்றடைசெய்குநடைத்துயர்கொள்ளாதா
நின்றிடுமென்றவணிறையுறவோர்தமைநேருற்றே
சென்றிடுமின்னுயிர்போமுனமென்றார்சிவநேசர். (௨௩)

ஈதவர்கொல்லக்கேட்டவரயாவருமென்கொன்னாய்
பாதகமெண்ணுப்பழியோராயோர்பனவற்குன்
மாதையளித்தாய்வழிவிடவந்தாய்மதியில்லாப்
பேதையரிற்பேதாய்பெருமிதமொழிபேசுறாய். (௨௪)

அந்தனானுன்னையிரந்தனனேற்பொருளதுதந்து
செந்தழன்முன்னோர்மாதைமணந்திடச்செய்யாதே
யுந்தனருங்குலமனையையிரந்தார்க்குதவென்றே
யெந்தநன்மாமறைகூறியதாகுமியம்பென்றார். (௨௫)

இப்படியொக்கலியம்புதல்கேட்டியற்பகையாரும்
மைப்புரைகண்டத்தானடியாரெம்பான்மன்னி
யெப்பொழுதேதுவிரும்பினும்குவனியெயன்றே
செப்புவதின்றொத்தன்மையுணர்ந்திலிர்கிறிதென்றார். (௨௬)

பூதிபுனைந்தரனாமநவின்றுகண்மணிபூண்டு
மாதியைபாகத்திறைபடிபேணும்மதியோர்கள்

சாதியினுற்சிவமாகுவர்செய்தொழிறுனெல்லா
மாதியான்செய்திடுதொழிலாமென்றறிவீரால். (௨௭)

சிவனடியார்பணிசெய்குவதேதற்றவமாகுஞ்
சிவனடியார்பூசனையேசிவபூசனையாகுஞ்
சிவனடியார்ருளறயும்மிடமேசிவனுலகாகுஞ்
சிவனடியார்க்கொன்றிகுவதேசெவ்வறமாகும். (௨௮)

சசற்கோர்பிழைசெய்யினுமுய்குவர்சனீரன்
னேசர்க்கோர்பிழைசெய்பவருய்கிலர்நெடுவானிற்
றேசற்றிடுகதிர்முன்னிற்றினுமத்திகழ்தேசால்
விசற்றிடுகதிர்பமணனின்றிடன்மேவாநால். (௨௯)

அடியார்க்கெளிபின்மதியணிவேணிபனென்றும்
படியிதவர்புகழ்சொல்குநர்பாரிப்பரிசாலென்
சொடியேரிடையாடனையவர்பேண்டக்கொடுத்தேனீர்
கடிதலிலாவதுமொன்றிலேசெல்குதிர்கடிதென்றார். (௩௦)

என்செய்வாமிவனெம்முறைகோனென்றெருக்கல்
மின்செய்யொல்கிடையான்முந்நோக்குபுகொடுத்து
பொன்செய்வங்குலமுழுவதுநீள்பழிபூணுதே
வன்செய்கைப்பனவன்பின்போகேல்வருகென்றார். (௩௧)

வேறு.

ஒக்கநினுரைப்பக்கேட்டேபொண்டொடியுணர்வாலயார்க்கு
பிக்கநிருரைததலீதோவிளங்கிழையவர்கள்போற்றத
தக்கதேநார்தெய்வங்கொணகர்தலையலாலுண்டோவன்னார்
சொற்கடவாமையன்றோகற்பெனச்சொல்வர்ஆயோர். (௩௨)

கணவர்சொற்பேணியன்றோவொருத்திகல்லாகின்றுள்
கணவர்சொற்பேணியன்றோகாலனையொருத்திவென்றுள்
கணவர்சொற்பேணியன்றோகதிரெழுதொருத்திசெய்தாள்
கணவர்சொற்பேணியன்றோவொருத்திகொங்கணவரவென்றுள்.

கடியுணைவிளக்கலென்பசரியைதன்கணவருண்ணும்
படியறுசுவைகளுட்டல்கிரிபைதன்பதியோடொன்றி
யொடிவிலாவின்பந்துய்ததலியோகமாமுரையினிற்ற
றுடியிடையார்சுட்கெல்லாநூனமென்றுரைப்பர்தொல்லோர்.

ஆதலீற்கொண்கர்வார்த்தையருமறையெனக்கொண்டித
மாதவர்பின்பான்செல்வேன்மனையிடைத்திரும்பிவாரேன்
பொதலேதருதினீரென்றன்புகழ்வசிட்டன்
காதல்சேர்பன்னியன்னகற்பினுக்கரசியானார். (௩௫)

இன்னணமிருவர்கூறும்வார்த்தைகேட்டுற்றோர்யாரு
நன்னயமொழியாலொன்றுடைபெறுதென்னும்வேலை
யன்னமென்னடைபாரோடுமெம்பிரானகலக்கெட்டிர்
சொன்னசொன்மறுத்துச்செல்லத்துணிதிரோவேனமறுத்தார

மறுத்ததுகண்டுள்ளவயப்புலிப்போத்தெனப்போய்க்
கறுத்துடைவாளையேந்திக்கால்பலவகையான்மாறித்
துறுத்துநாதலைகள்விழ்த்துடிதுடித்துடல்கள்சாய
வறுத்தெறிந்தறைகயஞ்சாதமர்வீளையாட்டயர்ந்தார் (௩௬)

விழுந்தனதலைகளெங்கும்விரிந்தனகுடர்களைங்கு
மெழுந்தனகுருதியெங்குமெரிந்தனகண்களைங்கு
மழுந்தினகுருதியாற்றினவயவக்கலன்களைங்கு
முழுந்துருண்முன்னீதுபுரிந்தனருவமையில்லா. (௩௭)

எண்ணிலராகிவந்தேயெதிர்ந்துளார்தம்மையெல்லாம்
விண்ணுளாராகப்போக்கித்திரிந்திடுமீரர்வேதப
பண்ணுளார்தம்மைநோக்கிப்பயப்படாதடிபேன்முன்னர்
நண்ணுமிக்கான்கடந்துவிடுக்குவனடக்கவென்றார். (௩௮)

மாதுடன்வஞ்சலேடமருவினர்முன்போகப்பின்
ஏதமிலடியார்செல்லவிறைவர்சாய்க்காட்டின்மாதே
போதலுந்தொண்டர் தம்மைப்புகழ்ந்துநீர்மீள்வீரென்ன
வாதாத்நொதொழந்தேத்தியரசுர்பின்னவருமிண்டார். (௪௦)

செயற்கருஞ்செய்கைசெய்திருத்தொண்டர்மிண்டுபோகப
புயற்கருங்குளத்தானோக்கிப்புண்ணியவணிகச்செல்வ
னயர்ப்பிலானபாக்ககில்லானகல்கின்றனென்றேயன்பார்
இயற்பண்கயாமைமீளவெம்பிரானழைக்கலுற்றார். (௪௧)

புண்ணியவடிவவோஷம்போகலைவருதியோல
மெண்னுதற்கரியசெய்தவியற்பகைமுனிவவோலங்

கண்ணுதற்கன் பவோலமென்றனன்கரியோன்கஞ்சப்
பண்ணவன்மறையோலிட்டுப்பற்றுதற்கரியனான். (சஉ)

அவ்வுரைசெவியிற்கேளாவடியனேன்வந்தேன்வந்தேன்
றெவ்வர்களுளரேலின்னுஞ்சேணிடையேற்றுகின்றேன்
இவ்வுரையுண்மையென்றேயியற்பகையெய்துமீபோதி
னுவவிடைமறைந்தெம்பெம்மானும்பரிற்கோலங்கொள்வான். (ச)

வந்தவர்களுளரேலின்னுஞ்சேணிடையேற்றுகின்றேன்
செந்துகிற்குன்றிறுவுஞ்செழும்பசங்கொடியையெய்ப்பக்
கொந்தணிசூழற்குவென்றோதையாருடனேசாய்க்காட்
டெந்தையார்விடைமேல்வானிலெழுந்தருள்கோலங்கண்டார் (ச)

கண்டனர்தொழுதுவீழ்ந்தாரெழுந்தனர்கனிந்தவன்புட்
கொண்டனர்சிரமேற்செங்கதகுவித்தனர்கோலமாய
முண்டகத்தவிசோனையோன்சதமகன்முதலாவள்ள
வண்டர்கட்கரியோன்குமமலனைத்துதிக்கலுற்றார். (சந)

தேவர்கடேவேபோற்றிதிரிபுரதகனுபோற்றி
குவெனுங்கோதையாளோர்கூறுடைப்பரமபோற்றி
வாவெனக்கூறியெண்ணவழித்தொண்டுகொண்டாய்போற்றி
தாவிடாப்புகழ்சேர்சாய்க்காட்டெசனேபோற்றிபோற்றி. (சௌ)

எனவிவர்போற்றும்மெல்லையெம்பிராநடியார்தம்மை
நினையன்றியாவிரந்தநீணிலத்திதுபுரிந்தார்
மனமிகமகிழ்ந்தோமுன்றன்மணக்குலமடந்தையோடு
நனைமலர்த்தாரோய்நீயுநம்முடன்போதுகென்று. (சௌ)

ஆன்பொருவடிவமாயவடியவர்தமக்குந்தெய்வ
மன்பெருங்கற்புவாய்ந்தமனைவியார்தமக்குந்தக்க
தன்றிருவருளானீடுதனிப்பெரும்பேறளித்துப்
பொன்புனைதிருச்சாய்க்காட்டின்புனிதமார்தனியுட்புக்கார். (சஅ)

விண்ணவர்பூவின்மாரிபொழிந்திடவேதமார்ப்பப்
பண்ணவர்முனிவர்போற்றப்பண்புறுசீவலோகத்தி
னுண்ணிறையன்பர்கும்பிட்டுடனுறைபெருமைபெற்றார்
எண்ணருஞ்சுற்றத்தோரும்வானிடையின்பம்பெற்றார். (சக)

முற்றிற்று.

சுருக்கசங்கிரகம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே இயற்பகைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்து, சாயாவனேசுரருடைய கிருவடிகளில் இடையறாத அன்புடையவராய், பரம்பரையிற் றோன்றிய பெருஞ்செல்வத்தினராய், சிவனடியார்கள் வேண்மொ வவற்றைப் பேரன்போடு கொடுப்பவராய்க் கற்பினுக்கரசி யாரென்னு மனைவியாரோடு இல்லறத்தைவழுவாது நடத்திவா முநாளில், சாயாவனேசுரர், தம்மடியார் விரும்பிய பொருள்த ன இயற்பகைநாயனார் இல்லையென்னுமல் கொடுக்குந் திருத் தொண்டை உலகத்திலுள்ளோர் யாவருங்கண்மிய்யுமாறு திரு ஷுளத்தெண்ணி, வெள்ளியவஸ்திரத்தை யணிந்த இடையையு டையவராய், பீதாம்பரமணிந்த திருத்தோளினராய், உருத்தி ராக்கமாலையணிந்த கண்டத்தினராய், திருநீறுங் கலவைச்சார் துஞ் சாத்தியதிருமேனியராய், பொற்பிரம்புதாங்கிய வலத்திரு க்கசுரத்தினராய், வெண்புரிநூலணிந்த மார்பினராய், மணமாலை யணிந்த குஞ்சியராய்த் தூர்த்தப்பிராமணத்திருமேனிகொண்டு இயற்பகைநாயனாருடைய “ நவரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப பெற்றுத் தேசோமயமாய் விளங்குகின்ற, திருமாளிகையினிடத் தே யெழுந்தருளுதலும், இயற்பகைநாயனார் எதிர்கொண்ட ஸைத்துத் தொழுது பொற்பிடத்தேற்றி நறுமலர்கொண்டு திரு வடிகளைப்பூசித்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து, அடியேன் றுன்செய்த தவவடிவாய் என்குலமுழுதும் ஆண்டருள இங் கெழுந்தருளியவரே யென்று துதித்து நின்றமாத் திரத்தில், வஞ் சுவேடங் கொண்டருளிய பெருமான் அவரை நோக்கி இயற்பகையே! நீ சிவபத்தர்கள் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கின் றயென்னும் புகழ்கேட்டு, நாம் ஒருபொருளை விரும்பிவந்தோம் அப்பொருள் கொடுத்தற் கிசையுமாயின் யாமுங்கேட்கலாமெ னறுசொல்லியருள, இயற்பகைநாயனார் வணங்கி சுவாமி அடி யேன் பொருள்கள், சிவனடியார் விரும்புமிடத்துக் கொடுத்த ிஞ்சியனவேயென்றுகூற, எம்பெருமான்கேட்டு இயற்பகையே! உன் காதல் மனைவியை விரும்பி வீந்தோம், கொடுப்பாயாகவெ ன்று சொல்லியருளும், நாயனார் மனமகிழ்ந்து ஐயரே! அடி

யேன் முன்செய்த தவத்தால் என்னிடத்துள்ள பொருளையே தேட்டிர் கொடுத்தேன் என்கூறி, விரைவில் மனைவியாரிருக்கு மீடத்திற்போய், கற்பினுக்கரசியே! உன்னை இப்பொழுது இங் கெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனடியார்க்குக் கொடுத்தேன் அவ ருடன் செல்வாயாக, வென்று சொன்னமாத் தீர்த்தில், கற்பினு கரசியார் கலங்கிப், பின்றெளிந்து, நாயகரே! உம்முடையதிரு வார்த்தைக்கெதிர்வார்த்தை யுண்டோ அடியேன் அவ்வாறே செய்கின்றேனென்று இயற்பகையார் திருவடிகளிலே நமஸ்கரி த்து எழுவதற்கு முன்னே இயற்பகையாரும், அவர் சிவனடியா ர்க்குரியராயினாரென்று எதிரேவணங்க, கற்பினுக்கரசியார் வஞ் சவேதியர்பாற்சென்று வணங்கி நின்றார். அப்பொழுது நாய னர் வேதியரைவணங்கி, சுவாமி! இன்னும் யாதேனும்பணிவிடை யுண்டேவென்று தேட்சு, வேதியர், அன்பனே! இவ்வுரையும் உன் சுற்றத்தாரையும் கடந்து நம்மையனுப்புவாயாகவென்று சொல்லிப்ருள, நாயனார் ஐயரே யான் முன்னேதானே செய்ய வேண்டியபணிவிடையை இதுவரையிலும் தாழ்த்த குற்றத்தை ப் பொறுத்தருள்வீரென்று, யுத்தகோலங்கொண்டு வானோநதி வந்து, வேதியரை மனைவியாரோடும் முன்னே செல்லவிடுத்து, தாம் பின்செல்லும்போது கற்பினுக்கரசியாருடைய சுற்றத்தா ரும், நாயனார் சுற்றத்தாரும் ஒருங்குகூடி, இக்காரியம் உலகத் தில் யார்செய்தார் இயற்பகைதான்செய்தான். இதனாலுண்டா கும்பழியவன்மட்டோ? நம்குடிக்கு எஞ்ஞான்றுந் தீராப்பழியா ருமே இப்பழியை மீட்போமென்று யுத்தகோலத்தராய் வந்து, கற்பினுக்கரசியாரோடு செல்கின்ற எம்பெருமானாகிய வஞ்ச வேதியரை வளைந்துகொண்டு, ஏ அடாபார்ப்பானே! என்னகாரி யஞ்செய்தாய் எம் குலப்பெண்ணை நாட்டார் காணும்படிக்கொண் டு நடக்கின்றாய் வேதகுலத்துப் பிறந்த நீயே இப்பிழைசெய்தால் உலகத்தில் நெறிதப்பாதவர்மார்? போகாதே என்று தடுத்தார்கள். அச்சமயத்தில் வேதியர் அஞ்சவா போல் கற்பினுக்கரசியாரை நோக்கியருள, கற்பினுக்கரசியார் சுவாமி! பயப்படாதீர் இவர்களை இயற்பகையார் வாளுக்கீசை யாக்குவாரென்கூற, இவ்வார்த்தையைக்கேட்பதற்கு முன்னே இயற்பகையார் சுவாமி பயப்படாதீர் தடைசெய்கின்றவர்களைக்

கால்கின்றேனென்றுகூறி, தடைசெய்யும் சுற்றத்தாரை யெதி
 நுது, நீங்கள் தடைசெய்யாமல் உயிர்பிழைத்துப்போங்கள் என்
 றீர். சுற்றத்தார்கள், இயற்பகையே! என்னசொன்னும்? பீழிவருமெ
 றெண்ணாமல் இப்பிராமணர்க்கு மனைவியைக் கொடுத்தாய்
 பிழிவிடவும்வந்தாய் அறிவில்லாதவனே மனைவியையழைத்துக்
 கொண்டு திரும்புவாயாகவென்றார்கள். அவ்வார்த்தையைக்கே
 டட இயற்பகையார், சுற்றத்தார்களே நீங்கள் சிவனடியார்பெ
 நமையைச் சிறிதும் அறியமாட்டீர்கள், யான் சிவனடியார்வரு
 மும் பொருள்களை இல்லையென்மற கொடுத்தலையே விரத
 யாகஉடையேன் இப்பொழுதும் இச்சிவனடியார் விரும்பிக்கே
 டடலால் என் மனைவியைக்கொடுத்தேன். நீங்கள் தடைசெய்ய
 நாதபயனில்லை, தடுப்பீர்களாயின் என்வாளுக்கிரையாவீர் என
 றீர் சுற்றத்தார் இவன் நம்முடைய வார்த்தையைக்கேளான
 யம்என்செய்வோமென்று வருந்திப் பின்பு கற்பினுக்கரசியாரை
 நீராக்கி அம்மா நம்குலமுழுதும் பெரும்பழியடையா வண்ண
 ம்வேதியன்பின்செல்லாமல் திரும்புவாயாகவென்றார்கள். அதனை
 கேட்ட கற்பினுக்கரசியார் அறிவான்மிக்க உறனவின்னே! நீர்
 இவ்வாறுகூறுதல்தகுமோ பெண்களுக்குக் கணவரோ தெய்வம்
 அவர் சொற்படி நடப்பதே கற்பு. கணவர் சொல்லைக்கேட்டு
 ஒருத்தி கல்லாகின்றாள். கணவர் சொல்லைக் கேட்டு ஒருத்தி
 பமனை வென்றாள். கணவர் சொல்லைக் கேட்டு ஒருத்தி ருரியனு
 திக்காமற்செய்தாள். கணவர் சொல்லைக்கேட்டு ஒருத்தி கொங்
 கணரைவென்றாள். அன்றியும், பெண்களுக்கு வீட்டை விளக்
 குதல் சரியையென்றும், கணவர்க்குப் போசனம் ஊட்டுதல்
 கிரியை யென்றும், கணவரோடு இன்பமனுபவித்தல் போகமெ
 ன்றும், அவர் சொற்படி நடத்தல் ஞானமென்றும் பெரிபொர்
 சொல்வார்கள். ஆதலால் யான் என் கணவர் திருவார்த்தையின்
 படி இவ்வேதியர்பின் செல்வேன். இனித்திரும்பி மனையிடத்து
 வாரேன் நீர் திரும்பிப்போதலே தகுதியென்றார். இவ்வாறு
 இருவர் வார்த்தையையும் கேட்ட சுற்றத்தார் இனிநயவார்த்தை
 யால் ஒன்றும் நடவாது; தடைசெய்து கற்பினுக்கரசியாரை
 நீள்விப்பதே தகுதியென்றார். அச்சமயத்தில் வேதியர் கற்பி
 னுக்கரசியாரோடும் நடந்தருளினார். சுற்றத்தார் வேதியனே!

எங்கள் சொல்லைமறுத்துப்போகாதே என்று, ஆயுதபாணியராய்த்
தடுத்தார்கள். அது கண்ட நாயனார் கோபங்கொண்டு வானையே
நதிச்சென்று சாரிமாறிப்போர் செய்து சுற்றத்தாருடைய தலைக
ளையறுத்து வீழ்த்திக்கொன்றுவிட்டு வேதியரை வணங்கி, சுவா
மி! யடியேனுக்கு முன்னரே நடந்தருள்வீர். இங்காட்டைக்கடந்
துவிடுப்பேன் என்றார் வேதியர் கற்பினுக்கரசியாரோடு முன்னும்
நாயனார் பின்னுமாக நடக்கும்போது திருச்சாயக்காட்டிற்குச்ச
பிபத்திற்செல்லும் சமயத்தில், வேதியர் நாயனரைப்பார்த்து,
திருப்பிச்செல்வாயென்றார். நாயனார் வணங்கித் துதித்து மீண்டு
கிலதூரஞ் செல்லும்போது, எம்பெருமான் இயற்பகையாரை
பிளவும் அழைக்கத்தொடங்கி, “பிண்ணியவடிவனே போலம்,
போகாமல் வருவாய் ஒலம், பிறரால் எண்ணுதற்கும் அரிய செய்
கையைச் செய்த இயற்பகை முனிவனே போலம், சிவபிரார்க்
கனபனே போலம்” என்றார். நாயனார் அத்திருவார்த்தையைக்
சேட்டு, சுவாமி! அடியேன் வந்தேன். வந்தேன். இன்னும் பகை
வாசருண்டாயின் கொல்கின்றேன் என்று கொல்லிக்கொண்டு
மீருநத விரைவோடு சென்றபோது, எம்பெருமான் வஞ்சவேதி
பவேடமறைந்து ஆகாயத்திற் திருக்கோலங்கொள்வாயினார்.
வந்த நாயனார் மனைவியாரை மாத்திரம் கண்டு, தம்பால்யாசித்த
வேதியரைக்கானுமல் வருந்தும்போது (சாயாவனேஸ்வரர்கூடுவ
னறகொதைமம்மையாரோடும் இடபவாகனத்தின்மேல் ஆகாயத்
திலெழுந்தருளிய திருக்கோலத்தைக்) கண்டு, பேரன்புடனே
நமஸ்கரித்துத்தோத்திரஞ்செய்தார். சாயாவனேசுவரர் இயற்
பகைநாயனரை நோக்கி, “அன்பனே! நீ செய்த திருத்தொண்டி
ற்கு மிகமகிழ்ந்தோம். நீ புன் மனைவியோடும் நம்முலகத்திற்கு
வருவாயாக” வென்று சொல்லித்திருச்சாயக்காட்டுத்திருக்கோ
யினுட்புகுந்தருளினார். இயற்பகைநாயனார் தம்மனைவியாரோ
டுஞ்சிவலோகத்தை யடைந்து சிவபெருமானுக்கும்பிட்டு உடனு
றையும் பெரும்பேற்றைப்பெற்றார். அவர் சுற்றத்தாரும் வானுல
கங்ன்பததைப்பெற்றார்கள்

முற்றிற்று.

சங்கமுகதீர்த்தச்சுருக்கம்.

சீருற்றோங்கிடும் புனித சங்கமுகதீர்த்தத்தின் சிறப்பியாவு
நீருற்றோங்கிஞ்செய்யநீள்வேணி நிமலரிருபாதப்போதி, னாருற்
றோங்கிமெனத்துமுனிவீர்காள் யானெடுத்துநவிலற்பாற்றே, வே
ருற்றோங்கிடு மந்தத்தீர்த்தத்தினியல்பொர் சிறிதிசைப்பக்கேண்
மின். (க)

தானமொடுதவமென்னு மிரண்டினையுந் தரணியுள்ளோர் புரி
ந்துவாழ, வானளவுஞ்சையமெனும்வரைநின்றோவாடுதென்றும்வடு
காவேரி, மானதி நல்வண்மைபெறும்புகார்நகரிலரனருளான் மரு
விக்கிழ்பா, லானகடற்புகுதுமிடஞ் சங்கமுகதீர்த்தமென வறை
வாமாதோ. (உ)

வேறு

ஆதியீடுலொருகற்பத்திலசலையி லுயிர்கள் யாவும்
பாதகமென்னுந்தீயபங்கமீதழுந்திமேனப்
பூதலமா துபாரம்பொறுதுபுண்டரிகப்போதின்
மீதுறுவான்முன்குற விதியுமாதவன்பா லுற்றே. (ங)

உரைத்தனன்சேட்டமாயோ னாழிதோ னாழியோங்கும்
வரைக்கயிலாயமுற்றேவள்ளாரருள்சேர்செம்பொன்
மரைத்திருத்தானைமுன்னிவருடமாயிரநோன்பாற்ற
நரைத்திருவிடைமேற்றேன் நிரம்பனுங்காட்சிநல்கி. (ச)

நத்துறுகரத்தாய்வேண்டும்வரமெவனவில்வாயென்ன
வித்தகபுலியோர்பா வம்விலகுமாறருள்வாயென்றே
யத்திருமாயோன்வேண்டவாழிவரய் வருநஞ்சுண்ட
வுத்தமக்கருணையாள னுந்திபூத்தோணைநோக்கி. (ரு)

வேதவா கமபுராணமிருதியேமுதலயாவும்
பூதரவடிவமாகப்பொருந்தியுள்ளனவவற்றைச்
சீத்மார்புனலதாகச்செய்குதுமநீர்மூழ்கின்
மேதினியுயிர்கள் பாவம்விடுத்தருங்கதியிற்சேரும். (சு)

எனமொழிந்தவற்றையெல்லா னினியநீர்வடிவமாக
வுள லுமங்கவைகள்யாவுமோங்குபுண்ணியநீ ராகுக

கன்னிசுந்திரைகள் விசிக்கணக்கில்யோசனையெல்லைத்தாய்
முனமுதுந்தன்மைகண்டுமுவர்க்குமுதலாமுர்த்தி. (௭)

சூக்குமவடிவமாகப்பிரிந்தனன்றுயவநீர்
பூக்கமழ்குமுன்மாதாகிப்பொற்புறுகயிலாயத்துங்
கார்குமால்வைகுந்தத்துங்கடிகமழ்கமலப்போதின்
மேக்குறுசதுர்முகத்தோன்மேவுசத்தியலோகத்தம். (௮)

சஞ்சரித்திடுதினத்தோர்தினத்தினிற்றமிமுணர்ந்தோன்
மஞ்சுசூழ்பொதியமேவுமாதவத்தோர்தங்கோமான்
ஈஞ்சனதூர்புக்கந்தக்காரிகைதண்ணைக்கண்டு
விஞ்சியகாதல்கூர்ந்துவேட்குமாறுள்ளஞ்செய்தான். (௯)

ஆங்குகண்டவேதாலத்தமிழ்முனியைநோக்கி
யிங்குவாணைக்கடத்திலெடுத்தேகென்றியம்பவந்தப்
புங்குமுறனைக்கும்பத்திறபொற்புறக்கொண்டமிண்டே
பொங்குறுசையவெற்பினும்பரக்கடத்தைவைத்தான். (௧௦)

அம்மலைவயின்முற்காலத்தருந்தவமுனிவர்பல்லோர்
செம்மைசேர்பலாசமொன்றிற்சேர்ந்திருந்தனர்களாகக்
கம்மகவான்வேள்விக்காக்கடிந்தனன்கருதியத்தை
யம்முனிவராசினந்தேயரிக்கரசொழிகவென்றார். (௧௧)

சாபமேயிடுதல்கண்டுதண்புனன்மருதக்கோமான்
கோபமிக்கையர்காணீர்குற்றமொன்றிலாதவெண்ணைப்
பாபமிக்குளன்போலெண்ணிப்பகர்ந்தனிர்சாபநீவிர்
தாபமிக்கிவ்வரைக்கட்டண்டமாய்முனைத்திரென்றான். (௧௨)

என்றயிந்திரணைநோக்கியிருந்தவமுனிவரயாரும்
நின்றசிரர்க்கோவேறுறுநெடியமாயாகஞ்செய்தோ
யினறெறமக்கிசைத்தசாபமெம்மைவிட்டென்றுநிங்கு
நன்றுரைசெய்வாயென்னநாகர்கோனவிலுற்றான். (௧௩)

மலயமாதலங்கையேந்துமவளமிகுகரவநீரா
லலகிளோன்பினிர்நஞ்சாபமகன்றிடுமெனலுமன்னார்
பலகிளைவடிவங்கொண்டப்பகுப்பதவரைப்பினிடி-
யிலகுறநின்றார்முன்னமியம்புமக்கடத்தின்மீது. (௧௪)

கருமைசேர்காகமேறக்கண்டனன்கடத்தின்வந்த
திருமுனிபொயோவென்றுசெப்பலுமனைவமாற்றம்
பெருந்தினைக்கென்றெண்ணிப்பிஞ்ஞகனருவினவே
பொருபெருங்கடத்தினின்றுமொல்லியிற்பாந்தொடற்றல். (௧௮)

அந்தநற்புனிதரீபாய்த்திவதலுமயர்கோமான்
ந்ததோர்சரபகீங்குத்தவமிசுமுனிவ்யாரும்
ழந்தையவடிவமெழ்திமுழங்கும்புனிதரீதோய்த்
ந்தமில்லிறைவற்புசித்தரும்பெறல்வினேசேர்தார். (௧௯)

வேகமிக்கநீர்செல்லும்வேலையிறீவேரோன்சிற
ளாகவோர்மகளாய்க்காவேளிப்பெயரடைந்துயின்னர்
மாகரும்விரும்புசெல்வமருவழும்புகாரினுற்றுச்
சாகரீமென்னுங்கேள்வன்றனைமுணம்புணத்தன்றே. (௨௦)

வேறு.

அனையகாவிரிபுகுமலைகடற்றுறை
தனைநினைந்தோர்களுந்தமதுள்ளத்திடை
நினைவனயாவையுமெய்திரீவிரு
வினையையும்வென்றானடியின்மேவுவார் (௨௧)

வேறு

பொன்னிரீர்கடலிற்செல்லும்புனிதசங்கமத்தின்முழி
பன்னிதியாடைபொற்புணற்பகாயரிசியாதி
பன்னிருபனவர்க்கீந்தோர்பன்னிருபிறப்பிவிட்டித
துன்னியபவங்கள்போக்கித்தூயவானடைவார்மாதோ, (௨௨)

அப்புணற்றிர்தன்னிலயன்முகத்துதித்தோரான
வொப்பருமறையோர்க்கேமமுதவினர்விதியூர்சேர்வர்
முப்புரம்பொடித்தநாதன்முகத்திலுற்பவித்தசைவ
விப்பிரர்க்கேமமீந்தோர்வெள்ளிமால்வரையிற்சேர்வர். (௨௩)

அந்தநற்புனிதரீத்தத்தாடித்தென்புலத்தினோர்க்குச்
சுந்தையிலன்புகுர்ந்துதிலதருப்பணஞ்செய்வாரேல்
எந்தையார்சாய்க்காட்டசரெள்ளொன்றுக்கயுதமாண்டாய்
நந்திடாதவரைவானநாட்டினையாளவைப்பார். (௨௪)

அப்புனற்புனிததீர்த்தவீரமுதியணிந்தோன்றின்னை
யொப்பயர்வில்லாதானையொன்மலர்கொடுபூசித்தேவர்
அப்புறழ்வேணிபாலச்சுடர்விழிதோனுகநதா
ரப்புறவேணிபெற்றேயரன்றிருக்கயிலைசார்வார். (௨௨)

அகத்தியமுனிசினங்கொண்டாழியுன்குவலென்றேமுச்
சுகத்தினர்கொழுமுயூரஞ்சாரதருவ்வள்ளலாமைம
முதத்தின்றொழுலுமநதமுதவ்வனம்முனிவனுக்கு
மிகத்திருவுறுமுலோபமுதத்திரபென்னுமின்னை. (௨௩)

கதிதருமிடபதீர்த்தக்கரையிவினியநானிற்
றுதிபெறுமுனிவர்சூழத்தூயசெந்தழன்முனனாக
விதிவழிமணஞ்செய்ததான்விளங்குமம்மன்றலாங்கப்
பதிவயினிரநாள் கரஹம்பாங்குறநடக்குமன்றே. (௨௪)

வேறு.

காவிரிதாதையாங்கவேரமாதவன்
பாவிரிபுகழ்ப்புகார்ப்பட்டினத்துநீஇக்
காவிரிபந்திகலக்குஞ்சாகரப்
பூவிரிபுனற்குடப்பூரணைக்கணை. (௨௫)

விதியினின்முழ்கிவெண்ணீறுகண்டிகை
யிதமுறவேபுனைந்தைந்தெழுத்தெணி
நிதிமுதலாய்ப்பலநிமலவேதியர்
மதியிக்ககளித்திடம்கிழ்வின்ன்துபின். (௨௬)

வேறு.

அற்புதத்திருச்சாய்க்காட்டினண்ணைப்பூசித்தேத்தி
யுற்பவந்துடைப்பானுள்ளத்துன்னியாரணமுணர்ந்தோள்
றற்பெயரதனலோர்ந்தனவனமியற்றியாங்குப்
பற்பகல்வைகநோற்றுப்பரமர்தாணிமுலிற்புக்கான். (௨௭)

வேறு.

உலகமெலாந்தொழுதேத்தும்பரிதிவானவன்மருவுகொங்கு
கற்பி, னிலகுமெழின்மனைளையயவன் மேனிலெம்மைபொருதி
ணையுங்காலை, யனில்புகழ் நாரதப்பேர்முனிவரக்கண்டவனொடி.

கறையவன்னன், நிலைநுதற்சாயைநீ திருவளர்மூம்புகார்நகரக்
கன்னிற்சென்றே. (௨௮)

பொன்னிமாந்திராய்ந்துபுணரியையும்புனித முறப்பிரிந்திட்
டோங்கி, மன்னிவளர்ச்சங்கமுகப்புணன்மூழ்கிச் சாயக்காட்டின்
வரதர்பொற்று, ஞன்னியிசுமார்வத்தாற்பணிந்தேத்தி லுன்கண்
வன்மேனிவெம்மை, மின்னணையாய்நீசகிக்குந்திறன்மந்தாகினிச்
சென்னிவிமலரீவார். (௨௯)

ஆய்யமுறாதேகென்னப் புகன்றலவரனருளே முன்னிச்சா
யை, யெய்யுமதனைக்கணையாற்றன்கொழுநனிளைத்திடா திருக்கு
மாறு, செய்யவெணித்தன்போலோர் மாதனைத் தன்மாயத்தாற்
சிருட்டித்தாங்கே, வெய்யவன்பால்விடுத்தவன்று னறியாமற்பு
கார்நகரைமேவினாள். (௩௦)

மேவியருட்சங்கமத்திலாடிவொன்புதும்வேலைவிண்வாழ்வெ
ய்யோன், நேவிமிகச்செயுமாயைத்திறமுமருந்தவமும்பாழ்முனி
யாற்றோந்தென், னவியணையாள்புரியுந்தவம்யானுயியற்றுவலெ
ன்றகத்திலுன்னிக், காவிரிசங்கமம்புக்கம் மெனுவளவிற் காதலி
பைக்கண்டான்மன்னே. (௩௧)

கண்டனகண்மணியே நிற்பிரிந்திரே நின்போலக் கடனஞ்ச
ண்ட, கண்டனடியுளங்கொண்டிப்புண்ணியநீர்மூழ்கிச்சாயக்கா
ட்டின்மேவு, மண்டர்பிரான்றனையிந்துசேகரனைப் பூசித்திங்கரு
ள்பெற்றுய்வே, னொண்டொடியேயெனப்புதலச் சாயைகேட்
டுவகைமேலுவகைகொண்டாள் (௩௨)

பின்புதினகரதேவும்பிணைநிகர்கட்சாயையு மப்பெருகுதீர்த்
தத. தன்பொடுதூல்விதிப்படியேயாடி வெண்ணீ றணிந்தக்கவா
ரம்பூண்டே, பின்புபுணைசாயக்காட்டினிறைவர்தமைப்பூசைபுரிந்
திறைஞ்சிநின்ற, மின்பொலிசெவ்வேணியடே வண்ணவர்க்காந்
ருசண்டவிமலாவென்று. (௩௩)

போற்றிநின்றரவர்முன்னம்பொருப்பரையன் புதல்வியிடம்
பொருந்தித்தோன்ற, வேற்றினிடத்தெம் பெருமா னெழுந்தரு
ளியினநினக்கென்வேண்டுமென்ன, நீற்றினவென்மனை சாயைநி

னைத்தவரமருள்புரிவவரிமலாவென்றே, சாற்றினனென்றுழிறை
வன்சாயையையரின்னெண்ணமெவன்சாற்றுகென்றான். (௩௪)

மெய்வனே மெய்வவர்க்கு வெண்மதியோ டரவனியும்மே
லோய்வெய்யோன், செய்யதிருமேனிவெப்புமுள்ளனகூர்மோடு
சளுஞ்செய்யுந்துன்ப, மய்யசசியாதடியா எய்நுகின்றேனெனச்
சாயையறையவைவன், வெய்வவன்றன்மேனியுறும்வெம்மையை
நியாற்றுதிதன்மின்னேயிந்தோம். (௩௫)

காசிபனாற் கதிரவன்றன் மெய்திருத்திக்குகாடுத்திடுவோம்
கவலாயென்றே, யாதிறவக்காசிபனை யழைத்தலரியங்கத்தைச்சா
னைசேர்த்துத், தேசபெறமுண்டுகளைக்கடைந்துதேய்த்ததன்பான்
மெய்திருத்தென்றோதி, மாசகலிந்திரவி லிங்கத்துட்புகுந்தான்
மடந்தையிடப்பாகன்மாதோ. (௩௬)

ஆரணமாகமற்றநத காசிபனானசன்தாவையாகமுமுல,
காரணனாஞ்சீவபெருமான்மொழிப்படியோர்க்கினுறுசாணையின்
கட்சேர்த்திச், சீரணவக்கடைந்துகூர்புரிந்திடுமுண்டுகள்யாவுந்தீ
ர்த்துச்செம்பொன், வாரணவுந்தனச்சாயாதேவிமகமனமகிழ்ச்
செய்தான்மன்னோ. (௩௭)

தேசமருமேனிபெறுசெம்பரிதிவானவனுஞ்செழுநீரோங்கி,
வாசமுறவளர்கமலமலர்போலு மலர்வதனச்சாயைமாதும், நே
சமுடன் றண்புகார்ச்சாய்க்காட்டினின்மலனை யிறைஞ்சிப்போ
ற்றி, யாசகலுந்தம்பதிபுக்கிந்திரநாதனைச் சிந்தித்தருளாஸ்வாழ்ந்
தார். (௩௮)

வேறு.

மின்னுபொன்னுலகாண்டிமுவேந்தனைப்பயந்த
மன்னுமாதவத்ததிதிதங்குரவனைவணங்கிப்
பொன்னெனும்பெயர்ப்புண்ணியாவுலகெலாம்பூத்த
கன்னிபாகனைக்கருதியன்றவஞ்செயரினைந்தேன். (௩௯)

அனையநோன்புதானடிகணீரெதன்பொருட்டென்னில்
வினையிலவெய்யராந்திமகார்வினைத்திடும்வெம்போர்
முனையிலென்மகார்முடிந்திடாதிருந்திடக்கொன்றை
புனையுழிநிலாப்புகங்கவன்பால்வரம்பெறற்காம். (௪௦)

மதியணிந்திடும்வரதனர்க்கம்புவிமீதிற்
பதிகள்பற்பலவவற்றருந்தவழிகப்பலிக்கும்
பதியையான்மலமிப்பற்றிடப்பணித்தருளென்ன
வதிதிகாசியின்மேம்படுதலங்கனாறவற்றுள் (சக)

மிக்கதாயதுவிளங்குசாய்க்காடதின்மேவித்
தக்ககாவிசிக்கமம்படிந்துசாய்க்காட்டின்
முக்கனாபகற்பணிந்தருந்தவமுயன்றிடினான்
மக்கள்பாவருமடிந்திடாவரஞ்சிவன்வழங்கும். (ச௨)

என்றுதேசிகனியம்பலுமவன்டியிறைஞ்சி
யன்றுநற்சுரத்திங்களுநிமிமதியலரோ
நென்றுமேல்வையுமுறுதலினும்பராரொருவித்
ஞன்றவில்லிசாய்க்காடெணங்குலப்பகிருறுகி (ச௩)

பொன்னிரீப்புரும்புனிதமார்சங்கமம்புந்தே
மின்னுவேணியர்கிமலர்சாய்க்காடர்தான்வணங்கி
யன்னமென்னடையன்னையைக்கவென்றகொதை
தனையுமப்பணிந்தீந்திரன்றய்தவம்புரிந்தாள் (ச௪)

வேறு.

புங்கனர்ப்பயந்தவண்ணபுனிதையைவாமங்கொண்ட
வங்கனன்றிருத்தாளுன்னியாற்றநாட்டவஞ்செய்காலை
மங்கையோர்பாகன்வெள்ளைமால்விடைமீதுதேதின்றி
நங்ககரின்னெண்ணமென்னநவிலெனநவிலலுற்றுள். (ச௫)

எங்கனாபகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி
சங்கராபோற்றிநாயேன்றணையர்தானவர்தம்போரின்
மங்கலுற்றிறவாவண்ணம்வரமருள்வரதவென்னத்
திங்கள்சேர்வேணித்தேவன்றிருவருள்புரிந்துசெப்பும் (ச௬)

மகரமாதத்திலாதிவாரத்திலமைமாயோனாள்
புகல்விதிபாதந்தம்மின்முதனடுவிறதரக
தருமருணைதயஞ்சார்சாற்றருத்தோதயத்தின்
தகிலாவிந்துவாரநேர்மகோதயத்தின்மன்னே. (ச௭)

மேடமாமதிமுன்னாகவிளங்குறுதிங்கடோறும்
பிடுறுமகையிலல்லோன்பிறங்குபூரணநன்னாளிற்

கூடுறுகிரகணத்திற்குலவுசங்கமதீர்த்தத்தின்
 னுடுவார்கெய்தபாவமனைததுந்தீர்நதுய்வரன்றே (சௌ)

சாறுநாட்களிற்பறையாடிதயிலமைசூடமீன்பெளவம்
 தோற்றுமீருதயஞ்சோமசூரியகிரகணங்க
 ளுன்றமுற்றினொளாசூமிவற்றிற்பறையமையின்மூழ்கி
 நோற்றினையதனுலுன்றநோன்பையாமிகமகழ்ந்தோம். (சக)

மாதவற்கொடுபாலவலைமதித்ததனிடத்திற்குரூன்முஞ்
 ளுதமாரமுதையுன்றன்செல்வர்கட்கேயினிப்போம்
 மீகாதிலவமுதமுண்டுன்குமரீர்களமரராவா
 மர்துநீகவலென்றேமாயவன்றன்னைநோக்கி. (நௌ)

கிரமாரகடல்கடைந்துகிளர்ந்தெழுமமுதந்தன்னை
 யீரமார்முனவானோர்க்கேயினைபென்றருள்புரிந்தே
 யாரலர்கொன்றைமதீதமரவுவெண்டலைகரந்தை
 நீரவிாமதியஞ்சூழின்மலன்மறைந்தான்னே. (நக)

சுந்தரவதிதிராய்க்காட்டிசுந்தாட்டாழுதுபோற்றி
 யந்தரநாட்டிற்சென்னுளண்ணலாரருளினிலே
 சுந்தரநிறத்தன்றிம்பாற்கடல்கடைந்தமுதம்பெற்று
 வந்தரன்முன்சாய்க்காட்டிலதிதிதன்மைந்தர்க்கீந்தான். (நௌ)

இந்திரனாதிவானோரிறைவனதருளின்மாயோன்
 நந்திமமுதமுண்டுசாவிளத்தன்மைவாய்ந்தே
 யந்திமேனியனைச்சாய்க்காட்டண்ணலைக்கருணைவேற்பைப்
 பந்தனையறுப்பான்நன்னைப்பணிந்துவானடைந்துவாழ்ந்தார் ()
 வேறு.

டொன்னனையதவமுறுகாசிபமுனிவன்பொருப்பரவம்புயல்
 ளுங்கிள்ளை, மின்னனையமுலையல்குன்மிளிர்குழல்சொன்னுண்ணி
 டைசேர்விந்தைமாதை, முன்னமணந்தசனியொடுமின்னலையுங்கு
 ரால்பருந்துமுதலாபீள்ள, மன்னுகிறைப்பறையையுமருண்ணெ
 டுகலுழிையுமகழ்ந்துபெற்றான். (நசு)

மருவுறுபூங்குழற்றரளநகையரம்பைதோளருணன்மருவிடீ
 ன்புற, நெருவையினுக்கரசரஞ்சம்பாதிசடாயுவெனுமிருவர்ப்
 பெற்றான், னிருவுறுமச்சம்பாதிமேலுலகிற்சென்றதந்தட்சிறப்

பநோக்கி, வருகுவனீண்டெனப்பறந்துதின கரன்மண்டலத்தரு
ன்மருவுங்காலை. (196)

ஆதவன்றன்கதிர்வெம்மைக்காற்றாதுபெருஞ்சிறையற்றயர்ந
தானாகிப், பூதலமேல்விழுந்தெங்கள்சிவபெருமான் பூங்கமலப
பாற்றாளுன்னி, மாதொருகூறுண்டயானேமதிபுனைசெஞ்சடை
ரானேவரதாவென்றே. யாதரவாற்பணிந்தேத்துமவ்வேலை யந்த
த்தோர்வாக்குத்தோன்றி. (197)

வேறு.

ஆடித்திங்களுமம்புலியோடரி
கூடுநாளுமின்றுதலிற்கோ திலா
நீடுமன் டினிலவுசம்பாதிநீ
மாடுபொன்சொரிகாவிரிமாகடல். (198)

புகுமச்சங்கமப்பூம்புனலாடியே
மகிமையோங்குசாயாவனவள்ளலை
மிகுமன்பாற்பணிந்தேத்திலுன்மெய்ச்சிறை
யுகுதரோன்றிலாதோங்கித்தழைக்குமே. (199)

இன்னதன்மையதன் நியுநின்னுள
முன்னுமயாவையுமுற்றுறுமேகென
மன்னுமன்பின்வயங்குசம்பாதியு
மன்னதானத்தடைந்தனைன்றோ. (200)

கழுகின்வேந்தன்கடலிடைக்காவிரி
யொழுஞ்சுவாயினுற்றுவிதிப்படி
முழுஞ்சாயா வனத்துமுக்கண்ணனைத்
தொழுதுகுழந்துதுதிபலசொல்லுமால். (201)

காலகால கதிர்விது சேகர
நீலகண்ட நிராமய நின்மல
சூலமேணஞ் சடர்மழுப்பாணிய
பாலலோசனபார்வதிபாகனே. (202)

என்றுபோற்றிடுமேல்வையிருஞ்சிறை
துன்றிரீண்டெனர்தரத்துன்பொரீஇ
யொன்றுமானந்தமுற்றுக்கழுகறை
நின்றுமாதவநேர்த்தனனோர்சிறை. (203)

ஆளவினா வனூற்றுமருந்தவக்
குளமகிழ்ந்துமையோர்மருங்கேய்தரக்
குளவிலோசனன்குண்டையிவரந்துறப்
புளகமெய்திக்கழுக்கிறபோற்றினான்

(சுந)

போற்றிநின்றவெருவைபடிவலந்
காற்றவெவ்வுலகுஞ்செலுமாண்மையோ
நேற்றமேயபல்வூழியினாயுளீந்
தீற்றினம்பதமெய்னுகென்றானிறை.

(சுச)

வேறு.

செம்பாதிபொன்மேனியுமைக்களித்த சிவபெருமான்நேவர்
கோமா, னம்பாதி மூர்த்தியெனத் திகழிலிங்கத் திடைப்புருந்
தானவில்புட்கெல்லாழ், பப்புாதி பத்தியங்கொண்டளவில்கல்
வாழ்வரமும்பரன்பாநீபெற்ற, சம்பாதிதவஞ்செய்தலஞ்சம்பாதி
வனமெனப்பேர்தழைந்ததன்றே.

(சுரு)

வேறு.

மாதவன்புலிக்கால்பெற்றமாமுனிமன்னன்செய்த
கோதறுதவத்தின்வந்தோன்குழவியென்றழந்நாளின்
ஓதமாரலபாலுண்டேயுமிழ்ந்தவனுலகுண்டோனை
நாதமார்மறைகளாய்ந்தேநாதன்முக்கணனென்றோர்த்தோன். ()

பன்னுசைவாகமத்திற்பகர்விதிவழுவா தீசன்
பொன்னடிபூசைசெய்யும்புண்ணியனுபமன்யப்பேர்
மன்னுமாமுனிவனிரீர்மகிழ்ந்துதோய்ந்தருட்சாய்க்காட்டின்
முன்னவற்பணிந்துபோற்றிமுப்பகலருநோன்பாற்றி. (சுஎ)

ஆண்ணலார்திருச்சாய்க்காட்டிலமர்ந்தருளமலனூர்பால்
எண்ணுறுமறுபான்மும்மைநாயனாரிந்நிலத்திற்
பண்ணிய திருத்தெருண்டோ தும்பரிசொடுமெந்தஞான்றும்
வண்ணமார்வெள்ளிக்குன்றில்வசித்திடுவரமும்பெற்றான். (சுஅ)

கண்ணனிப்புனலிற்றேய்ந்துகனிதருமன்பினாலே
பெண்ணுறுசாம்பன்மன்னையின்மனனென்றாழ்முழுகிட
புண்ணிய நான்முன்சொற்றபுகழ்மனுவேந்தற்பெற்றான்
விண்ணவர்வேந்தன்பெற்றான்சயந்தனைவிதியின்முழுகி. (சுக)

மாயிருஞாலங்காத்தமன்னவன்முசுருந்தப்பேர்ப்
பாயிரும்புகழான்றேய்ந்துபசுமர்சாய்க்காடனூர்தஞ்
சேயதாள்போற்றிவிண்ணிற்சென்றுவாசவற்குத்தெவ்வார்
தியவாளவுணர்ச்செற்றுத்திறலொடுவந்துவாழ்ந்தான் (௭௦)

நீலவண்டிகல்புனைந்துநிலவியபலதேவப்பேர்ச்
சீலனிப்புனலிலாடித்திருச்சாய்க்காட்டிறைவர்த்தாழ்ந்து
சாலநாட்டவம்புரிந்துதரியலர்க்கசனியேறுங்
காலனுங்கடுக்குநாஞ்சிற்கடும்படைபெற்றான்மன்னே. (௭௧)

குரக்கினக்கோவாம்வாலிகொழுங்கதிர்மணிகொழிக்குந்
தரக்கமர்கடலிற்பொன்னிசீர்சங்கமுகத்தின்முழ்கி
மருக்கமழ்சடையர்சாயாவனத்தர்தாளன்சிற்போற்றி
யரக்கருக்கடலேறன்னஅங்கதகுமரற்பெற்றான். (௭௨)

அப்பெரும்பேறுமன்றியாற்றல்சேர்வாலிதனமு
னெப்பெருவலியினோருமெதிர்ந்துடோரியற்றினன்னோர்
துப்பினிற்பாதிக்கொள்ளுந்துங்கமார்வரமுட்பெற்றா
னிப்பெருந்தீர்த்தமேன்மையென்னெனவிசைப்பன்யானே (௭௩)

தூயகாவிரிசெல்வேலைத்துறைவயின்ன்பாற்றேயந்து
நாயகன்றிருச்சாய்க்காட்டினம்பனைப்பனைந்துமிக்க
தாயநற்கதிசேர்ந்தோரையனவிடப்புகளுகாயத்
தேயதாரகையுமாற்றுவெல்லையவாகுமன்னே. (௭௪)

என்றுமாதவஞ்செய்குதனியம்பலுமுனிவர்கேட்டு
நன்றெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்துநயமுறச்சூதர்ப்போற்றிக்
குன்றுறுப்புகாரினெய்திக்குலவுசங்கமதீர்த்தத்தி
லொன்றுறுமன்புன்முழ்கியுத்தமச்சாய்க்காடெய்தி. (௭௫)

இத்திரநாதன்போற்றாளிறைஞ்சிமுன்னிறைவன்சொற்ற
தந்திரவிதியாலாதிசைவரைக்கொடுபூசித்தே
மந்திரமறையாற்போற்றிவையமீரேழுமீன்ற
சுந்தரமிருகுவென்றகோனாததொடொழுதுபோற்றி. (௭௬)

உற்பலவரங்கள்பெற்றுப்பல்லவனேசராதி
நற்பிரியாவிடங்கரசுத்தீசர்நாகநாதர்
சிற்பரமுத்தியப்பர்திருமேனியழகநாதர்
சொற்பெறுசங்கமேசர்துலங்குதாந்தோன்றுமீசர் (௭௭)

பலகணைசர்முன்னுலப்பிலாவெஞ்சூர்க்கொன்று
கற்பகநாடுதாத்தகந்தவேளின்னோர்கோட்ட
புறப்புறப்பணிந்துபோற்றியமர்ந்தனைமிசக்கானெய்தி
யற்புதச்சாய்க்காட்டிசரடியிணைகருதிநோற்றார்

(எஅ)

காசினிமிகவும்வாழி கருதுசாய்க்காடுவாழி
வாசவன்வாழியன்பர்மாமுணிக்கணங்கள்வாழி
தேசயாப்புராணம்வாழிதிகழுமாமுசில்கண்வாழி
பேசுநான்மறையும்வாழிபிறங்குநூலனைத்தும்வாழி

(எஆ)

சாயாவன்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசருக்கம் ௧0 - க்கு செய்யுள் ௪௩௨.
திருச்சிற்றிம்பலம்.

சருக்கசங்கிரகம்,

ஆதியில் ஒரு கற்பத்திலே உலகிலுள்ள ஆன்மாத்கள்,
செய்கின்ற பாவங்களைப் போக்குதற்கு மார்க்கமில்லாதிருந்த
தினால், பூமிதேவி பாரம் பொறுக்கமுடியாமல் பிரமதேவரிடத்
திறசென்று சொல்ல, பிரமதேவர் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திற்
சொல்ல விஷ்ணுமூர்த்தி திருக்கைலாசத்திற் சென்று,
சிவபெருமானே நோக்கி ஆயிரவருடம் தவம்புரிய, சிவ
பெருமான் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிவந்து “திருமாலே!
உனக்குவேண்டும் வரம்” யாதென்ன, திருமால் சுவாமி! ஆன்
மாக்கள், செய்கின்ற பாவங்களைப்போக்குதற்கு ஓர்மார்க்கம்
செய்தருளவேண்டுமென்ன, சிவபெருமான், விஷ்ணுவே! வேதம்
ஆகமம் புராணம் வீமருதி முதலியவெல்லாம் மலைவடிவங்கொ
ண்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தீர்த்தவடிவமாகச் செய்கின்
றோம். அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் உயிர்களெல்லாம் பரீவத்
தை நீக்கிக்கதியிற்சேரும், என்று சொல்லியருளி, மலைவடிவா
யிருந்த வேதமுதலியவற்றைத் தீர்த்தவடிவாய்ச் செய்தலும்,
அத்தீர்த்தம், எண்ணில்லாத யோசனை யகலமாய்ப் பரகி, அலை

ளை வீசிக்கொண்டு வருதலைக்கண்டு, சிவபெருமான் அதனை
குக்குமவடிவமாய்ச் செய்தருளினார். பின்பு அத்தீர்த்தம், ஒரு
பண்வடிவங்கொண்டு, கயிலாயத்திலும், வைகுரத்தத்திலும்,
த்தியலோகத்திலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சத்
தியலோகாதிபராகிய பிரமதேவரிடத்துச் சென்றஅகத்தியமுனி
வர் அப்பெண்ணைக்கண்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு விரு
ப்பினார். பிரமதேவர் அதனையறிந்து, அகத்தியனே! இப்பெ
ண்ணை உன் கடத்தில் வைத்துக்கொண்டு போவாயாகவென்று
சொல்ல, அவ்வாறே அகத்தியமுனிவர் அப்பெண்ணைக் கடத்
தில்வைத்துக்கொண்டுவந்து சையகிரியின் உச்சியில் அந்தக்கட
த்தை வைத்தார்.

சையகிரியில் முற்காலத்தில் பல முனிவர்கள் ஒரு பலா
சமர நீழலில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்திரன் யாகத்
தன்பொருட்டு அந்தப் பலாசமரத்தை வெட்டுதலும், முனிவ
ர்கள் கோபங்கொண்டு இந்திரனே! உனக்கு அரசு ஒழிபப்
படவதென்று சபித்தார்கள். இந்திரனுங் கோபங்கொண்டு
முனிவர்களே! குற்றமில்லாத என்னைக் குற்றமுள்ளவனாக எண்
ணிச்சபித்தமையால், நீங்கள் இம்மலையில் மூங்கிலாகக கடவி
ர்களென்று சபித்தான். முனிவர்கள் இந்திரனை யுபசரித்து,
வேந்தனே! எங்களுக்கிட்ட சாபம் நீங்கும் வழியாதென்றுகே
ட்க, இந்திரன் அகத்தியமுனிவர் கடத்தினின்று வரும்தீர்த்தத்
த்தினால் உங்களுக்கிட்ட சாபம் நீங்கும் என்றான். முனிவர்கள்
இந்திரன் சாபப்படி சையகிரியில் மூங்கிலாயிருந்தார்கள் அக
த்தியமுனிவர் வைத்த கடத்தின்மேல் ஒருகாகம் வந்து ஏறுத
லும், அகத்தியமுனிவர் அதைக்கண்டு போ போ என்றார். அவ்
வார்த்தையைக் கும்பத்திலிருந்த நதியாகிய பெண் தன்னைச்
சொல்லியதாக நினைந்து நீர்வடிவாய்வினரஹிற் பெருகி, கும்ப
த்தினின்றும் புறத்தில் ஓடினாள். அந்தப் புண்ணிய தீர்த்தம் பா
யந்தமாத்திரத்தில் முனிவர்கள் இந்திரனிட்ட சாபநீங்கிப்பழ
யவடிவமுற்றார்கள். பின்பு அந்நதி, வேகமாய்ச்செல்லும்போது
“கவேரமுனிவருடைய தவத்தின்பொருட்டு அம்முனிவர்க்கு
ப்” புத்திரியாய்க் காவேரியெண்ணும் பெயரடைந்து, பின்பு
நதிவடிவாகி, காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று சுமுத்திரத்
தோடு டலந்தது, காவேரிசங்கமமாகின்ற கடற்றுறையை நினை

நதவர்களும், மனதில் நினைந்தவைகளை யெல்லாம் பெறுவார். அந்தச் சங்கமதீர்த்தத்திலே மூழ்கி பொன், வஸ்திரம், ஆபரணம், அரிசி, காய் முதலியவற்றைப் பன்னிரண்டு பிராமணர்க்குத் தானஞ்செய்தவர், பன்னிரண்டு பிறப்பிற்செய்த பாவத்தைப் போக்குவார். அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் வைதீகப்பிராமணர்க்குத் தானம் கொடுத்தவர் பிரமலோகத்தை யடைவார். சிவப்பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுத்தவர் திருக்கைகலாசத்தையடைவார். பிதிர்களுக்குத் திலதருபபணஞ் செய்யின் சாயாவனேசுவரர், என்னொன்றுக்குப் பதினாயிரவருடம் அப்பிதிர்க்களை வானுலகத்தில் வாழ்வித்தருள்வார். சிவபூசை செய்தவர்கள் சிவவடிவம் பெறுவார்கள். அகத்தியமுனிவர் காவேரியின்மேற்கோப்பங்கொண்டு காவேரிகல்நத சமுத்திரத்தைக் குடித்துவிடுவேனென்று சையகிரியினின்று வரும்போது, மாயூரநாதரைப்பூசித்து வணங்கினார். மாயூரேசர் அகத்தியமுனிவர் கோபத்தையடக்கி இடபதீர்த்தக்கரையில் உலோபாமுத்திரையை மணஞ்செய்வித்தார். அகத்தியமுனிவர் உலோபாமுத்திரையோடு கூடி மகிழ்ச்சியுற்றார்.

காவேரிநதியின் பிதாவாகியகவேரமுனிவர், மாசிமாதததுப் பெளர்ணிமையில் காவேரிசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுவரைப் பூசித்துத் துதித்து ஓர் நந்தவனம் வைத்துப் பலநாள் தவம்புரிந்து சாயாவனேசுவருடைய திருவடிநீழலைடைந்தார். கவேரமுனிவர் தவஞ்செய்த இடம் கவேரவனம் எனப் பெயர்பெற்றது.

சாயாதேவியானவள் தன்னாயகனாகிய சூரியதேவனுடையவடிவத்திலுள்ள சூரியமுண்டுகளையும் வெப்பத்தையும் சகிக்கலாற்றாது வருந்தும்போது நாரதமுனிவர், சாயாதேவியை நோக்கி, காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று காவேரி சங்கமத்தின்மூழ்கி சாயாவனேசுவரை வணங்குவையாயின், உன்கணவன்மேனியின் முண்டுகளையும் வெப்பத்தையும் சகிக்குந்தன்மையை அக்கடவுள் கொடுத்தருள்வாரென்று சொல்ல, சாயாதேவி தன்னாயகனாகிய சூரியதேவன் காமன்கணையால் வருந்தாமலிருக்கும்படி தன்போல் ஒருபெண்ணை மாயத்தால் சிருட்டித்து, நாயகன்பால் விடுத்து அவனறியாமல் காவேரிசங்கமத்

தையடைந்து நீராடப்புகுஞ் சமயத்தில் சூரியதேவன் தன்மே
நீசெய்த மாயத்தையும் செப்கின்ற தவத்தையும் நாரதமுனிவ
ராலறிந்து, பிரிதலாற்றாமல் காவேரிசங்கமத்தை யடைந்து
மனைவிடைக்கண்டு என்கண்மணிபே! உன்னை யான் பிரிந்திரேன்
உன்னைப்போல யானும் இத்தீர்த்தத்தின்முழ்கிச் சாயாவனே
சுரை வழிபடுகின்றேனென்று கூறுதலும், சாயாதேவி கேட
ப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டான். பின்பு சூரியதேவனுஞ் சாயா
தேவியும் சங்கமதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவன
நாதரைப்பூசித்து வணங்கித் துதிக்கும்போது சாயாவனேசு
ர் இடபவாகனமேற்கொண்டு தோன்றி சூரியனே! உன் எண்
னம்யாதென்று வினவ, சூரியன் சுவாமி! என் மனைவியெண்
றியவரத்தைக் கொடுத்தருளுவீர் என்று பிரார்த்திக்க, சாயா
வனநாதர் சாயாதேவியைநோக்கி, உன்கருத்துயாதென்று கேட்
டருள அவள் சுவாமி என்னுயகன் மேனியிலுள்ள வெப்பத்
தையும் கூரியமுண்டுகளையும் சகிக்கலாற்றாமல் வருந்துகின்றே
ன். அவ்வருத்தத்தை நீக்கயருள்வீரென்று பிரார்த்தித்ததலும்
வெப்பெருமான் சாயையே! உன்கணவன்மேனியின் வெப்பத்தை
சகிக்கும் ஆற்றலை உனக்குக்கொடுத்தேனம். காசிபமுனிபால்
உன்கணவன்மேனியைத் திருத்திக்கொடுப்போம். கவலை நீங்கு
வாயென்று சொல்லியருளிக், காசிபரை யழைத்து சூரியன்வடி
வத்தைச் சாணையிற்சேர்த்துத் திருத்திக்கொடுப்பாயாக வென்
றசொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்துட் புதுத்தருளினார். பின்பு
காசிபமுனிவர் சூரியனைச்சாணையிற்றேய்த்துக் கூரியமுண்டுகளை
பிபாக்கி, சாயாதேவி மகிழும்வண்ணம் செய்தார். சூரியதே
வனும் சாயாதேவியும் இந்திரேசுரை வணங்கித்துதித்ததும்
பதியிற் புருந்து வாழ்ந்தார்கள்.

அதிதியானவன் குருவாகிய வியாழபகவானை வணங்கி
சுவாமி! அடியேன் புத்திரராகிய தேவர்கள் “திதிபுத்திரராகிய
புசுரர்கள் விளைவிக்கும் கொடும்போரிலே” யிறவாதவண்ணம்
பாம்பெறுதற்குச் சிவபெருமானை நோக்கியான் தவஞ்செய்யநினை
தேன். தவம்விரைவிற்பலிக்குஞ் சிவதலத்தைச் சொல்லியரு
ளவீரென்று கேட்க, வியாழபகவான் அதிதியை நோக்கி காசி
யின் மேம்பட்டதலங்கள் ஆறு. அவை திருவெண்காடு, திரு

வையாறு, கௌரிமாயூரம், திருவிடைமருதூர், திருவாஞ்சிபம்
சாயாவனம் என்பவைகளாம். இவ்வாறனுள்ளும் உத்தமோத்த
மமானது சாயாவனமாம். ஆதலினால் நீ! சாயாவனத்தையடை
ந்து காவேரிசங்கமத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவனநாதரை
வணங்கித்துதித்துத் தவஞ்செய்வாயாயின் உன்மைந்தர்களுக்
குமரணமில்லாத வரத்தைச் சாயாவனேசுரர் கொடுத்தருள்
வார். நீ அத்தலத்தே சென்று தவம் புரிவாயென்றார். அதனை
கேட்ட அதிதியானவள் அன்றையத்தினம் தையமாவாசை
யூதலால் மகிழ்ச்சியுற்று வந்து, காவேரிசங்கமத்தில் ஸ்நான
ஞ்செய்து சாயாவனநாதரையுங் கூவென்றகோதையாரையும்
வணங்கிப்பலநாள் அருந்தவம் புரிந்தாள். சாயாவனநாதர் உமா
தேவியாரோடும் இடப்பவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிவந்து, அதி
திமே! உனதருந்தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம். உனக்கு வேண்டும்
வரங்களைக் கேட்பாயாக வென்று சொல்லியருளாலும், அதிதி
வணங்கித்துதித்து எம்பெருமானே! நாயேன் மைந்தர்கள்
“அசுரர்கள் போரில்” இறவாத வரத்தையளித்தருளவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்தாள். சிவபெருமான் அதிதியை நோக்கி
“தமாதத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அமாவாசையின் முதலு
ம திருவோண நக்ஷத்திரத்தின் நடுவும் விதிபாதயோகத்தின்
இறுதியும் அருணோதயமும் பொருந்துகின்ற அருத்தோதய
ததிலும், மேற்கூறியவற்றுள் ஞாயிற்றுக்கிழமை நீங்கித் திங்கட்
கிழமை சேரும் மகோதயத்திலும், சித்திமாதமுதற் பன்னி
ரண்டு மாதத்து அமாவாசையிலும், பெளர்ணிமையிலும், சூரி
யசந்திர கிரகணத்திலும் இந்தச்சங்கமக தீர்த்தத்திலே மூழ்கி
னோர்கள் செய்த பாபங்கள் நீங்கிக்கதியடைவார்கள். மேற்
சொல்லியகாலங்களிலே தையமாவாசையும் ஆடியமாவாசையு
ம் மாசிப்பூரணையும் பங்குனிப்பூரணையும் சூரியசந்திர கிரகண
மும், அருத்தோதயமும், மகோதயமும் உத்தமபுண்ணியகா
லங்களாகும்” நீ உத்தம புண்ணிய காலமாகிய தையமாவாசை
யில் மூழ்கித் தவஞ்செய்தாய் அதனுலுள்ளேன்னை! மிகவுமகி
ழ்ந்தோம். திருமலைக்கொண்டு பாற்கடலைக்கடைந்து யுக்கட
லிடத்துத் தோன்றும் அமுதத்தை உன்மைந்தர்க்கே கொடுப்
பிப்போம். அந்தவமுதத்தை யுண்டு உன்மைந்தர்களாகிய தே

வர்கள் மரணமற்றவராவார்கள். நீ கவலையுற்றே பென்று செல்லியருளித் திருமாலேநோக்கி, பாற்கடலைக்கடைந்து அங்கே தோன்று மமுதத்தைத் தையபுள்ளவர்களாகிய தேவர்களுக்கே கொடுப்பாயாகவென்றுரைத்து இத்திரலிங்கத்திலே புருந்தருளினார். அதிதி சாயாவனநாதரைத் தொழுது வானுலகத்தையடைந்தான். திருமாலானவர் பாற்கடலைக்கடைந்து அதிற்றேன்றிய அமுதத்தைக் கொண்டுவந்து சாயாவனநாதர் சக்ரத்தியில் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளினார். தேவர்கள் அமுதத்தைபுண்டு மாணமற்றவர்களாகி சாயாவனநாதரைப் பணிந்து போற்றி விண்ணுலகத்தை யடைந்து வாழ்ந்தார்கள்.

காசிபமுனிவர் விசுவைபென்பவனே மணந்து “இடியின்னல், என்பவற்றையும் கோட்டான், பருந்து முதலாக உள்ளபூதவைகளையும், அருணன், கலுழன் என்பவர்களையும்” பெற்றார். அருணன் அரம்பையைச் சேர்ந்து சம்பாதி சடாயுவென்னும் இருவரைப்பெற்றான். சம்பாதி “மேலுலகத்திற்கென்று அவ்வுள்ள அப்புதங்களைக்” கண்டு வருவேன் என்று பறந்து சூரியமண்டலத்தருகற் செல்லும்போது சூரியனுடைய கிரணவெம்மைக்காரணமுது சிறகுகளை யிழந்து பூமியில் விழுந்து வருகதிச் சிவபெருமான் றிருவடிகளைத் திபானித்து நதித்தான். அச்சமயத்தில் ஆசாயத்திலோர் திருவாக்குத் தோன்றி, சம்பாதிபேரேன்! இம் சூரஜி பமாவாசையாதலால் காசிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கென்று காவேரிசங்கமத்தின் மூழ்கிச் சாயாவனேகரரைத்தரிசெப்பாயாயின் உன்சிறகுகள் முன்போல்வளரும். அத்தலத்திற்றவகுரைப் வாயாயின் உன்னென்னமுழுதும்முற்றுப்பெறும் இப்பொழுதே நடக்குக என்றது. சம்பாதி அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று காவேரிசங்கமத்தின் மூழ்கிச் சாயாவனேகரரைத்தொழுது வலம்புரிந்து துதிக்கும்போது சிறகுகள் முன்போலவளர்தன. பின்பு சம்பாதி அத்தலத்தில் ஓரிடத்திலேருந்து, எண்ணிக்கூலர் தவம்புரித்தான். சாயாவனேசுரர் கூவென்ற கோஷையாரோடும் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிச் சம்பாதியை நோக்கி உன்றவத்திற்கு மிகழுகிழந்தோம். எல்லாஉலகத்திற்கும் போய்வரும் வன்மையும், பல்லுபிரகூலமாகிய ஆயுளும் உனக்குக் கொடுத்தோம், முடிவில் நம்பதத்தை அடை

வாயென்று திருவாய்மலர்த்தருளி இந்திரலிங்கத்திற் புருந்தரு
ளினார். சம்பாதி தவஞ்செய்தஇடம் சம்பாதி வனமெனப்பெ
யர்பெற்றது.

உபமன்னியமுனிவர் இந்தக்காவேரிசங்கமத்தில் ஸ்நா
னஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைப் பூசித்து அக்கடவுளிடத்தே
அறுபத்துமூன்றுநாயனார் சரித்திரத்தைச் சொல்லுதற்கும்,
எஞ்ஞான்றும் திருக்கயிலாயத்தில் வசித்தற்கும் வரம்பெற்றார்.
சூரபுரம் இச்சங்க முகதீர்த்தத்தின் மூழ்கி சாயாவனேசுரரை
த்தரிசித்துச் சாம்பனைப்பெற்றார். சூரியன் இத்தீர்த்தத்தின் மூ
ழ்க்சாயக்காட்டண்ணலைத் தொழுது மனுஷைப்பெற்றார். இந்திர
ன் இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைப்போற்
றிச் சயநனைப்பெற்றான். முகஞ்ச்சக்கிரவர்த்தி இச்சங்கம
தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைத் தொழுது
விண்ணுலகத்திற்சென்று இந்திரனுக்குப் பகைஷராகிய அசுர
ரகளைக்கொன்று செயர்ப்பெற்று வந்து வாழ்ந்தான். பலராமர்
இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாயக்காட்டைசுரைப்போற்றி
ப்பலரான் தவஞ்செய்து பகைவரஞ்சும் கலப்பைப்படியைப்
பெற்றார். வானரவேந்தனாகிய வாலி இச்சங்கமதீர்த்தத்திலே மூ
ழ்கி சாயக்காட்டண்ணலைப் போற்றி அங்கதனைப் பெற்றான்.
அன்றியும் அவ்வாலியானவன் தன்னோடெதிர்த்து போர்செய்
வோர் வலிமையிற்பாதி வலிமையைத் தான்கொள்ளும் வரத்
தையும் பெற்றான். இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாயக்
காட்டிறைவரைப்போற்றி நற்கதி சேர்ந்தோரை யெண்ண்பு
கின் நகரத்திரங்கனும் உறையிடப் போதாதனவாம் என்று
சொல்லிய சூதமாமுனிவரை கையசாரணியமுனிவர்கள் வண
ங்கித்துதித்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சேர்ந்து, காவேரிசங்
கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து திருச்சாயக்காட்டையடைந்து இந்
திரேசுரரைத் தொழுது ஆதிசைவரைக்கொண்டு பூசித்து வே
தங்களாற்றித்துக் கவென்றகோதையம்மைபாரையும் வணங்
கிப்போற்றி பற்பல வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பல்லயனேசு

